

Vrye Weekblad

Die nuwe stem vir 'n nuwe Suid-Afrika

6 Januarie 1989

Tel: (011) 836-7236/7/8/9

Prys: R1,20
(R1,07 + 13c AVB)

Die vreemde verhaal van Soetlief en die Ondier

Die AWB word verder geruk
deur onthullings van
dronkenskap en
homoseksualiteit Bl 3

Verligtes dwarsboom 'linkse' eenwording

DIE kwessie van groepsregte dreig om die stigting van die voorgestelde nuwe verenigde opposisieparty te kelder.

'n Sleutelleier van die eenwordingspoging, Dr Willem de Klerk, dreig om hom te onttrek indien sy voorstelle nie op 'n vergadering van die loodsingskomitee op 12 Januarie aanvaar word nie.

De Klerk het aan Vrye Weekblad gesê dat die nuwe party hom duidelik sal moet uitspreek oor groepsregte indien die drie politieke partye die sogenaamde onverbondes of "vierde mag" van verligtes wat hy verteenwoordig, wil betrek.

Dié groepsgebonde siening strook nie heeltemal met dié van Wynand Malan en sy Nasionale Demokratiese Beweging en Zach de Beer se Progressiewe Federale Party nie. 'n Party met 'n groepsgebaseerde beleid sal ook moeilik vir buite-parlementêre groepe aanvaarbaar wees.

Met dié standpunt het De Klerk, wat 'n belangrike meningvormer in "verligte" Afrikaner-kringe en 'n invloedryke Broederbond is, die reeds geteisterde samesmeltingspogings van Denis Worrall se Onafhanklike Party, die NDB en die PFP verder van momentum ontnem.

Daar is groot hoop op De Klerk se deelname geplaas. Daar is vermoedelik 'n groot aantal politieke "onverbondes" of ontmugterde Nasionale wat nou sonder politieke tuiste sit, wat deur De Klerk in die party ingebring sou kon word.

Die steun van dié onverbondes sou kon bepaal of die nuwe party genoegsame steun kon monster om die Konserwatiewe Party as amptelike opposisie in die Volksraad te vervang.

De Klerk het aan Vrye Weekblad gesê die mate van sy betrokkenheid sal op 'n vergadering van die

loodsingskomitee op 12 Januarie bepaal word. "Ek gaan voorstelle maak, maar ek kan my onttrek," het hy gesê.

Hy het egter bygevoeg dat hy nie sou skrik indien die nuwe party groot klem op buite-parlementêre betrokkenheid lê nie.

Elsabé Wessels

"Ek is oortuig daarvan dat die "vierde mag" besef dat die UDF en die ANC uiteindelik in 'n oplossing betrek moet word. Dit is verantwoordelik om spesifieke gesprekke met

die ANC te onderneem."

Hy het egter beklemtoon dat die "aksent" wat hy verteenwoordig nog steeds bekommerd is oor groepsregte en dat dit duidelik aangespreek sal moet word.

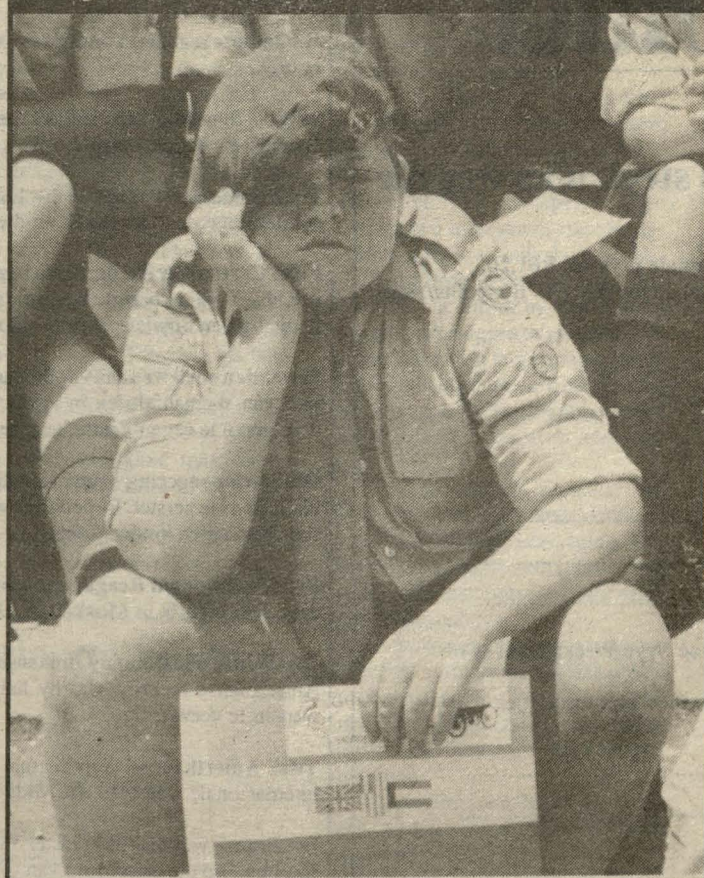
Dié mense is "Nasionaliste en Afrikaners wat die NP se rassemodel

onaanvaarbaar vind. Dit sal mense wees wat vertroue in die NP-model verloor het en geen politieke tuiste het nie," het De Klerk gesê.

Oor die leierskapskwessie waarin hy betrek is toe hy deur Worrall en

Na Bl 2

Lyk ons 1989 so? Bl 8 & 9

Hierdie jong man was een van vele wat hulle op 16 Desember by die Voortrekkermonument dood verveel het.

Foto: Cornis van der Lugt

Die ANC sê nee vir Hendrickse

Elsabé Wessels

DIE ANC is nie bereid om met die Arbeidersparty en sy leier, Allan Hendrickse, te praat nie.

Die ANC skeer Hendrickse en die regering oor dieselfde kam. "Hendrickse is 'n minister en neem dus deel aan regeringsbesluite. In hierdie stadium is dit onmoontlik dat ons Hendrickse te woord staan," het 'n ANC-woordvoerder uit Harare dié week gesê.

Hendrickse het op die jaarkongres van die Arbeidersparty verlede naweek op Bloemfontein aangekondig dat sy party in die toekoms gesprek gaan aanknoop met die ANC en die UDF. Hy het gesê die Arbeidersparty wil die leiding neem om 'n politieke oplossing vir Suid-Afrika te soek en daarvoor is gesprek met die ANC en UDF noodsaaklik.

"Die ANC sal slegs met 'n lid van die Suid-Afrikaanse regering in gesprek voer indien daar aan die eise van die ANC voldoen word," het die woordvoerder gesê. "Die ANC se eise bly die opheffing van die verbod op die ANC, die vrylating van alle politieke gevangenes en aangehoudenes en die opskorting van die noodtoestand. Die regering dring daarop aan dat ons geweld afsweer, maar ons volstaan by ons eise," het hy bygevoeg.

Volgens hom neem die ANC hierdie sterk standpunt in ondanks die feit dat Hendrickse deur Staatspresident PW Botha van sy pos as voorsitter van die Ministersraad in die Huis van Verteenwoordigers onthef kan word weens sy openbare standpuntname oor die rol van die ANC.

Botha het homself in die verlede sterk uitgespreek teen georganiseerde besoeke aan die ANC.

In regeringskringe word bespiegel dat Hendrickse se uitdagende houding 'n verdere wig tussen hom en Botha sal indryf. Botha en Hendrickse, wat sedert die Arbeidersleier se opspraakwekkende baaier by 'n wit strand slaags is, het mekaar opnuut die stryd aangesê oor die regering se weiering om die Groepsgebiedewet te skrap.

Arbeidersparty-woordvoerder Peter Hendrickse wou nie kommentaar lewer nie. Hy het gesê die saak is "te sensitief", maar hulle "werk daaraan."

Chissano vra SA: ontbind MNR

MAPUTO - Die president van Mosambiek, Joaquim Chissano, het dié week 'n beroep op die Suid-Afrikaanse regering gedoen om sy "historiese verantwoordelikheid" te aanvaar en die Mosambiekse rebellebeweging Renamo te ontbind.

Terselfdertyd het Renamo aangekondig dat hy sy aanvalle in Zimbabwe wil konsentreer in 'n poging om Zimbabwe te dwing om sy soldate van strategiese vervoerroeptes in Mosambiek te onttrek.

Chissano het aan diplomate by 'n nuwejaarsgeselligheid gesê hy is van plan om 'n beleid van "dialoog" met die Suid-Afrikaanse regering te volg om Pretoria oor te haal om die rebellebeweging te ontbind.

Mosambiek het Suid-Afrika al telkemale daarvan beskuldig dat hy nie die Nkomati-ooreenkoms, wat in 1984 deur die twee lande onderteken is, eerbiedig nie. Onder die ooreenkoms moes Suid-Afrika sy hulp aan Renamo staak, en Maputo moes ophou om die ANC te steun.

Chissano het die brutale optrede van Renamo as 'n "unieke" verskynsel beskryf en gesê dat die rebelle nog

steeds "stelselmatige massamoorde koelbloedig beplan en uitvoer".

Renamo is in 1976 deur die Rhodesiese geheime diens gestig en in 1980 onder die beheer van die Suid-Afrikaanse militêre inligtingsdiens geplaas nadat Zimbabwe onafhanklik geword het.

Volgens Chissano sal Mosambiek die rebellebeweging beveg totdat dit uitgewis is, maar lede van Renamo wat hulle oorgee, sal begenadig word.

Hy het gevra dat geen veranderinge aan VVO-Resolusie 435 oor Namibiese onafhanklikheid aangebring word nie.

Verminder

Volgens dié resolusie moet 7500 VVO-troepe toesig hou oor die onafhanklikheidsproses. Die Veiligheidsraad oorweeg dit egter nou om die getal na 3000 te verminder.

Sommige onverbonde lande is daarteen gekant uit vrees dat dit aan Pretoria die geleentheid kan gee om die verkiesing in Namibia te manipuleer.

Die Mosambiekse rebellebeweging Renamo wil nou sy aanvalle in

Zimbabwe konsentreer in 'n poging om dié land te dwing om hul troepe van strategiese vervoerroeptes in Mosambiek te onttrek.

Hierdie inligting is vervat in 'n berig in die jongste uitgawe van Mozambique File, 'n maandelikse publikasie van die binnelandse nuusagentskap Aim.

Volgens Aim het Chanjunja Chivaca Joao, Renamo se 25-jarige hoof van organisasie en mobilisasie vir Europa, wat hom aan die Mosambiekse owerhede oorgegee het, gesê die rebelleleiers blameer die teenwoordigheid van Zimbabwiese troepe vir hul militêre mislukkings in Mosambiek.

Joao het in 'n onderhoud gesê die rebelle het ná 'n leiersvergadering in Heidelberg, Wes-Duitsland, verlede Oktober besluit het om hul militêre strategie te verander. Hulle sal voortaan hul aanvalle in Zimbabwe verskerp.

Joao het volgens berigte gesê Renamo sal probeer om hul magte in Zimbabwe te konsentreer om Zimbabwe te dwing om hul troepe te verwyder. - AFP

Dié week in die nuus

SUID-AFRIKA

Die polisie vind AWB-leier Eugene Terre'Blanche saam met sosiale vlinder Jani Allan by die Paardekraal-monument nadat Terre'Blanche na bewering probeer het om 'n hek met sy motor oop te stamp.

Vier senior AWB-leiers eis Terre'Blanche se kop, maar word deur hom uit die Groootraad geskop.

Robin Renwick, Brittanje se ambassadeur in Suid-Afrika, gaan vanjaar deur koningin Elizabeth tot ridder geslaan word.

Stadsraadseindom word op Durbanse strande beskadig, en reddingshelikopters word op strande in Durban en Valsbaai met bottels bestook.

Twee mense sterf in townships by Pietermaritzburg nadat polisie op hulle losbrand.

Die Konserwatiewe Party raai 'n KP-raadslid van Brakpan, Billy Olivier, aan om regstappe teen Budget Rent-A-Car te doen nadat die maatskappy sy verbintenis met hom opse.

Suidpooldokter Fred van der Merwe ondergaan 'n geslaagde operasie in die Boksburg/Benoni hospitaal nadat hy sy ontsteekte blindederm vier maande lank in Antartika met antibiotika gedokter het.

Twee-en-veftig babas word op die eerste dag van 1989 in die Baragwanath-hospitaal in Soweto gebore.

Dr Wimpe de Klerk, wie se naam genoem is as moontlike leier van die nuwe party links van die regering, sê groepegte moet 'n rol speel in die beleid van so 'n party.

Trevor Tutu, 31-jarige seun van aartsbiskop Desmond Tutu, verskyn in die landdrossof in Kemptonpark oor beweerde aanmerkings wat hy op die lughawe Jan Smuts teenoor die polisie gemaak het.

Zola Budd weier eers in 'n Britse TV-onderhoud eers om haar teen apartheid uit te spreek, maar sê later in 'n persverklaring dat sy nie 'n politieke stelsel steun wat die meerderwaardigheid van een ras bo 'n ander stel nie.

INTERNASIONAAL

Die Kubaanse president, Fidel Castro, sê die eerste Kubaanse troepe - 3000 - sal op 10 Januarie uit Angola onttrek.

'n Zimbabwiese adjunk-minister, Charles Ndlovu, verskyn in die hof op 99 aanklagte van geldverduistering.

Lede van die Veiligheidsraad van die VVO verskil oor die grootte van die vredesmag in Namibia. Die vyf permanente lede voel die situasie het sodanig verbeter dat die voorgestelde mag van 7500 verklein kan word. Die ses ander lede voel Suid-Afrika kan die verkiesing manipuleer as die mag verklein word.

Eerwaarde Jesse Jackson doen op besoek aan Nigerië 'n beroep op die verkose Amerikaanse president George Bush om Afrika te besoek en meer ontwikkelingshulp aan dié kontinent te verskaf.

Margaret Thatcher distansieer haar van die Amerikaanse oproep tot vergelding ná 'n bomontploffing op 'n Pan Am-vliegtuig waarin 'n groot aantal mense sterf.

Die Sweedse lugredery SAS ontvang 'n reeks bomdreigemente. Daar word gedreig dat SAS tweede op die lys is na Pan Am.

Die Indiese regering kondig aan dat hy sy vredesmagte uit Sri Lanka gaan onttrek.

'n Woordvoerder van die PLO kondig aan dat die Fatah-beweging 'n nuwe "populêre weermag" aan die Wesoeser en in die Gaza-strook gestig het.

Pous Johannes Paulus sê hy hoop 1989 sal 'n jaar van geregtigheid, solidariteit en groter respek vir die regte van etniese minderhede wees.

Fidel Castro vier die dertigste bewindsjaar van die Kommunistiese Party in Kuba. Volgens berigte begin die jeug in Kuba sy Marxisme bevraagteken in die lig van Sowjet-president Gorbatsjof se hervormings.

Sewentien oorlewendes van die aardbewing in Armenië word gevind in die puin van 'n graanfabriek in Spitak - 24 dae na die ramp. Hulle het oorleef deur graan te eet en gesmelte sneeu te drink.

Die Sowjet-regering gryp in om die tekort aan basiese verbruikersartikels binnelands te herstel. Beperinge word ingestel op die uitvoer van goedere soos kaviaar en kinderskoene.

President Ronald Reagan gee goedkeuring aan 'n internasionale menseregte-konferensie in Moskou in 1991.

Die Duitse maatskappy Imhausen-Chemie ontken beweringe van die Amerikaanse regering dat hy hulp verleen het aan Libië om chemiese wapens te vervaardig.

Twee Amerikaanse vegvliegtuie skiet twee Libiese vegvliegtuie af oor internasionale waters in die Middellandse See.

Die Franse vermaaklikheidsster Yves Montand word op die laaste dag van 1988 pa - op die ouderdom van 67.

Alle politieke kommentaar in hierdie uitgawe van Vrye Weekblad is deur Max du Preez, en opskrifte deur Koos Coetzee, Albel is van Breëstraat 153, Newtown, Johannesburg.

Verligtes dwarsboom eenwording

Van Bl 1

Malan as leier van die nuwe party voorgestel is en sterk deur PFP-leier Zach de Beer teengestaan is, het hy gesê 'n nuwe leier wat nie aan een van die bestaande drie partye gekoppel is nie, sou die beste vir die nuwe party wees.

"Indien die leierskapskwessie nie op aanvaarbare wyse opgelos kan word nie is dit 'n teken dat die party nog nie ryp is om bymekaar te wees nie."

Die drie partyleiers in die loodsingskomitee het nogtans die week die hoop uitgespreek dat finale planne vir samesmelting tog op 12 Januarie beslag gaan kry.

Worrall het dié week gesê daar is duidelike entoesiasme vir 'n nuwe "verligte" party en die party sal so gou as moontlik gestig word om die huidige momentum te behou.

"Verskille oor leierskap is nie

meer 'n probleem nie. Al vereiste is dat die nuwe party 'n eie persoonlikheid moet hê en anders moet wees as enige van die bestaande groepe."

Worrall het selfs voorspel dat die nuwe party soveel as 40 setels in 'n algemene verkiesing kan inpalm.

PFP-leier Zach de Beer het aan Vrye Weekblad gesê hy sou spyt wees indien die nuwe party nie gestig word nie.

Hy het beklemtoon dat die party 'n magsoogmerk het. "Dit sou afhang van die ondersteuning wat die party van die sogenaamde "onverbonden-des" kan trek," het hy gesê.

Malan het gesê hy is steeds entoesiasies oor die geweldige potensiaal van die nuwe party. Hy was nie bereid om hom oor die leierskapskwessie uit te spreek nie.

Die leierskapskwessie sal 'n fokuspunt wees wanneer die loodsingskomitee aanstaande week

vergader.

Alhoewel elk van die politieke partye ná die vorming van die loodsingskomitee in Desember teruggestuur is na hul partye om 'n mandaat oor die leierskapskwessie vóór 12 Januarie te kry, lyk dit nie of die PFP bereid is om sy eis dat De Beer die leier word, te laat vaar nie. Hulle is van mening dat die PFP met die meeste "bates" tot die nuwe party sal toetree en dus "vergoed" moet word.

Dié standpunt kry teenstand van die NDM, OP en onverbondes wat glo dat De Beer se leierskap die nuwe party na 'n "PFP met 'n facelift" sal laat lyk. Die PFP vind dit ook moeilik om Afrikanerstemme te werf.

Volgens ingeligte bronne het die PFP onderneem om voor 12 Januarie 'n nuwe mandaat oor die leierskap te kry, maar die party se federale raad vergader eers ná aanstaande week se loodsingsvergadering.

Vrye Weekblad

Ons steek niks weg nie

Maak seker jy kry Vrye Weekblad elke Vrydag - en spaar boonop 15% op die normale prys van R61,20. Vir R52 (AVB ingesluit) kan jy Vrye Weekblad vir 12 maande kry. Vir 6 maande sal dit jou R28 (AVB ingesluit) kos. Voltooi dié vorm en stuur dit met 'n posorder of gekruisde tjek aan:

VRYE WEEKBLAD, POSBUS 42637, FORDSBURG 2033.

Ek wil graag inteken op Vrye Weekblad vir 12/6 maande en sluit hiermee 'n posorder/tjek in vir R

NAAM

ADRES

Nog beter: watter wonderliker geskenk kan jy vir 'n spesiale vriend gee as 'n jaar se Vrye Weekblad in sy of haar posbus afgelewer?

Ek wil graag vir 'n vriend inteken op Vrye Weekblad vir 12/6 maande en sluit hiermee 'n posorder/tjek in vir R

NAAM

ADRES

Ons sal jou ingelig hou

'n Verhaal van dronkenskap en homoseksualiteit . . .

DIE AWB-leier, Eugene Terre'Blanche, se beweerde drankmisbruik, en verdere onthullings oor sy verhouding met Jani Allan asook oor homoseksualiteit in AWB-kringe, kan sy leierskap nog verder in die gedrang bring en dié ekstremistiese beweging verder ondermyn.

Die AWB se leierskapkrisis en Terre'Blanche se "skokkende gedrag" word binnekort op die spits gedryf wanneer die Hoofraad vergader om die ernstigste krisis in die beweging se geskiedenis te probeer besleg.

Hierdie week het getuienis na vore getree wat Terre'Blanche, wat homself al die "Moses van die Boervolk" genoem het, ontmasker as allesbehalwe die man wat in gedigte besing word as die "Volksman, Godsman, Vaderlander" wat 'n voorbeeld skep met sy "sterk beginsels, doelgerigheid en fyn beplanning."

Die AWB, wat 'n Christelike Republikeinse Boerevolkstaat voorstaan, is tot in sy fundamente geskud toe vyf leiers wat vandeeweek na vore getree het en besluit het: tot hiertoe en nie verder nie. Daar is drank, daar is vrouens, daar is vuisgevegte.

Vrye Weekblad kan nou verder onthul:

* Dit is nie die eerste "sekskandale" binne die AWB nie. 'n Lid van die Grootraad wat 'n permanente leierspos binne die AWB beklee het en baie nou met Terre'Blanche geassosieer is, moes in Julie verlede jaar uit die organisasie bedank weens beweerde homoseksuele gedrag.

Hy en 'n jong student, ook 'n AWB-lid, was betrokke by 'n laatnag-sekskapade ná 'n partytjie in 'n

AWB is aan flarde en al meer skandes broei uit . . .

het om die klagte terug te trek in ruil vir die Grootraadlid se bedanking. Die ouers is ook AWB-lede.

* 'n Johannesburgse joernalis het vandeeweek vertel van verskeie ontmoetings wat hy met Terre'Blanche gehad het waartydens die AWB-leier tydens middagetes sigbaar te veel gedrink het.

In AWB-kringe self is daar kommer oor Terre'Blanche se "buitensporige" drankgebruik. Oud-stoecier Manie Maritz, wat eens geglo het dat God self vir Terre'Blanche gestuur het om die Boerevolk die beloofde land in te lei, het sy hoofleier daarvan beskuldig dat hy die AWB in die verleentheid stel met sy drinkgewoontes en flankeerdery met vroue. Daar het selfs by geleentheid vuisgevegte tussen Terre'Blanche en senior AWB-lede uitgebreek waarby van die mans se vroue betrokke was. Terre'Blanche is in een van hierdie gevegte só gekarnuffel dat hy nie as spreker by beplande vergaderings kon optree nie.

Hy het al selfs by geleentheid besope by 'n vergadering aangekom wat hy moes toespreek, word nou beweer.

* 'n Bron wat goed bekend is met Jani Allan vertel dat Terre'Blanche by meer as een geleentheid vir haar by haar meenthuis - The Courtyard in Stellastraat, Sandton - gaan kuier het. Hy was soms vergesel van ander AWB-lede. Hy het haar ook gereeld daar gebel.

Tydens een van hierdie kuiertjies het "een van Terre'Blanche se manne" by 'n vriendin van Allan in die bed probeer klim.

Die twee het mekaar gewoonlik op 'n afgespreekte plek op die hoofweg ontmoet en wel alleen saamgeëet, ondanks Terre'Blanche se ontkenning hiervan. Van dié ontmoetinge het tot na middernag geduur, het een restaurantbestuurder gesê.

Johannesburgse joernaliste weet lank reeds van die verhouding tussen Terre'Blanche en Allan wat ontstaan nadat sy in Januarie verlede jaar in haar rubriek, Face to Face with Jani Allan, hom só beskryf het:

"Look, the man's no mimsy. To be honest, he's a hunk. Far more attractive face to face than his telegenic image.

"It's a rich, earth-brown voice. Sometimes it has the loomy texture of a newly-ploughed mealiefield. Sometimes it's a caress of worn corduroy.

"I'm impaled on the blue flames of his blowtorch eyes, you see."

Hierna het wonderbaarlike deure vir Allan by die AWB oopgegaan. So byvoorbeeld het sy verlede jaar die eksklusiewe storie oor die aard en opleiding van Aquila, Terre'Blanche se persoonlike lyfwag, geskryf.

Huisgenoot het sowat 'n week voor Jani se onthulling vir PW Bingle, gewese publisiteitshef van die AWB, gebel en gevra om 'n soortgelyke storie te doen. Bingle het dit afgekeur,

Jacques Pauw

maar die tydskrif verseker dat geen ander koerant of tydskrif ooit toegelaat sal word om iets oor Aquila te skryf nie.

Na die Wit Wolf se slagting by Strijdomplein in Pretoria aan die einde van verlede jaar, was dit weer eens Allan wat eksklusief met Terre'Blanche gepraat het oor die AWB se verbintenis met die Wit Wolwe.

Ná haar berig oor die regses se Groot Trek-fee by Donkerhoek in Desember, waar sy geskryf het van "siekies en swakkes" wat Terre'Blanche

duidelik dat daar nie in die AWB plek is vir beide Terre'Blanche en Maritz nie. Maritz verteenwoordig glo die "regses" binne die AWB. Daar is lankal reeds gevoel dat Terre'Blanche afwyk van die oorspronklike rigting van die beweging en te veel van 'n outokraat is. Terre'Blanche het talle fanatiese volgelinge in die AWB.

In hul program van beginsels is daar 'n gedig oor die hoofleier. Dit lui onder meer:

"Sy rotsvaste geloof in sy Skepper en Saligmaker is vir ons 'n voorbeeld

Sy sterk beginsels, doelgerigheid en fyn beplanning skep vertroue

Sy roepingsbewustheid en koersvaste leiding gee vir ons sekerheid

Sy ongereserveerde selfopofferings laat ons verleë

En sy menslikheid maak ons nederig

Hy is 'n seun van die veld wat 'n ark moet bou

Hy is die kind van ware Afrikaner-nasionalisme

Hy is Godsman, Volksman, Vaderlander

Hy is die Boerseun met 'n roeping..."

Die AWB se Calvinistiese beskouing en Christelikheid is veronderstel om die hoeksteen van die beweging te wees.

So byvoorbeeld is daar nie plek vir Jode of "heidene" in die begeerde boerevolkstaat nie.

In die AWB se program van beginsels staan: "Die Protestantse geloof en die Christelik-nasionale lewensbeskouing wat daaruit voortgekom het, bepaal die ontwikkeling van die volkslewe op alle lewensgebiede."

In nog 'n dokument, "Die Christengesin", word ouers gewaarsku: "Drankmisbruik, misdaad, geweld, egskedings, ensovoorts, vier hoogty. Die tragiese slagoffers is ons kinders wat in onrusbarende getalle wees is...as gevolg van buite-egtelike verhoudings, egskedings, verlatings, mishandeling..."

"Die geestelike, die verstandelike, die innerlike weefsel van 'n volk word deur die gesinslewe bepaal. Getrouheid bly 'n onafskeidbare deel van die liefde."

Na verwagting sal Terre'Blanche die aanslag teen hom oorleef omdat dit ingevolge die grondwet van die AWB baie moeilik is om die hoofleier uit sy amp te ontslaan. Maar dit

kan die beweging duur te staan kom.

Net die Hoofraad kan met 'n tweederde meerderheid van Terre'Blanche ontslae raak. Die hoofleier het egter 'n vetostem binne die Hoofraad, waarteen by die Uitvoerende Raad geappelleer moet word. Die hoofleier self stel egter die lede op die Uitvoerende Raad aan.

Die "vier rebelle" - Maritz, Jan Groenewald, Alkmaar Swart en Chris Jooste - het reeds te kenne gegee dat hulle "ander optrede" sal oorweeg om hul strewe van 'n boerevolkstaat te verwesenlik.

Waar daar nog twee jaar gelede nog redelike eenheid onder verregses was, het iemand soos Robert van Tonder ook 'n ruk gelede uit die AWB weggebreek en die Boerevolkstaatsparty gestig.

Hy was ontevrede oor die feit dat Terre'Blanche nie meer aktief in die partypolitiek betrokke wou raak nie.

En skielik is daar nog boonop onsekerheid wie nou eintlik AWB-lede is of nie en wie namens die organisasie mag praat.

Dries Alberts voer aan hy is hoof van inligting en reklame, terwyl Chris Beyers, wat persskakelbeampte is,

Laat die huwelik in alle opsigte eerbaar wees en die bed onbesmet; want God sal hoereerders en egbrekers oordeel (Hebreërs 13:4) — uit amptelike AWB-dokument oor 'Die Christengesin'

sê Alberts is al lankal nie meer lid van die AWB nie.

Martie Hertzog, weduwee van dr Albert wat in die AWB se program van beginsels as lid van die grootraad aangegee word, distansieer haar ook van die AWB en sê sy was eintlik nog nooit lid nie. Sy was net betrokke in 'n "raadgewende hoedanigheid".

Eers het ek geglo Eugene Terre'blanche is deur God gestuur om leier van die AWB te wees — Manie Maritz

che seën en jong meisies wat in sy teenwoordigheid bloos, het Beeld in 'n rubriek opgemerk:

"...Terre'Blanche kry darem genoeg publisiteit van 'n sekere skryfster van 'n Engelse koerant."

Die skemereur-gerondtrits by die historiese en amper-heilige Paardekraal-monument buite Krugersdorp het die skandaal oopgeruk.

Terre'Blanche en Allan se verweer dat hul eintlik by Paardekraal was om 'n Portugese televisiespan te ontmoet, is met 'n knippie sout gesluk nadat dit bekend geword het dat nóg die Buro vir Inligting nóg enigiemand anders iets weet van so 'n televisiespan.

Vrye Weekblad verneem dat Krugersdorp se senior staatsaanklaer oor die kriminele vervolging van Terre'Blanche sal besluit sodra toetse by die polisie se forensiese laboratorium afgehandel is.

Die polisie doen toetse om vas te stel of die verf wat aan die hek gekry is, afkomstig is van Terre'Blanche se motor. Terre'Blanche beweer dat die hek met net 'n stukkie draad toegemaak was.

Die hoofleier het hom vasgeloop teen 'n oud-stoecier wat so "bedonnerd soos draad" is.

Dit is lankal reeds bekend dat Manie Maritz ernstige probleme met Terre'Blanche se leierskap het. Dit is

I'm impaled on the blue flames of his blowtorch eyes — Jani Allan

Pretoriase woonstel om die vyftiende verjaardag van die stigting van die AWB te vier.

Vier skote is geskiet. Hierna het die student met net 'n handdoek om sy lyf by die woonstel uitgehardloop en beweer dat hy seksueel aangerand is. Die Grootraadlid het ook uit die woonstel padgegee en moes vir 'n ruk naak in die tuin skuil.

Klagtes is by die polisie teen die Grootraadlid gelê. 'n Yslike skandaal is op die nippertjie afgeweer toe die ouers van die student ingewillig

Haar land waar die verlange brand...

"Naby ou Swartkop lê 'n paar morges
Waar tarentale holte skrop, sonder skrik of sorges
'n Stukkie land en 'n stukkie vlei,
'n ou voor en 'n enkel kweperboom waar tintinkies in bly,
'n Paar bont bees wat loom in vlei-gras wei -
Dit is die plekkie waar my hart altyd agterbly.
'n Eindelose wye land met vlaktes, bos en berge,
'n hartseer land, droef en droog deur die son verbrand
Dit is haar land waar die verlange altyd brand"

- Eugene Ney Terre'Blanche

Plaaswerkers 'skandalig behandel'

DIE hele arbeidsopset in Suid-Afrika misken die menseregte van plaaswerkers, sê Brian Currin, nasionale voorsitter van Regshul vir Menseregte.

Hulle het geen bedingingsmag deur vakbonde nie, en omtrent geen wetlike beskerming nie. Dit beteken dat 'n plaaswerker op die gemene reg moet staatmaak en 'n geskil met sy werkgever net in die Hooggeregshof kan besleg - wat plaaswerkers hoegenaamd nie kan bekostig nie.

Omdat hy nie deur arbeidswetgewing beskerm word nie, kan hy hom nie op die Nywerheidshof beroep nie.

Die sekuriteit van 'n plaaswerker se gesin is afhanklik van sy werk. As

hy in die pad gesteek word, kan dit beteken dat ook sy ouers, vrou en kinders sonder 'n blyplek sit, sê Currin.

Lae lone, haglike lewensomstandighede, onbillike ontslag en onwetlike praktyke soos die dopstelsel is op sommige plase nog aan die orde van die dag, terwyl werkers meesal nie bewus is van die beskerming waarop hulle geregtig is nie.

Volgens Francis Wilson, ekonoom wat die Tweede Carnegie-onderzoek na Landelike Armoede en Ontwikkeling geleidelik het, word plaaswerkers skandalig behandel. "Hulle is hulpeloos teen uitbuiting deur hul werkgevers."

Die Nasionale Mannekragskommissie het in 1984 'n ondersoek na die werksomstandighede van plaas-

Anton Steenkamp

en huiswerkers voltooi. Die bevindings van die Kommissie is nooit bekend gemaak nie.

Wetgewing wat industriële werkers beskerm, is oor die algemeen nie op plaaswerkers van toepassing nie. Plaaswerkers kan hul wel beroep op die Ongevallewet en die Wet op Masjinerie en Beroepsveiligheid waar hulle "in die loop van hul diens" met masjinerie te doen het.

Hulle word egter uitgesluit van die bepalinge van die Wysigingswet op Arbeidsverhoudinge, die Loonwet, die Ongevalleversekeringswet en die Wet op Basiese Diensvoorwaardes.

Plaaswerkers is hoofsaaklik

aangewese op die bepalinge van individuele dienskontrakte met die boer. Uitdruklike kontrakbepalinge word selde beding, en 'n geskrewe kontrak is die uitsondering.

Alhoewel die partye gewoonlik ooreenkom oor basiese diensvoorwaardes soos lone, werksure en behuising is min werkers bewus van hul ongeskrewe regte.

Selvs 'n mondelinge dienskontrak kan net summier beëindig word as een van die partye wesenlike kontrakbreuk pleeg. Dit is byvoorbeeld die geval waar die werker hom of haar ernstig wangedra of geheel en al onbevoeg is.

'n Werker kan normaalweg nie ontslaan word sonder redelike kennisgewing nie. 'n Werker wat weekliks betaal word, is volgens die gemene reg geregtig op een week kennisgewing voor ontslag. Hy of sy kan ook een week se lone pleks van 'n week se kennisgewing aanvaar.

Ongeag wat in die dienskontrak beding is, rus daar geen verpligting op die boer om vir oortyd te betaal nie. Die werker is ook nie geregtig op openbare vakansiedae, betaalde verlof, kraamverlof of siekteverlof nie.

Een van die redes vir plaaswerkers se gebrek aan bedingingsmag is dat vakbonde tot dusver baie min gedoen het om op hierdie vlak te organiseer. Die uitsluiting van plaaswerkers uit die Wysigingswet op Arbeidsverhoudinge verbied nie die vorming van vakbonde op plase nie, maar maak dit onmoontlik om so 'n vakbond te registreer.

Die Food and Allied Workers Union (Fawu), 'n lid van Cosatu, probeer wel om plaaswerkers te

organiseer. Dit word egter bemoeilik deur teenstand van boere, wat vakbonde maklik kan ontslaan, en die bepalinge van die Wet op Oproerige Byeenkomste, die Wet op Binnelandse Veiligheid, die Intimidasiwet, die Noodmaatreëls en die Betredingswet.

Op die oomblik is slegs sowat 20 000 van die 860 000 plaaswerkers in Suid-Afrika vakbondlede.

Volgens 'n Kaapse woordvoerder van Fawu is sommige boere baie tegemoetkomend teenoor die vakbond. Aangesien die plaaswerkersprojek nog in sy kinderskoene is, is dit moeilik om nou al te bepaal hoe suksesvol plaaswerkers georganiseer kan word en of die algemene teenstand van boere sal afneem.

Organisasies soos die Landelike Stigting probeer om die lewens- en werksomstandighede van plaaswerkers te verbeter, maar hulle moet eers die boer se toestemming kry om op 'n plase te werk. Sommige werkers voel ook dat die stigting paternalisties te werk gaan.

Die werk- en leefomstandighede van plaaswerkers hang van individuele werkgevers af. Sommige boere is gretig om die verhouding met hul werkers te verbeter, en veral in Wes-Kaapland het boere soos Jan Boland Coetzee jare gelede projekte begin wat ongehoord was.

Werkerskomitees wat namens die werkers met hul werkgever onderhandel en die boerdery help beplan, is op sommige plase met die steun van die boer gestig.

Alles hang egter af van die goeie trou van die boer. Vir werkers met 'n onsimpatieke werkgever is daar baie min troos in die Wet.

Boek oor plaaswerkers se min regte

Anton Steenkamp

PLAASWERKERS ken dikwels nie hul regte nie. 'n Boek wat die regte op 'n eenvoudige manier uiteensit, was lankal nodig.

"Your Guide to Farm Workers and the Law", uitgegee deur die Rural Legal Services Project (Kaapstad, 1988), bespreek plaaswerkers se regte in eenvoudige Engels. Dit is gemik op werkers self, en op advieskantoorbeamptes, vakbondorganiseerders, kerkleiers en ander mense wat plaaswerkers met hul regsprobleme help.

Die boek bespreek kortliks die verskille in die wetlike beskerming vir fabriekswerkers aan die een kant en plaaswerkers aan die ander kant. Plaaswerkers kan hulle op min arbeidswette beroep.

Die regsposisie van werker en werkgever onder die gemene reg word dan volledig bespreek. Die skrywers gebruik nuttige alledaagse voorbeelde waarmee plaaswerkers bekend is.

Veral die hoofstukke oor die dienskontrak en oor gesondheid en veiligheid is nuttig. 'n Standaardkontrak, spesifiek vir plaaswerkers, word selfs aan die hand gedoen.

Die skrywers beklemtoon dat werkers nie net individueel op die Reg moet staatmaak nie, maar ook moet organiseer. Die adresse en telefoonnummers van vakbonde wat plaaswerkers organiseer, soos die Food and Allied Workers Union (Fawu) en die National Union of Farmworkers (NUF), word agter in die boekie verskaf.

Ander nuttige adresse, soos ad-

Plaaswerkers het so te sê geen regte nie

vieskantore, regslynke en gemeenskapsdienskomitees kan ook nageslaan word.

Hoewel die regsposisie van plaaswerkers 'n moeilike onderwerp is, slaag die skrywers daarin om dit op 'n eenvoudige en redelik beknopte wyse uiteen te sit.

Die Engels in die boekie behoort selfs verstaanbaar te wees vir iemand wat dié taal nie goed magtig is nie. Tegniese en ander "moeilike" woorde word in 'n indeks verduidelik.

'n Punt van kritiek is dat die boek net in Engels verkrygbaar is. Toegegee, dit sal moeilik wees om die boek in agt verskillende tale uit te gee. Advieskantoorwerkers en vakbondwerkers kan in elk geval die inhoud aan werkers verduidelik.

Een van die skrywers, Dawie Bosch, sê die skrywers beplan om die onderafdelings van die boek mettertyd in afsonderlike dele in verskeie tale uit te gee.

'Outies' van alle kleure kuier saam

'Outies' van alle kleure het in die Kerstyd 'n feesmaal geniet.

SUID-AFRIKA se miljoene inwoners kan tog iets by sy boemelaars, leeglêers en werkloos leer. Hierdie mense, somer kortweg die "outies" van ons gemeenskap, ken g'n iets soos rassisme of apartheid nie.

Die outies, ongeag ras of kleur, leef saam, eet saam en drink veral saam. Oorlewing is verhewe bo velkleur.

Niks het hierdie lewenswaarheid beter illustreer nie as toe Johannesburg se burgemeester, David Neppe, 'n "tuinparty" vir die stad se "outies" in die feestyd aangebied het.

En daar het die "outies" toe in Joubertpark midde-in een van Johannesburg se digbewoonste woonstelselgebiede saamgetrek - bruin, wit en swart wat saam aan die Raad se snoepeerie smul.

'n Bruin "outie", haar gesig dik geswel van al die drank en waggelend op haar voete, het dit sê opgesom:

"Ek is gebore op dieselfde dag as Liewe Jesus en dit is hoekom ek vir almal hier so lief is."

Sowat 'n tiende van Johannesburg

Peter Kenny

se 3 000 "outies" het vir die middagete opgedaag, na die burgemeester Neppe se verwelkoming geluister, in die kosry ingeval en aan die hoender, vleis, wors en slaairolletjies gesmul.

Die "tuinparty" was net so gemeng soos die woonstelblokke rondom hulle. Selfs die paar transvestiete wat aanvanklik by die party rondgehang het, was welkom om die by die "outies" aan te sluit.

Die party het klaarblyklik soveel indruk gemaak op Hein Joubert, die plaaslike raadslid van die Nasionale Party, dat hy na die tyd gesê het: "Integrasie is 'n voldonge feit in hierdie stad. As ek ooit tot burgemeester verkies word, sal ek gewis 'n soortgelyke party aanbied."

Neppe, 'n onafhanklike burgemeester, het oor die natuurlike integrasie onder hulle wat niks het nie, gesê: "As die 'normale' gemeenskap maar net hierdie les by die 'outies' kan leer, sal daar dramatiese

voortgang in Suid-Afrika wees."

Daar was alle soorte by die party: die "wino's" wat teen middagete al papdronk was, gebrekkies op krukke wat nie werk kan kry nie en eens-ekonomies aktiewes wat deur omstandighede tot die geleedere van die "outies" gedwing is.

Een van die "outies" wou van Neppe se sekretaris weet: "Is die man met die goue ketting om sy nek dan die Staatspresident?"

'n Ander op krukke het na die burgemeester gestrompel en gesê: "Ek wil nie eet nie. Ek wil klere hê."

Veiligheidswagte het vinnig nader gestaan, want net 'n week tevore het 'n "outie" na Neppe geslaan terwyl hy die "outie"-gemeenskap besoek het. Drie jong, sterk werklose blanke mans van Kaapland het gesê hulle het die middagete geniet, maar gemeen dit sal veel beter wees as die burgemeester vir die "outies" klere en blyplek kan kry.

"Dit is nog baie moeiliker vir swartmense," het hul met opregte besorgheid bygevoeg. - AFP

UNIVERSITY OF CAPE TOWN Asst. Academic Planning Officer

Applications are invited for the above post which will be vacated by 1 February 1989. This challenging position, one of two assistant posts, involves all aspects of the academic planning process.

The post offers considerable scope for initiative and would suit a highly motivated university graduate with an interest in academic activities and university education. The major responsibility is support work for senior committees considering the crucial academic policy issues facing UCT as it responds creatively to the challenges and opportunities of a changing South Africa. An analytical ability, strong written communication skills and a reasonable level of numeracy are essential.

Appointment will be made on the appropriate administrative pay scale, depending on qualifications and experience. The salary is R1 468-R2 404 per month with attractive staff benefits.

Applicants should submit a full curriculum vitae and the names and addresses of two referees not later than 20 January 1989 to the Registrar (Attention: Academic Planning Officer), University of Cape Town, Rondebosch, 7700, from whom an information sheet giving further details should be obtained. Applicants are considered irrespective of gender, race or creed.

Bates Wells Recruitment CT 704R

Kan ons hier instap - of nie?

Sylvia Vollenhoven, 'n senior swart joernalis, skryf oor haar ondervindinge tydens 'n reis saam met vriende deur die konserwatiewe platteland.

IN hotel in Bloemfontein het ons geleer wat 'n egte Vrystaatse "gasvryheid" is, en in 'n kroeg in Noupoot in die Karoo het die aanvanklike ongemaklikheid gaandeweg ontdui sodat ek en my vriende amper tuis gevoel het.

Om rus-rus deur die platteland te ry is nie in my aard nie - ek wil so gou as moontlik kom waar ek wil wees. Tog het ek en twee kollegas onlangs luilekker van Johannesburg af Kaapstad toe gery.

Vir die meeste Suid-Afrikaners wat verwag dat vriende minstens dieselfde kleur moet wees, was ons 'n interessante groepie: Tonje, 'n Noorweegse joernalis met 'n uitbundige geardheid; Walter, 'n fotograaf van Soweto, stil en ongeërg; en ek en my seuntjie Ryan.

Voor ons Johannesburg verlaat het, het ek al klaar vermoed daar kom moeilikheid op die lang pad. Ek het die Automobiel-Assosiasie gebel oor roetes en hulp gevra met hottelbesprekings.

"Waar wil julle oorbly?" vra die dame.

Ek sê êrens naby Colesberg, Middelburg of Noupoot.

Onmiddellik sê sy sy kan nie vir swartmense besprekings in klein dorpie doen nie. Die hotelle kan ons weg wys en dalk wil ons dan van die AA vergoeding eis.

Dit was die eerste en seker die laaste keer dat ek my AA-lidmaatskap se voordele wou benut.

Teen die einde van die dag, en sonder die AA se hulp, kom ons in Bloemfontein aan. Walter sê sarkasties daar staan swartmense in die voorportaal van 'n hotel waar ons pas verby gery het. "Dis seker veilig om in te gaan."

In dié hotel se Domino-restaurant bied 'n vriendelike jong man ons 'n tafel aan. Skertsend sê ek hy moet maar die spyskaart 'n rukkie los en drie-biere bring. Van agter uit die restaurant skreeu 'n vrou dat die kroeg toe is.

"Maar dis nou eers elfuur," sê ek vasberade. "Ek sal sien wat ek kan doen," sê die kelner uiteindelik en die vrou bly stil.

Eugene Bezuidenhout, die kelner, bring die biere en hy neem ons kosbestelling. Die vrou lyk woedend en binne 'n kort rukkie staan sy oor ons

Eddie de Jager in 'n kroeg op Noupoot.
Foto: Walter Dhladhla

Toe ons instap is die Imperial se slegs blankes-kroeg so tjoepstil soos 'n begraafplaas

tafel. "Ons maak twaalfuur toe, kan julle asseblief gou betaal," sê sy.

Ek sê ons sal betaal wanneer ons die kos gesien het. Sy waarsku my om nie aggressief met haar te raak nie.

Eugene kom later terug en sê in 'n benoude stem dat sy swanger is. Die kos is smaakloos, droog en duur. "Ry maar aan," sê Tonje. "Daar lê

seker nog veel erger voor."

Die volgende middag kom ons by Noupoot aan. In die middel van die dorp staan die Imperial Hotel - klein, verlate en definitief "slegs vir blankes". 'n Wit bord sê so in groot swart letters.

Ek het vooruit gebel en die kamers bespreek in my beste Afrikaans. Nêrens op die platteland - en in bra min stede - verwag mens dat iemand

met 'n van soos myne en wat Afrikaans kan praat enigiets anders as spierwit kan wees nie.

By die Imperial stuur ons Tonje skelmpies in om te vra of ons kamers nog beskikbaar is.

Sy is hartlik verwelkom en die volgende oomblik loop sy met die res van ons in by die Imperial se kroeg.

Noupoot is seker gewoonweg 'n

stil plek maar op hierdie oomblik is die "slegs blankes"-kroeg van die nperial so tjoepstil soos 'n midder-nagtelike begraafplaas.

My hart fladder angstig in my bors. Ons is warm en moeg en enige oomblik kan ons hier uitgeoeter word. Voor enigiemand kan praat vra ek vir die kroegman of ons ete kan bestel.

"Dis net bed en breakfast hier," sê hy gou.

Ek gaan sit volskynvertrou op 'n stoel en bestel drie biere pleks van die ete. Toe Eddie, die kroegman, begin skink gaan die snoekerspel agter ons weer aan, maar die stilte is tasbaar.

'n Rukkie later probeer Tonje die ys breek en plaas geld op die tafel om by die volgende snoekerspel aan te sluit. Sy en Walter speel teen twee Noupooters, en hulle wen.

Walter koop vir die hele kroeg 'n rondte drankies. Nou praat mense darem weer en party lag selfs 'n bietjie.

Toe ek dink die ergste is verby, speel Tonje 'n onnosele skoot. Sy gooi haar arms om Walter en sê grappig: "Moet my asseblief nie skei nie."

Walter tree instinktief agteruit, ek wil nie opkyk nie en die ouens in die kroeg sit al weer vasgevang in hul bevrore posisies - soos soutpilare.

Verbasend genoeg ontspan hulle gou weer daarna.

Teen die einde van die middag is daar net een ou oor. Ek is effe bekommerd oor hom. Met 'n Andy Capp-pet laag oor sy voorkop het hy die hele middag in die enigste leunstoel in die kroeg gesit sonder om sy mond oop te maak.

Hy het 'n pakkie Paul Reveresigarette in sy een hand gehou en met dieselfde hand die een sigaret na die ander gerook. Dit het heel middag gelyk of hy skielik kon opspring, sy stoel omgooi en ons oor ons vermetelheid kon aanval.

Net voor ons loop staan staan hy op en stap tot waar ek en my seun snoeker speel. Ek hou my snoekerstok styf vas, reg vir wat ook al kan gebeur. Maar hy begin kalm vir Ryan verduidelik hoe hy die bal moet skiet.

Ryan verstaan nie 'n woord nie omdat hy nie Afrikaans kan praat nie. Toe die Paul Reveresigarette met Ryan se les klaar is, stap hy heel gemaklik na my toe en vertel my een en ander oor sy agtergrond.

Miskien was ek al die jare verkeerd oor die platteland. In elk geval, ek dink ek gaan terug Karoo toe om 'n nuwe gids vir die AA te skryf.

Brigadier verdink van swartsmeerdery

'N BRIGADIER in die SA-Polisie word daarvan verdink dat hy probeer het om die Konserwatiewe Party en een van sy kandidate in verlede jaar se munisipale verkiesing verdag te maak deur hoogs vertroulike dokumente aan 'n Sondagkoerant uit te lek.

'n Brief is aan genl. Hennie de Witt, Kommissaris van Polisie, geskryf waarin dié bewerings oor die hoë offisier gemaak word.

Die drama speel af rondom Louis Meynhardt, nou onverbond stad-raadslid vir Wyk 1 in Akasia naby Pretoria, wat verlede jaar deur 'n vrou op sy verkiesingsplakkate geëien is as die pa van haar ongehude kind.

'n Voorbladstorie in die Sunday Times oor sy ongehude kind en sy lang misdaadrekord het nou gelei tot 'n polisie-ondersoek teen die betrokke verslaggewer, dié brief aan De Witt, en oor en weer beskuldigings tussen Meynhardt en 'n gesiene lid van die

Nasionale Party en gewese burge-meester van Akasia, Frank van der Tas.

Meynhardt beweer dat die polisie die Sunday Times gebruik het om hom en die Konserwatiewe Party in die verleentheid te probeer stel. 'n Stel SAP 69's, die dokumente waarop 'n persoon se vorige kriminele veroordelings uiteengesit word, is glo deur 'n brigadier aan die verslaggewer, Eddie Botha, se tussenganger gegee.

SAP 69's is moeilik bekombare en hoogs vertroulike dokumente. Dit word gehou by die SA Kriminele Buro in Pretoria.

Meynhardt het kort voor die verkiesing uit die Konserwatiewe Party bedank ná vrae of hy ooit diensplig gedoen het, sy persoonlike lewe, sy diensrekord by verskeie werkgewers, en sy beweerde lang lys van kriminele oortredings.

'n Brigadier in die polisie is hierby betrokke. Dit is die vieslikste swarts-

meerdery wat ek in my hele lewe gesien het," sê Meynhardt.

Van der Tas is ook nou by die drama bygesleep na bewerings dat hy dalk iets met die saak te doen kan hê.

Gepra of hy meen Van der Tass is betrokke, het Meynhardt gesê: "Man, die man het mos glo vriende in hoë posisies. Hy het voor die verkiesing geen geheim daarvan gemaak dat hy my gaan bykom nie. Hy het gesê hy kan dinge baie onaangenaam vir my maak."

'n Woedende Van der Tas het so gereageer: "Ek weet niks daarvan nie. Die man weet nie waarvan hy praat nie. Ek daag hom uit om hierdie dinge vir my in die openbaar te sê. Toe hy my in die verkiesing teen-gestaan het, moes hy bewus gewees het van die gevolge as sy verlede sou

uitlek."

Van der Tas moes hom aan die verkiesing onttrek nadat Meynhardt 'n dringende aansoek teen sy kandidatuur ingebring het omdat Van der Tas in sowel Akasia as Pretoria as kieser geregistreer was. Meynhardt het ook kriminele klagtes oor verkiesingsbedrog teen Van der Tas aangehang gemaak.

Meynhardt is toe onbestrede as stadsraadslid verkies, ondanks die bewerings en onthullings oor sy persoonlike lewe.

Botha het na bewering afskrifte van die SAP 69's in sy besit. Nou beweer Meynhardt dat dele van daardie SAP 69's vervals is en alles nie waar is nie.

'n Polisie-offisier het glo reeds na aanleiding van Meynhardt se klagtes vir Botha gekontak om te probeer uitvind waar die dokumente vandaan kom. Botha weier om te sê waar hy aan die dokumente kom.

Die moontlikheid is al geopper dat Botha ingevolge artikel 205 van die Strafproseswet gedwing kan word om sy bron te openbaar sou dit onwettig wees om SAP 69's in jou besit te hê.

"Baie mense wil hê ek moet die saak nou maar laat vaar, maar ek sal tot aan die bittereinde daarmee volhou. Die waarheid is hier bitterlik verdraai om my en die KP by te kom."

"Sekere dele van die SAP 96's wat Botha het, is waar, maar ander dele is onwaar," sê Meynhardt.

Meynhardt moes reeds in die onderhoudhof verskyn nadat 'n vrou van Gezina in Pretoria beweer het hy is die pa van haar vyftienjarige dogter. Die vrou het gesê sy het Meynhardt ontmoet toe sy sewentien jaar oud was. Sy het kort daarna swanger geword.

Die vrou het hom twaalf jaar gelede laas gesien en in al die jare nooit onderhoud ontvang nie. Sy het hom op sy verkiesingsplakkate herken.

Jacques Pauw

"HULLE is die honde van die Suid-Afrikaanse Polisie; hulle doen die jagwerk en snuffel rond."

Dit is hoe 'n inwoner van 'n Oos-Kaapse township die "kitskonstabels" en munisipale polisie beskryf. Hulle is wat die inwoners "groenvlieë" noem: 'n nuwe veiligheidsmag in groen uniforms wat besig is om 'n skrikbewind in townships dwsoor Suid-Afrika te voer.

Kitskonstabels en die munisipale polisiemag opereer die afgelope twee jaar onder 'n donker kombers. Al wat kort-kort na vore gekom het, was hofsake waarin hul geweld teen die gemeenskap uitgespel is. In die townships self was daar talle verslae van wreedhede.

Nou het daar vir die eerste keer 'n boek oor die kitskonstabels en munisipale polisie verskyn. Die boek, "Now Everyone is Afraid", is geskryf onder die vaandel van die Catholic Institute for International Relations.

Die boek ontleed en ontmasker hierdie nuwe polisiemag, wie se lede deel is van die swart gemeenskap waarbinne hulle woon en werk. Die boek is saamgestel uit hoofsaaklik hofsake, verklarings van inwoners en verslae van veldwerkers.

"Pantserkarre; traangas en swaargewapende polisiemanne het uit baie townships verdwyn. Die nuwe polisiemag het hulle vervang. Aktiwiste, veldwerkers en menseregte-prokureurs beweer dat die kitskonstabels en munisipale polisiemanne 'n brutale nuwe terreurbewind in die townships ontkenet het," sê die boek.

Die boek is vol voorbeelde van die wreedheid van die kitskonstabels: onskuldige inwoners wat gemartel word, kinders wat dit nie langer op straat kan waag nie en mense wat doodgeskiet word.

Byvoorbeeld: "...ek is in 'n gebou ingeneem waar ek op my maag moes lê. Drie kitskonstabels het ysterstawe rondgeswaai en my op my rug geslaan. Nog een het my aan my nek gegryp en begin verwurg. Ek het my bewussyn verloor. Toe ek wakker word, het ek onder 'n lopende kraan gelê. Ek is ook met sigarette gebrand."

Die kitskonstabels en munisipale

Die SAP se onlusteeneheid lewer 'n vertoning tydens die polisie se 75ste verjaarsdagviering. Foto: Cedric Nunn

Almal is bang vir SAP se 'groenvlieë'

polisiemag het ontstaan uit die onluste van 1984 wat swart stadsrade uiteindelik vernietig het. Nadat die noodtoestand in Junie 1986 afgekondig is, is 16 000 kitskonstabels aangestel om die SA Polisie by te staan.

"Die halfopgeleide polisiemanne het van die begin af onnodige geweld gebruik. Hul brutaliteit het 'n atmosfeer van vrees geskep in 'n poging om die hele gemeenskap te intimideer. Hulle het geen respek vir die reg nie.

"Die nuwe polisiemag sal nooit in hul eie gemeenskappe aanvaar word nie en soos die minagting teen hul groei, neem hul wreedhede toe," sê die boek.

Kitskonstabels is tweedeklas-lede

van die SA Polisie. Hul word nie as volle lede van die SAP erken nie en word byvoorbeeld maklik ontslaan. Hul verdien 'n salaris van sowat R400 per maand.

Lede het geen opvoedkundige kwalifikasies nodig nie. Baie van hulle is ongeletterd. Hul opleiding duur net ses weke. Hulle het dieselfde magte as gewone polisiemanne en kan mense byvoorbeeld aanhou.

Hulle word in al die gewone polisiewapens opgelei en word gewoonlik met haelgewere bewapen.

Munisipale polisiemanne is nie lede van die SAP nie.

Hulle werk vir swart stadsrade, maar word deur die SAP opgelei en het breë polisiemagte. Hul opleid-

ing duur drie maande en hulle word met vuurwapens toegerus.

Kitskonstabels word beskou as die "bobbies on the beat" in die townships. Amptelik bestaan hulle weens die tekort aan polisiemanne en omdat dit moeilik is om townships in tye van onrus te patroleer. Om die kitskonstabels met gewone polisie te vervang, sal drie keer meer kos.

Kitskonstabels word dikwels uit die gelede van werkloses gewerf. Werkloosheid is in sommige gebiede so hoog as 60 persent. Mense wat wel werk het, verdien dikwels so min as R100 per maand. Die salaris van R400 is moeilik om te weerstaan.

"Hulle word gereeld beskuldig van aanhouding, wreedheid en marteling van mense. Hulle het baie mense doodgemaak wat niks met onluste of misdaad te doen gehad het nie.

"In sommige gevalle het hulle mekaar of familieleden van mekaar geskiet. Die mees algemene klagte teen hulle is dat hulle gedurig dronk op diens is."

Honderde siviele en strafsake is al teen kitskonstabels en die munisipale polisie ingedien. In 'n vraag in die Parlement oor hoeveel kitskonstabels al aangekla is, het Adriaan Vlok, Minister van Wet en Orde, gesê "verskeie op 'n verskeidenheid aanklagte".

In Port Elizabeth is 'n enkele prokureursfirma met meer as 50 sake teen munisipale polisiemanne besig. Vier gemeenskappe in die Kaap-provinsie het al suksesvol interdikte teen kitskonstabels aangevra.

In 'n enkele township, Duncan Villiage, het 63 van die inwoners klagtes teen die munisipale polisie ingedien.

'n Opname wat onder inwoners van Oudtshoorn gedoen is, wys dat 80 persent van die inwoners sterk teen die kitskonstabels gekant is.

"In baie gebiede word hulle verag en deur hul eie gemeenskap geïsoleer. Ten spyte daarvan word hulle gevrees, want weens hul wetlike status is niemand veilig teen hul brutaliteit nie."

Nogtans is hulle self die skyf van aanvalle. Van alle lede van die veiligheidsmagte wat verlede jaar in townships doodgemaak is, was die meerderheid kitskonstabels en munisipale polisiemanne.

In 1987 was daar meer as 750 aanvalle teen die veiligheidsmagte. Tussen 1986 en 1987 is meer as 1 000 huise van swart polisiemanne aangeval.

Ondanks die kitskonstabels en munisipale polisie se ongewildheid, het Vlok onlangs in 'n hofsake gesê hul vervul 'n bruikbare funksie en is van onskatbare waarde.

Hy het gesê dit sou vir die SAP onmoontlik wees om wet en orde sonder die kitskonstabels en die munisipale polisie te handhaaf.

Hoofkwartier 'n plek van vrees

BHONGOLETHU is 'n township sowat een kilometer buite Oudtshoorn en het sedert die vroeë jare tagtig 'n baie belangrike rol in die swart politiek in Suid-Kaapland gespeel.

Kitskonstabels is in 1987 vir die eerste keer in die township ontplooi in 'n poging om beheer oor die aktiwiste te kry.

Bhongolethu is een van baie townships wat in die boek "Now

Jacques Pauw

Everyone is Afraid" as voorbeeld gebruik word waar kitskonstabels 'n terreurbewind gevoer het.

"Die kitskonstabels het baie meer geweld as die polisie voor hulle gebruik. Volgens beëdigde verklarings van inwoners het die konstabels die aktiwiste aangeval, vergaderings

ontwrig en mense gedreig wat hulle probeer teenstaan het."

'n Sinkhuisie, wat as Geelhuis bekend gestaan het, was die kitskonstabels se hoofkwartier. Dit was heldergeel geverf met twee blou vensters. Uit die verklarings was dit duidelik 'n plek van vrees.

"Die kitskonstabels het vinnig 'n reputasie verkry weens hul dronkenskap en onbeskoftheid. Hulle is gedurig dronk op diens en rand enigiemand aan wat hul kritiseer.

"In een geval is 'n vrou, wat sewe maande swanger was, deur 'n kitskonstabel aangerand omdat hy nie daarvan gehou het dat sy na hom kyk nie."

Volgens die verklarings het die konstabels graag dronk mense in hegtenis geneem en hul families gedwing om eers 'n afkoopboete te betaal voor hulle weer kon gaan. Die familieleden het nooit enige kwitanasies ontvang nie.

Volgens 'n opname deur die Instituut vir Kriminologie aan die Universiteit van Kaapstad het 80 persent van die inwoners van Bhongolethu gesê die kitskonstabels behandel hulle sleg. Byna 60 persent het self onder die hulle deurgeloopt. Net twee persent het gemeen die kitskonstabels behandel hulle goed. Net ses persent het nog nie die konstabels dronk

gesien nie.

Tussen September 1987 en Januarie vanjaar is ses aktiwiste deur die kitskonstabels gewond.

Die Civic Association het 'n interdik teen die kitskonstabels aangevra om hulle te verhoed om die mense aan te rand. Dit is uiteindelik toegestaan. Verskeie beëdigde verklarings is ingedien, soos byvoorbeeld:

"Hulle het 'n groep van ons op 'n straathoek gevang en gesê ons is die comrades wat klippe gooi. Hulle het ons Geelhuis toe gevat, geslaan, en weer losgelaat."

"Ons is eendag weer Geelhuis toe gevat. Ons moes in 'n ry staan. Hulle het ons met besemstokke geslaan. My arm is oopgesny."

In Januarie 1988 is een van die senior kitskonstabels doodgeskiet. Hy is doodgemaak deur die pa van 'n meisie wat hy gemolesteer het. Volgens verklarings het die kitskonstabels daarna op 'n skietorgie gegaan en drie mense doodgeskiet en tien gewond.

* Hofmeyer is 'n sterwende dorpie in die Karoo, sowat 60 kilometer noord van Cradock. Hierdie dorpie was sedert April verlede jaar 'n kookpot van geweld nadat kitskonstabels ontplooi is. 'n Hoogeregshofinterdik is aan die einde van verlede jaar ingedien om die kitskonstabels se geweld te keer.

Volgens verklarings het die konstabels in Oktober verlede jaar sewe

mense geskiet wat van 'n konsert af op pad huis toe was. Een van die ander applikante is na die konstabels se woonkwartiere geneem waar hy tot 'n "bloedige massa" geskop is.

Twee van die konstabels het gedreig om hom tereg te stel en een het 'n oorgehaalde pistool teen sy kop gedruk. Nog een het 'n byl gaan haal om sy kop af te kap. 'n Vriend van die konstabels het hulle gekeer.

* 'n Inwoner van Duncan Village moes 'n interdik aanvra om die munisipale polisie te verhoed om hom verder aan te rand. Dit spruit voort uit 'n insident in Mei 1987 toe 'n munisipale polisiekonstabel vermoor is.

Die "groenvlieë" het op 'n wraakveldtog gegaan om die konstabel se moordenaar te soek. Die inwoner is voorgekeer en aangehou. Hy is 79 keer met 'n sambok geslaan.

* Kort nadat daar in Augustus 1986 aangekondig is KwaNdebele word onafhanklik, het geweld losgebars. Die kitskonstabels se gunstelingwapen was pikstele, waarmee honderde mense geslaan is.

Joernaliste het agterna beskryf hoe gevangesnes na die aanklagkantoor gebring is en met pikstele geslaan is tot talle van hulle ineen gestort het. Talle wat mediese behandeling nodig gehad het, is nooit behandel nie. 'n Gewonde wat ingebring is, is eers aangerand voordat hy na 'n dokter geneem is.

Kitskonstabels passeer uit na hul opleiding. Foto: Guy Tillim

Hervorming in swart onderwys onuitvoerbaar

DIE onluste van 1976 het die Suid-Afrikaanse regering aangespoor om die sogenaamde "totale strategie" te ontwikkel.

Hierdie strategie, wat in 1979 amptelik aanvaar is, is gesien as 'n manier om die "totale aanslag" te beveg met 'n program van hervorming wat daarop bereken was om swart aspirasies te bevredig sonder om wit oorheersing te bedreig.

Opvoedkundige "hervorming" was 'n belangrike aspek van hierdie strategie. Reformiste wou die geskoolde en relatief bevoorregte dele van die swart gemeenskap "red" en 'n teen-revolutionêre buffer tussen voortgesette wit dominasie en swart onderwerpenheid vorm.

Die militante optrede deur skoliere in 1984-1986 en die mislukking van die reformiste om die harte en hoofde van swart skoliere te wen, het die gevolg gehad dat die staat toenemend afhanklik geraak het van sy militêre apparaat om beheer in swart skole uit te oefen.

Pleks dat die geldige griewe van die swart skoliere aangespreek is, is die Veiligheidsmagte die townships ingestuur om die Departement van Opvoeding en Opleiding se "vuilwerk" te doen deur organisasies soos die National Education Crisis Commit-

Die staat het toenemend afhanklik geraak van sy militêre apparaat om beheer uit te oefen...

tee (NECC) en die Democratic Teachers Union (Detu) te onderdruk.

Die meerderheid wittes glo dat daar sedert 1980 "aansienlike verbeterings" in swart opvoeding plaasgevind het. Die wit gemeenskap lê egter klem op materiële verbetering in die onderwys, terwyl die swart gemeenskap meer besorg oor die gehalte van die onderwys is.

Op die spel is die omskepping van die hele opvoedkundige stelsel binne 'n gemeenskaplike, nie-rasige, demokratiese en regverdige samelewing. Die terugkeer van swart skoliere skool toe word nie as normaal beskou nie maar as 'n voortsetting van die krisis.

Die hoofminister van Kangwane, Enos Mabuza, het hom vandeesdae sterk oor die stand van swart onderwys in Suid-Afrika uitgespreek. As 'n voormalige onderwyser het hy die jaarlikse kongres van die African Teachers Association of South Africa (Atasa) in Johannesburg toegesprek. Hier volg 'n geredigeerde weergawe van sy toespraak.

Hoe kan opvoeding plaasvind in 'n omgewing van beleg, met die Weermag wat die townships patrolleer en selfs skole binnedring? Dié beleid van toenemende onderdrukking ignoreer die oorsake van die situasie waarin ons onself bevind, en doen niks om die smeulende woede en frustrasie van die skoliere te verdryf nie.

Solank die Weermag by swart skole betrokke is en die huidige opvoedkundige stelsel voortduur, kan swart opvoeding nie normaal wees nie.

Ons as opvoeders moet erken dat opvoeding 'n politieke instrument is. Enige opvoedkundige stelsel moet gesien word binne die raamwerk van faktore wat verhoudings van dominasie en onderwerpenheid in 'n samelewing bepaal.

In die internasionale wêreld het werkersklaskinders 'n baie kleiner kans om hul hoërskoolopleiding te voltooi en tersiêre instellings by te woon as middel- en hoërklaskinders.

In Suid-Afrika speel kulturele, politieke en ekonomiese faktore saam om dit uiters moeilik vir die swart kind te maak om matriek te bereik. Navorsing het getoon dat die staat swart matriekresultate manipuleer in terme van "aanbod en aanvraag". Dit lyk of matriekresultate die bestaande klasseverhoudinge moet handhaaf.

Ons het die voorbeeld van die Afrikaanse onderwyser as politiseerder en kyk na die resultate.

Swart onderwysers voel soms dat hulle 'n skisofreniese rol vervul. Ons is oop vir aanvalle van leerlinge dat ons "ideologiese agente van apartheid" is, terwyl die Departement van Onderwys en Opleiding onderwysers daarvan beskuldig dat hulle 'n revolusionêre, Marxisties-georiënteerde opvoeding verskaf.

Meer as 700 mense in die opvoedingsveld is in die eerste twaalf maande van die noodtoestand aangehou, aktivistiese onderwysers is "uitgeskop", en die leierskap van die

NECC is stilgemaak.

Gegee die feit dat meer as die helfte van die onderwysmag van 120 000 jonger as 30 jaar is, is dit nie verbasend dat soveel onderwysers die politieke bewustheid van die skoliere deel nie.

Ondanks die terugkeer na skole in baie gebiede in 1987, toe die boikotstrategie laat vaar is, is toestande ver van normaal. Nóg die studente nóg die gemeenskap aanvaar Bantoe-opvoeding.

Die krisis het verskuif van straatprotes na 'n toestand van ineen-

Dit lyk of matriekresultate die bestaande klasseverhoudinge handhaaf

storting in die klaskamer. Die voortdurende agteruitgang in die opvoedingsomgewing word deur bandelose gedrag gekenmerk. Leerlinge kom laat en doen nie hulle huiswerk nie, terwyl onderwysers swak gemotiveerd en bang is.

Daar is geen plek vandag in Suid-Afrika vir konserwatiewe en geïntimideerde organisasies wat gelei word deur mense wat deur die jonger geslag as "Uncle Toms" gesien word nie.

Ons het dinamiese, politiek-bewuste en toegewyde organisasies nodig om die nasionale demokratiese stryd te bevorder en weens hul mandaat en eie demokratiese struktuur genoeg vertroue het om 'n betekenisvolle bydrae te lewer om ons geliefde en beleëde land te red.

Ek glo die vakbonde het 'n prysenswaardige voorbeeld in hierdie opsig gestel wat ander organisasies en groepe gerus kan volg.

Swart opvoeding is vandag in 'n betreurenswaardige posisie. Daar is skreiende ongeluk tussen swart en wit: die Transvaalse Departement van Onderwys het 'n matriekslaagsyfer van 97 persent en die Departement van Onderwys en Opleiding slegs 54

persent - met 'n slaagsyfer van slegs 38 persent in Soweto.

Kapitaal van die private sektor het op die onderwystoneel verskyn ná die onluste van die middel-sewentigs. Die motiewe agter kapitaal se sosiale verantwoordelikeheidsprogramme is egter nie suiwer filantropies nie.

Toenemende sofistikasie en konsentrasie in die handel en nywerheid vereis beter geskoolde en opgevoede werkers om ekonomiese ontwikkeling en groei te verseker.

Ondanks pleidooie wat aan die regering gerig is om swart onderwys te herskep, was hervorming stadig, sodat die private sektor in swart onderwys begin belê het.

Sulke hulp het van bo af gekom - kenners moes aanbevelinge doen om die probleme van opvoeding en opleiding op te los. Die demokratiese massabewegings en die swart gemeenskappe en tuislandregerings is nie geraadpleeg nie.

Studente-organisasies het die selfsugtige motiewe agter kapitaal se skielike belangstelling in opvoeding raakgesien.

Dit wil voorkom of die private sektor net 'n betekenisvolle bydrae kan lewer as maatskappye nou saamwerk met die swart gemeenskappe en 'n holistiese benadering volg eerder as om die probleem stuksgewys te probeer oplos.

Die onderwysboikot van die jare tagtig het 'n intense debat laat ontstaan oor die verhouding tussen opvoeding en die stryd teen apartheid. Die beginsels van die Freedom Charter het uitdrukking gekry in "people's education". Hierdie debat is egter deur die maghebbers onderdruk en ondergrond gedryf.

Onderwys in Suid-Afrika is nie op die toekoms ingestel nie. Dit is daarop ingestel om die verlede te bewaar, wit bevoorregting en mag te beskerm, en 'n gedomineerde, gediensige swart bevolking te skep.

Ondanks die swart gemeenskap

se weerstand teen "Bantoe-onderwys" is hulle daarvan beskuldig dat hulle ondankbaar is: hulle is dan baie beter daaraan toe as swartmense in ander Afrika-state!

Die aantal universiteitstudente per 100 000 van die bevolking is egter aansienlik hoër in Ghana, die Ivoorkus, Kenia en Nigerië as in Suid-Afrika.

Dit is duidelik dat die "totale strategie" 'n ontoereikende reaksie is op die uitdagings van swart skoliere en studente, en dat pogings om opvoeding van bo af te "hervorm" tot mislukking gedoem is en nie die jeug sal sus nie.

Gegee die geskiedenis van swart onderwys in Suid-Afrika en die bitterheid wat die stelsel van apartheidsoopvoeding geskep het, is hervorming nie meer uitvoerbaar nie.

In 'n land waar opvoeding doelbewus as 'n wapen van beheer en politieke dominasie gebruik is, sal

Dit is duidelik dat pogings om opvoeding van bo af te 'hervorm' tot mislukking gedoem is en nie die jeug sal sus nie.

dit moeilik wees om ooreenkoms te bereik oor die aard en vorm van opvoeding ná apartheid.

Dit sal maklik wees om Bantoe-opvoeding af te takel, maar dit sal moeilik wees om 'n nuwe opvoedingsstelsel daar te stel wat uitdrukking sal gee aan breë sosio-ekonomiese en politieke aspirasies sonder dat dit deur 'n spesifieke eng politieke ideologie beheer word.

'n POLITIEKE wêreld afgebaken deur dit wat op die televisieskerm en in stelselondersteunende koerante aangebied word...

Dit is die grense van die politieke bewussyn van vandag se Afrikaner-studentejeug, polities getipeer deur insiklike onkunde en oorgawe aan die sorgvrye "goeie lewe" wat gelei word.

Vir die Afrikaner-studentejeug is dit die staat wat dikteer wat die "politieke werklikheid" is, en hoe hierdie "feite" vertolk moet word. Hierdie proses word aangevul deur apatie, oordrewe vertroue in vermoëns van volksleiers en onkritiese innamen van staatspropaganda.

Meningspeilings wat in die tydperk van politieke opstand van die middel-80s onder studente van die Randse Afrikaanse Universiteit, gedoen is, het die moontlikheid van politieke hersosialisering ondersoek.

Twee saamlopende paneelstudies is gedoen, waarin studente van hul eerste na die derde jaar op universiteit vir houdingsverandering gemonitor is.

Die politieke vloeibaarheid van die middel-80s sou ideaal tot herbesinning en nuwe politieke bewussyn kon lei. Ingrypende politieke gebeure het die vermoë om bestaande skanse te vermurwe.

Blootstelling aan nuwe politieke

Die skape van die SAUK

Susan Booyen, dosent in Politieke Studies aan die RAU, skryf oor die navorsing wat sy gedoen het oor die invloed van die media op politieke houdings van studente aan dié universiteit.

inligting, feitlik en vertolkend, is 'n minimum-voorvereiste (maar nie versekering nie) vir politieke hersosialisering.

Vars blootstelling kan gemedieer word deur politieke deelname waarin die geleentheid vir kontak met politieke realiteite geskep word, politieke gespreksvoering met politieke andersdenkendes, of blootstelling aan politieke inligting aangebied deur die massamedia (uitsaaiwese of pers).

In hoeverre lei hierdie prosesse tot houdingsverandering of -handhawing van die Afrikanerjeug se meesal konserwatief tot reaksionêre houdings?

Politieke deelname is minimaal onder die RAU-studente. Gemeet ingevolge toeganklike politieke aktiwiteite, het meer as 80 persent konsekwent in die laagste van drie kategorieë geval. Nóg politieke gebeure in die eng wit politieke gemeenskap, nóg gebeure in 'n breër konteks kon hul skanse van apatie en

onbetrokkenheid deurdring.

Gesprekke wat blootstelling aan die politieke-ontbekenende kan fasiliteer, kom nouliks voor. Oorweldigende groot getalle van hierdie wit studente kom nooit te voorskyn van agter die barrikades van geïnstitusioneerde apartheid om politiek met swart Suid-Afrikaners te beredeneer nie.

Weens uitsluiting van hierdie moontlikhede, is die politieke bewussyn van die studente grootliks die produk van blootstelling aan massamedia. In die geval van die Afrikanerjeug is dit egter op 'n skouspelagtige wyse die aanvaarbaarheid van die politieke boodskap wat blootstelling bepaal.

Die studente het deurentyd 'n taamlike hoë vlak van blootstelling aan die politieke inhoud van sekere massamedia gehad. 'n Fenomenale toename het nogtans in 1985 gemanifesteer ... wat in 1986 weer 'n afname begin toon het.

Opmerklik was dat die sterk toe-

name voorgekom het in die hoogty van media-dekking van politieke onrus en opstand in Suid-Afrika.

Het die studente in hierdie periode van stygende belangstelling egter 'n groter verskeidenheid van inligtingsbronne begin raadpleeg, waaruit hulle meer kritiese inligting oor politieke gebeure sou kon verkry? Onomwonde, nee.

Eufimisties, alle koerante is laag op die prioriteitslys van politieke inligtingsbronne. Slegs Beeld word taamlik gereeld gelees. Van die ander getroue gewetensussers is dit slegs Die Vaderland, The Citizen en die magtig-kritiese The Star wat deur kleinerige persentasies gelees word.

Blootstelling aan die pers is dus beperk tot dit wat versterking aan bestaande vooroordele en selektiewe ingeligtheid gee.

Hierbenewens was dit tussen 90 en 98 persent van die studente wat hulself nóóit aan die meer kritiese pers blootstel nie. Só is die Weekly Mail byvoorbeeld deur slegs 4,5 en 2,9 persent respektiewelik van die twee panele gelees. Leserskap van Sowetan en City Press is negeerbaar.

In teenstelling word die politieke inhoud van die SAUK se televisiediens (nuus sowel as nuusvertolking) verorber. Sowat 80 persent van die studente kyk ten minste twee maal per week na die Netwerk/Network-programme. Dit was teenoor die sowat 40 persent vir Beeld of die 15-18 persent vir The Star.

Wat die potensiaal vir politieke hersosialisering aanbetref, is die gevolgtrekking dat politieke bewussynsvorming van hierdie jeug vierkantig onder beheer van die staat en sy nuusmedia is.

Gevolgtrekking het selfs ingrypende politieke gebeure 'n beperkte hersosialiseringssimpak.

'n Bose sirkel-effek word meedoënloos voortgesit: Die staat beperk blootstelling aan politieke realiteite; die kunsmatige politieke werklikheid verseker voortgesette wit lojaliteit aan die staat.

Vrye Weekblad

Die nuwe party

DIT lyk nie asof die planne om die Nasionale Demokratiese Beweging, die Progressiewe Federale Party en die Onafhanklike Party in een party saam te snoer, goed vlot nie.

Die skuld hiervoor kan net aan die deure van die drie leiers, Wynand Malan, Zach de Beer en Denis Worrall, gelê word.

So iets moet sekerlik nie oorhaastig gedoen word nie en daar is verstaanbare struikelblokke wanneer politieke partye oor eenwording praat.

Op die oomblik lyk dit egter asof die drie here en hul raadgevers oor private sensitiviteite en aspirasies kibbel, en of persoonlikhede en eie empires in die gedrang kom.

Miskien onderskat dié here die wye afwagting en entoesiasme onder 'n baie groot groep Suid-Afrikaners - blank, bruin en swart - oor 'n nuwe groepering links van die Nasionale Party wat hom vir versoening en onderhandelings belyer.

Die onmiddellike ideaal van dié mense is dat die nuwe groep die Konservatiewe Party as amptelike opposisie in die Volksraad moet vervang sodat dié liggaam weer iets meer kan word as 'n praathuis vir apartheidsdissipels.

Nog 'n ideaal is dat 'n oorwegend blanke party vir die eerste keer daadwerklik die rassegrens kan oorstek en 'n brug tussen parlementêre en buite-parlementêre politiek kan slaan.

Die tyd is nou, meer as ooit tevore, ryp vir 'n nuwe party wat vir 'n nuwe, nie-rassige Suid-Afrika staan. Die verregses is minstens tydelik van balans af, terwyl dit vir die gewone Suid-Afrikaner al duideliker word dat PW Botha en sy Nasionale Party die land in konfrontasie, onderdrukking en armoede in lei.

Ons hoop van harte die drie partye en hul leiers gaan binne weke eerder as maande hul verskille uitstryk. Hulle mag nie die kans laat verbygaan nie.

Sê dit, Zola!

Zola Budd is besig om net so belaglik as haar kritici te raak.

Sy is besig om haar weiering om apartheid te verwerp, tot die absurde en vervelige te dryf.

Sy steun nie 'n stelsel "wat die meerderwaardigheid van een ras teenoor 'n ander verskans" nie; sy is 'n Christen en daar is aspekte van haar geloof wat nie met apartheid strook nie, maar sy hou vol in 'n onderhoud met die BBC: "I will never denounce apartheid."

Ons het simpatie met Zola wat as 'n baie jong en onervare Vrystaatse meisietjie die venynige taktiek van die teenstanders van apartheid in die buiteland moes hanteer.

Ons vererg ons soms ook vir die metodes en bymotiewe van party van die bullebakke in die buiteland wat alles wat Suid-Afrikaans is haat.

Maar Zola moet darem ook begin besef dat die sportboikot teen Suid-Afrika, hoe teen-produktief dit ook al geword het, nie sommer uit die lug gegryp is nie, net soos die destydse boikot van die Olimpiese Spele in Moskou deur Amerika nie sonder gronde was nie.

Kom ons wees eerlik: Zola is 'n Boeremeisie uit die Vrystaat en sal dit bly. Sy is so min Brits as haar lieue ma Tossie. Sy het net Britse burgerskap gekry omdat Suid-Afrikaners weens apartheid nie internasionaal aan sport mag deelneem nie.

Apartheid is nie 'n nuwe koeldrankgeur of 'n haarstyl nie. Dit is 'n aaklige, onchristelike regeringstelsel waaronder miljoene mense al dekades lank ly.

Toe wat, Zola, sê dit. Al kry jou Bloemfonteinse vriende sooi-brand daarvan.

Nog beter: Moenie dit net vir die Britse televisie sê nie, sê dit hier vir jou swart landgenote. Hulle weet wie jy is - honderde swart taxi's is na jou vernoem.

'n Weiering om die stelsel wat hulle hul menslikheid ontnem, te verwerp, is 'n belediging vir elkeen van jou swart bewonderaars.

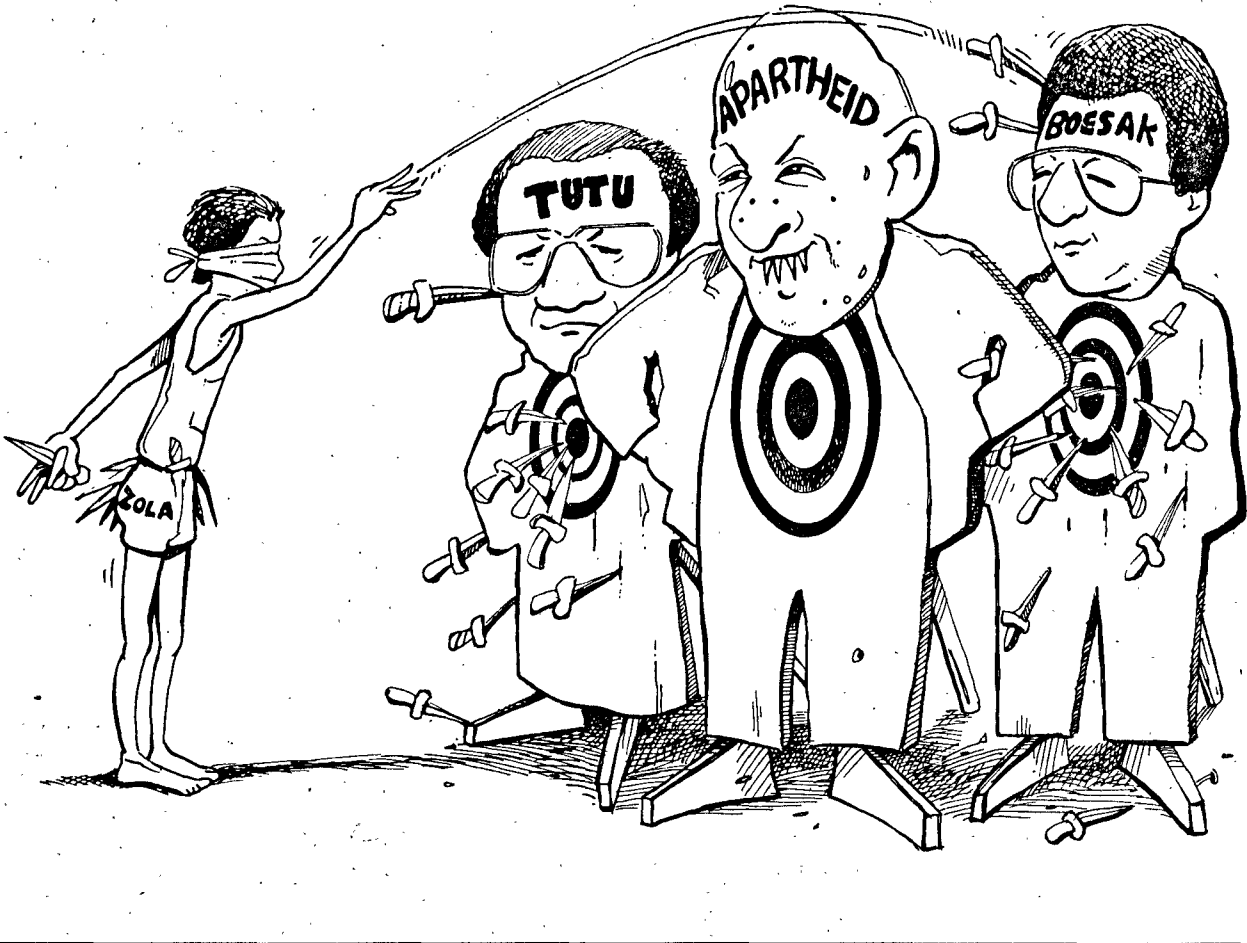
So sê hulle . . .

"Dit is 'n kenmerk van 'n goeie joernalis om die organisasie waaroor sy skryf, te infiltreer." - Jani Allan, rubriekskrywer en vriendin van AWB-leier Eugene Terre-Blanche.

"Vir wat sal ek die slot oopbreek?" - Eugene Terre-Blanche ná die voorval by Paardekraal.

"Ek laat my nie uitdaag nie. Ek het lankal gesê ek is die slimste man in die Arbeidersparty en daarby volstaan ek." - Hansie Christians, LP vir Ravensmead.

"Daar is vandag twee reuse in die parlementêre politiek - PW Botha en eerwaarde Hendrickse. Eersgenoemde is teen die toue en, in bokstaal, moet jy hom nou daar hou. Jy moet hom slaan!" - Deon Adams by die Arbeiderskongres in Bloemfontein.

Ds Herbert Brand

"Vrede op aarde!"

Ook in Suid-Afrika? Ook in 1989?

"Want 'n kind is vir ons gebore ... en Hy word genoem ... Vredevors."

"O ja, natuurlik," glimlag ons opreg dankbaar óf effens sinies.

Die Kersboeke met hul kleurrike prentjies van die engeltjies en van die mooie "lieue Jesus" in die stal is pas weer gebêre.

God het die wêreld lief. Hy het vrede gebring - ten minste vir die tradisionele "Desember-skietsstilstand" ...

Hoe nodig het ons dit nie.

Die vrede van Kersfees reg deur die jaar.

Watter wonderlike gedagte ... maar onrealisties, vrees ons.

Die vernis van vrede is maar dun. Binne dae sal dit begin verkrummel onder die druk van die magte van haat, hoogmoed en onreg.

En dit is wáár - omdat ons, ná byna tweeduisend jaar, nog nie begin verstaan het wat met die geboorte van die Vredevors gebeur het nie.

Die aankondiging "Vrede op aarde!" was geen valslik soete refrain uit die mond van engeltjies nie.

Dit was die basuingeskal wat die geboorte van die Vredevors aangekondig het. God het in Christus Jesus gearriveer om uit ewige liefde Sy skepping - ook in Suid-Afrika in 1989 - te bevry van die sonde. Om die stryd van die liefde, ootmoed en reg aan te sê teen alle haat, hoogmoed en onreg.

Op die velde van Betlehem, oor die eeue, en op 6 Januarie 1989 - Feesdag van die Epifanie, die Openbaarmaking van die Christuskind aan die Wêreld - klink die grootste, die magtigste oorlogsverklaring van alle tye ... God het tot die stryd om bevryding toegetree.

Die Vredevors is gebore ...

Die Koning wat vrede bring deur die kop van die slang te vermorsel ...

Die Koning wat die roede van die drywer en die tiran verbreek ...

Die Koning wat die vrede bevestig deur reg en geregtigheid ...

Die Koning wat maghebbers van hul trone afruk en nederiges verhoog ...

Die Koning wat die regsak van weduwee en wees verdedig ...

Die Koning wat by die armes in hul nood kom staan ...

Die Koning wat koninklik die vrylating van die gevangenes beveel ...

Die Koning wat gekom het om die vernietigende en louterende vuur van Gods liefde en oordeel aan te steek ...

Die Koning voor wie Johannes soos 'n dooie neerval: hy met oë soos 'n vuurvlam, 'n stem soos dié van baie waters, en uit sy mond gaan 'n skerp tweesnydende swaard uit.

Bo die gedruis van Casspirs: vrede op aarde!

Die strydlinie van God is opgestel en stáán steeds - ook in Suid-Afrika in 1989 - teenoor die sonde: Teenoor alle haat en vyandskap teen God en die naaste ...

maar ook teenoor valse vrede wat: die sonde wil vergoelik deur dit histories te probeer "verstaan" - apartheid moet binne die konteks van ons land se geskiedenis "begryp" word, die sonde wil rasionaliseer deur te probeer aantoon dat dit tog dalk 'n "goeie doel" mag dien - blanke dominasie "beskerm" ons land moontlik teen die "chaos van 'n vrye samelewing";

die sonde nie summier afwys nie, maar dit eers "in diepte wil bespreek" - laat ons maar stadig nadink en gesels oor wat nou "werklik" sonde is en of en wanneer en hoe ons daarvan moet afstand doen.

Die Vredevors het nie "vreedsame naasbestaan" met die sonde kom aankondig nie. Hy het gekom om dit vreesloos uit te wys.

Hy het gekom om dit radikaal af te wys. Hy het gekom om dit in die bloedigste strydperk van alle tye te Golgota te verslaan.

Hy het nie, soos ander "konings" en aardse "heersers", Sy volgelinge die stryd ingestuur om Sy Koninkryk van Vrede op hul bloed te bou nie.

Hy het voor gestap.

Hy stap in 1989 steeds voor.

Hy deel die leed van elke aangehoudene, elke ingeperkte, elke verontregte.

Hy het die "aangename jaar van die Here", die ewige Jubeljaar van Bevryding, nie net kom aankondig nie - Hy het dit werklikheid gemaak deur Sy dood aan die kruis en sy opstanding in triomf.

En die vrede wat Hy só verkry het, is ware vrede - die ware vrede ná 'n beslissende oorwinning.

Daarom juis is hierdie liefdesdwang vanjaar elkeen wat Hom bely en wil navolg, opgelê om deur Sy woord en Gees oorwinnend te stry teen die sonde op alle vlakke van die lewe.

Elke burger van die Koninkryk van die Vredevors is as lid van Gods bevrydingsleër verbind tot stryd teen die sonde in eie lewe, in gesinsverband, binne die Kerk, op sosiale gebied, op ekonomiese terrein, in die politieke arena.

Die Vredevors roep ons tot stryd om bevryding ...

Van alle persoonlike liefdeloosheid ...

Van alle verskeurdheid in die Kerk as liggaam van Christus Jesus ...

Van alle krampagtige vasklou aan blanke minderheidsbevoorregting in ons land ...

Ds Herbert Brand

Van alle bestending van onreg met wrede middele deur 'n basies bese staatsbestel wat vrede veins, maar wesenlik teenoor die Vredevors gaan staan het ...

Die Vredevors verseker ons dat dié stryd om bevryding nie tevergeefs is nie. Die oorwinning is in Christus Jesus reeds behaal.

Die Strydende Kerk van die Vredevors is geroepe om daagliks deur Sy Woord en Gees die vernietigende en louterende vuur van Gods liefde en oordeel aan te steek in 'n samelewing, in 'n land, in 'n wêreld wat in die jaar 1989 ware vrede sal ken alleen in dié mate dat die oorwinning van liefde, ootmoed en reg sigbaar sal word in die stryd teen haat, hoogmoed en onreg.

"Vrede op aarde!"

Só juig dit in ons harte.

God het Sy skepping kom vrymaak - van elke muur wat ons van Hom en van mekaar skei, van vrees en wraak, van ystervuis en doringdraad ...

God het Sy skepping, ook ons samelewing, kom heelmaak - die wonde kom verbind, dié wat verbrysel van hart is, kom genees ...

God het ons geroep om Sy heroute te wees - om aan te kondig helder bo die gedruis van Casspirs en die uitroep van tirannieke wette: die Vredevors het die bewind aanvaar.

God regeer.

Daar is hoop vir Suid-Afrika in 1989.

- Amen
Teks: Jesaja 9:1-6 - "Want 'n kind is vir ons gebore ... en Hy word genoem ... Vredevors."

'n Man op 'n perd...

Hier's nou simboliek vir jou. Manie Maritz, AWB-voorbok en kleinseun van die generaal, moes op 16 Desember by Donkerhoek die perdekommando na die byeenkoms lei. Toe gooi die perd hom dat hy daar trek!

Toemaar, oom Manie, ons weet die volkies het nie die buikgord styf genoeg vasgemaak nie. Gelukkig is dit net 'n perd wat jou afgegooi het - Eugene het weer 'n tierkat opgesaal!

Die Pietser

Die bynaam "Groot Karwats" vir 'n sekere regse leier was toe blykbaar nie ver van die kol nie...

BROLLOKS EN BITTERGAL

Die ambassadeur is terug

Goeie nuus so vroeg in die nuwejaar is dat Evita Bezuidenhout terug is in Blanche-Noir, die ambassadeurswoning in Bapetikosweti - hierdie keer as lewenslange ambassadeur.

Dis nou sy en haar gesinnetjie: manlief Hasie, seuns Izan en De Kock, dogter Billie-Jeanne en haar man, Leroy Makoeloei, en hul baba, klein Winnie-Jeanne.

Soos ambassadeur Bezuidenhout haar nuwejaarskaartjie aan Vrye Weekblad afsluit: Vir Land, Volk en Bank Suisse.

Die hoogheiliges

Daar was die laaste week vet glimlagte op die gesigte van senior leiers van die Nasionale Party oor Terre-Blanche se kaskenades. Het die volk maar geweet...

Daar sink die redder toe self

Veteraan-journalis Tobie Boshoff is so twee jaar gelede van Nasionale Pers se swart publikasies teruggebring na Rapport om dié sinkende skip te probeer red.

Nou, met die skip wat al laer in die water begin sak, het uitgewer Tobie vir Rapport se verteenwoordiger in Londen, Hermina Oberholzer, summier teruggeroep en homself daar aangestel. En is die manne bitter daaroor!

Wonder wie gaan nou Tobie se luukse kompleks op Rapport se dak, algemeen bekend as "Tobie se Penthouse", betrek?

Ware woorde

Interessant om te lees wat Jani Allan se gewese woonstelmaat, Linda Shaw, onlangs in Style oor Jani geskryf het.

"She'd make a wonderful propagandist, should anyone consider employing her in that area."

En: "In her capacity as journalist, she often experiences difficulty detaching herself emotionally from her interviewees."

Ons het so agtergekom.

Anti-Semiet

Een van die (talle) vreemde aspekte van die bizarre verhouding tussen Allan en Terre-Blanche is dat Allan met 'n Joodse man, Gordon Schachat, getroud was en die AWB-leier bekend is vir sy ekstreme anti-Joodse uitlatinge.

Soos dat Jode nie in die Boerestaats toegelaat sal word nie.

PW Botha . . . 'n banketsaal vir die diplomate van Venda, Ciskei, Paraguay en Chill?

Nog 'n onthaalplek

Ons het nog altyd gedink die staatspresident verstaan nie veel van die ekonomie nie. Nou begin dit lyk asof hy net nie 'n duiwel omgee nie.

Sy planne om 'n banketsaal van R2,35 miljoen by die Presidensie in Pretoria aan te bou terwyl die hele land hul gordels baie stywer moet begin trek, is niks minder nie as 'n godskreien skande.

Koevoet se dinge

Amper onsmaklik die loutere propaganda wat Beeld onlangs oor die berugte polisie-eenheid Koevoet gedra het. 'n Halwe bladsy met heldevererende ophemeling.

"Hulle het die plaaslike bevolking van Owambo beskerm teen die gruwelade van Swapo, teen moorde wat Swapo gepleeg het en spoor die kwaaddoeners op net soos poliemanne in die stad met misdadigers en moordenaars doen..."

"Soos die poliemanne tuis, het hulle ook diens gelewer aan die plaaslike bevolking. Daar is talle voorbeelde van hulp wat nooit verder bekend geword het as Koevoet se binnekringe nie." En so aan.

Brolloks se raad aan die verslaggeefster is: Gaan praat 'n bietjie met die gewone mense in Owambo. En gaan kyk 'n bietjie na al die hofstukke oor nadoodse ondersoeke en hofsake waarby Koevoet betrokke was.

Dit is 'n deeltjie van die Suid-Afrikaanse veiligheidsmagte se geskiedenis wat hulle later liever sal wil vergeet.

En Salie ook

So van bitterheid by koerante gepraat. Die senior manne by Beeld is glo woedend oor die R16 000 se meubels wat aangekoop is vir die aangewese redakteur, Salie de Swardt, se nuwe (tydelike) kantoor.

Et tu, Hennie?

Hennie van Deventer, redakteur van die Volksblad, het heftig ontken dat hy ooit vir die SAUK wou werk. Hy sou glo veel meer vryheid by sy koerant gehad het.

Nou hoor Brolloks dié week dat Hennie wel vir die pos van Direkteurgeneraal van die SAUK aansoek gedoen het, maar dat Harmless Harmse toe voorkeur gekry het.

Vlokkie en die nagklubs

Adriaan Vlok is blykbaar nie tevrede om net minister te wees nie. Hy wil self begin polisieman speel.

Die een keer wat Vlok op TV gewys is tydens 'n klopjag op 'n Johannesburgse nagklub, was glo maar die punt van die ysberg. Polisiemanne vertel vir Bittergal die minister is knaend saam met hulle in die nagklubs.

Wat is dit wat jy so geniet, Adriaan?

BRIEWE

Dit werk nie so nie

Dawie Bosch van Mowbray skryf: In Vrye Weekblad van 9 Desember noem julle dat dienspligtiges met godsdienstige besware teen diensplig wel in die regering se stelsel vir alternatiewe diens geakkommodeer word.

Dit is nie so nie.

Net diegene wat op godsdienstige gronde weier om diens in enige weermag te doen, kan kwalifiseer vir die regering se ses jaar lange alternatiewe diens.

Die werklikheid is dat die meeste dienspligtiges wat godsdienstige besware teen militêre diens het, se besware gegrond is op die rol van die SA Weermag in Suidelike Afrika.

Hulle sou bereid wees om in 'n weermag diens te doen wat op 'n regverdige wyse 'n verdedigingstaak, wat in hulle oë regverdigbaar is, te verrig. Sulke mense (soos Ivan toms en Charles Bester), wat in die tradisie van die meeste kerke - insluitende die NG Kerk - staan, word vandag deur die regering as gevaarlike misdadigers behandel en ses jaar lank tronk toe gestuur.

Donkerhoek is Donkergat

Abduragman Cupido van Mitchells Plain skryf: Dit was heeltemal gepas dat die Volkswag hul Geloofedag-feesviering by Donkerhoek gevier het. Dit sou volgens my heeltemal perfek gewees het as die plek egter Donker-gat was.

Vergeet 'links' en 'regs'

Die Demokraat van Pretoria-Wes skryf: Ek maak beswaar teen die huidige gebruik van die terme "links" en "regs" in die Suid-Afrikaanse massamedia.

Vrye Weekblad plaas alle briewe wat nie die wet oortree of lasterlik is nie, mits die korrespondent se naam en volledige adres bygevoeg word as 'n skuilnaam gebruik word. Skryf aan: Die Redakteur, Vrye Weekblad, Posbus 42637, Fordsburg 2033.

Dit is uitgediende Europese begrippe. Hulle is selfs in Europa in 'n mate uitgedien.

Ek is ten gunste van 'n vryemark-ekonomie (met min uitsonderings), maar ek wil graag sien dat "ras" as oorweging by verhoudings tussen mense van die aardbol verdwyn. Is ek dan nou "links"? In 'n wêreldkonteks beslis nie.

"Demokrate" en "rassiste" is baie beter name vir die huidige stroming in die politiek van Suid-Afrika. Dalk kan u beter terme voorstel. Taalgewoontes word nie maklik gewysig nie, maar hulle is nogal deurslaggewend by die ontwikkeling van nuwe denke.

'n Ander eienaardige gebruik is "Die Afrikaner" - altyd in die enkelvoud. Ons praat byna nooit van "Die Ier" of "Die Sjinees" nie, en dis seldsaam dat ons verwys na "Die Tswana".

"Die Afrikaner" laat my dink aan 'n lang ry Coke-bottels in 'n fabriek. Die bottels is heeltemal identies, behalwe as die masjien lelik ontwig is.

'They stink, they steal...'

Ian Slabber van Verwoerdpark skryf: Aangesien u die vrymoedigheid gehad het om 'n uiters onvleiende berig vanuit die "New African" jeens die Boer te plaas (sien Vrye Weekblad 16 Desember 1988, Brolloks en Bittergal) wonder ek of u die volgende siening van 'n goeie vriend van my oor die swartes sal plaas: "They stink,

they steal, I don't like them."

Ek is seker daarvan dat indien die skrywer van die onsmaklike berig hierdie brief lees hy trots daarop sal wees dat hy positiewe kommentaar uitgelok het.

'n Lig in donkerte

Rinkals Rossouw van Ermelo skryf: Die verskyning van u koerant kom as 'n lig wat in die donkerte skyn en het 'n groot leemte gevul gedurende die afwesigheid van die Weekly Mail.

Vir myself as Engelssprekende is dit wonderlik om die ontwikkelinge in die Afrikaanse joernalistiek te sien. Mag julle tesame met Die Suid-Afrikaan, Insig en Die Gereformeerde Blues Band van sterkte tot sterkte gaan in die voorhoede van die Afrikaanse kultuur.

Ek wil graag my solidariteit betoon met Charles Bester, David Bruce en Ivan Toms. Dit is verstommend om te sien hoe 'n sogenaamde Christelike regering te werk gaan met persone wat hul optrede in lyn bring met hulle gewetens. Hierdie mense hoortnie in die tronk nie, hulle hoort in die regering!

Stuur asseblief aan my die adres van die End Conscription Campaign. Ek besef dat hulle streng beperk is maar ten spyte daarvan wil ek graag 'n geldelike bydrae aan hulle stuur. Hulle is vredeliewende mense wat 'n belangrike taak het om te verrig.

Dit is hoogtyd dat "Big Brother" besef dat deur aan te foeter met verbannings of beperkings of deur mense in die tronk te stop, dit die gevoelens

van mense nie gaan laat verdwyn nie. 'n Mens kan net so lank op die draad sit en dan spring jy af...

Terloops, het enigiemand al die tekens a la Boksburg in Ermelo gesien? Daar word gefluister dat dit al voor die sg munisipale verkiesings daar was.

Los van voorskrifte

Petrus Jordaan van Stellenbosch skryf: Bravo! Bravo! Bravo!

Ons Afrikaners soek lank reeds 'n Vrye Weekblad! 'n Afrikaanse koerant losgemaak van voorskrifte van bo-af. Dankie vir u visie, die moed van u oortuiging en u geloof in die saak sodat u dit waag met astrante uitarting (!) en daardie (skandelike) R30 000!

Snaaks hoe u my laat dink aan daardie manhaftige digters en skrywers van die Sowjet-Unie wat ondanks voorskrifte van bo-af, ondanks strafmaatreëls, voortgaan om hulle stemme dik te maak.

Pretoria en Moskou is werklik eienaardige bedmaats! Wat my die meeste verstom is in watter 'n mate kommunistiese beginsels vryelik hier toegepas word en tog word ons vir dekades reeds wysgemaak dit is juis daardie beginsels wat beveg word!

Ironies. Indien Suid-Afrika die kommunistiese stelsel sou aanvaar, sal hier nie veel verander nie.

Die wordende Nuwe Party dra ons steun. Ons soek lank reeds 'n realistiese party wat bereid is om interne knelpunte aan te spreek - 'n party wat

nie drome droom oor 'n suiwer ras en lande waar elke groep homself kan regeer nie, maar 'n party wat ons werklikhede aanvaar en bereid is om ons te trek uit die haglike ekonomiese toestande waarin ons ons bevind én ons te vrywaar van korrupsie in hoë plekke!

So 'n party soek ons.

Die betrokke menere behoort eers te vergeet van 'n leierkwessie en alliansies. Hulle behoort alle aandag te gee aan beleid en 'n naam wat daardie beleid baie duidelik uitspel. Die naam moet verkleining en bespotting onmoontlik maak. My voorstel is Nasionale Demokratiese Party.

Ons kan ons dan "die demokrate" noem en wie, by sy volle verstand, kan demokrate hoon? Selfs die vurigste sosialiste bring lippehulde aan demokrasie!

Ons is werklik baie moeg, en verveeld, met al die utopiane onder ons en hul droomkastele. Boksburg is 'n klinkende voorbeeld dat drome een ding is en die werklikheid 'n ander.

Die ganse land het nou ervaar dat mense baie gou van deuntjie verander wanneer daar 'n hulle sakke gepeuter word! Buitendien weet ons ook na watter onmenslikhede Marx se drome sal lei, om nie eens te praat van hierdie eeu se grootste skandaal wat die gevolg was van Hitler se nasionalistiese droomvisioene nie!

'n Dringende boodskap aan die Nuwe Party. Menere ons is nie bang vir die sogenaamde Rooi Gevaar, of watter gevaar ookal veronderstel is om ons van oor ons grense te vermorsel nie.

Ons vrees totale bankrotskap van ons land, want dit is die ramp waarheen ons vinnig voortspeed. Die swere swaar binnelands: spreek asseblief die kwessies aan!

Nog briewe op bladsy 14

Ken julle geskiedenis

Schalk Jacobs van Die Bywoners, Braamfontein, skryf oor 'n artikel in Vrye Weekblad waarin verskeie mense oor die betekenis van Geloftedag genader is: Wys jou net hoe ken mense hulle geskiedenis!

My kommentaar:

Danie Craven:

Bloedrivier is die enigste veldslag waartydens nie 'n enkele boer gesneuwel het nie. Net respek vir 'n wonderwerk?

Frank Chikane:

Die Boere dank God dat Hy hulle daardie dag gered het van 'n gewisse dood toe hulle deur bykans 10 000 van die gedugste krygers in die wêreld aangeval is. Hierdie krygers was Dingaans se Zoeloemag.

Dingaans was 'n tiran wat oor die mag van lewe en dood oor sy eie mense beskik het. Hy het onder hulle bekend gestaan as iemand wat gevange vroue en kinders soms vir sy eie plesier om die lewe laat bring het. Die Zoeloes is gevrees deur al die ander 'swartmense' in Suid-Afrika wat met hulle te doen gekry het. Maar nou verstaan ek heelwat meer aangaande die bestuur van die SARK!

Johan Heyns:

Op die 9de Desember 1838 het die emigrante-Boere 'n gelofte afgelê waardeur hulle hul aan God se genade oorgegee het. Hulle het aanvaar

dat hulle sou kon omkom as dit Sy wil sou wees. Hulle het ook 'n ernstige smeekbede tot God gerig om hulle by te staan om die Geloofte na te kom.

Op Sondag 16 Desember het God die Boere se Geloofte beantwoord met 'n wonderwerk en so 'n verbond met hierdie groepie mense en hul nasate versêl.

Laat ons ook nie vergeet dat die NG Kerk destyds die emigrasie van die Boere verdoem het nie. Is dit miskien waarom die feit van die wonderwerk by Bloedrivier nou nog nie in die Boer se geloofsbelofte opgeneem is nie? Dit is nie 'n Afrikanerfees nie maar 'n Boerefees.

Allan Hendrickse:

U word hoegenaamd nie geraak deur die Geloofte nie. Hoe gouer u leer om u by sako te bepaal wat u aanstaan hoe gouer sal u vir u mense werklike politieke seggenskap kan beding.

Frank Meintjies:

Interessant! Dingaans wou die Boere nie net oorheers nie. Onder aansporing van die Britse filantropie wou hy die Boere heeltemal uitroei!

Hardy Botha:

Hierdie stelling van hom is net so dramaties makaber as die pen-en-inkskeets wat hy vir my produksie van Voorlopige Vonnis in 1973 in

Vervolg van bladsy 11

die Kaap geteken het.

Guy Butler:

Die feit dat baie mense, o.a. blankes, so voel, is juis waarom 'n oplossing in hierdie land afhang van die daarstel van soewerein onafhanklike gebiede waar elke Afrikavolk oor homself kan regeer.

Jan Rabie:

Korrek! Die woord Afrikaner of Africaner of Africander of Africaander het aanvanklik beteken boorling van Afrika en nie van Batavia of Holland of Engeland of elders nie.

Dit was eers in 1880 dat dit met die stigting van die Afrikaner Bond na 'n spesifieke groep Afrikaners begin verwys het. Hierdie Afrikaners se politieke siening het radikaal van die Boere s'n verskil.

In 1882 het hulle Britse heerskappy aanvaar en tydens die Tweede Vryheidsoorlog het hulle die Britte se kant teen die Boere gekies. Hulle verskil van die Boer soos die Vlaminge van die Hollanders verskil - twee verskillende nasies.

Sheila Camerer:

My oupagrootjie aan moederskant, George Harding Coulson, was 'n Britse onderdaan tot sy dood in 1922. Hy het as 13-jarige seun in 1850 na Natal geëmigreer en is in 1862 getroud met 'n dogter van Jan Gerritze Bantjies.

Hulle het vier seuns gehad wat almal in Boerekommando's geveg het tydens die Tweede Vryheidsoorlog. Bantjies het die Geloofte afgelê en ook 'n joernal van die Bloedrivier-ekspedisie laat verskyn in De Zuid-Afrikaan van 1 Junie 1839.

Oor 'n handves

JA Enslin van Malvern skryf:

Nog nooit was die behoefte aan intellektuele leierskap in Suid-Afrika groter as vandag nie. Baie denkende mense ervaar die gevoel van magtelosheid; 'n gevoel dat die individuele mens niks aan die status quo kan doen nie en selfs al sou dit moontlik wees, sal dit niks aan die finale resultaat verander nie.

Suid-Afrika is 'n land wat gebou is op geloof en die gewelddadige toepassing daarvan in die praktyk. Die idees wat nodig is om hierdie land en sy mense uit hulle intellektuele en kulturele bankrotenskap te lei is so nuut en vreemd dat die meeste mense dit as 'n bedreiging beskou.

'n Politieke samelewing waarin elke mens vry is en die reg op sy vryheid eis is botsend met die bestaande moraliteit en vreemd aan die denke van "die man in die straat".

Die feit dat Amerika en ander Westerse lande, wat wel 'n handves

van menseregte het, met dieselfde probleme as die res van die wêreld worstel, ondermyn die geloofwaardigheid in 'n handves van regte en skep by mense die idee dat 'n oplossing onmoontlik is en dat die oorsaak van sy probleme weliswaar buite die mens en sy samelewingsorde geleë is.

Hulle laat egter na om te onderskei dat die probleem nie geleë is in 'n handves van menseregte nie, maar in die toepassing van die teenstrydige idees wat daarin verwoord is, en die argaïese idee dat dit die taak van 'n regering is om in die plek van 'n goedhartige god, voedsel, kler, sekuriteit, moraliteit en ander "noodsaaklike behoeftes" aan almal te voorsien wat dit nodig het.

'n Reg is 'n morele beginsel wat die mens se vryheid van aksie in sosiale konteks definieer en goedkeur en as sodanig bestaan daar slegs een fundamentele reg nl die reg van 'n mens tot sy eie lewe - alle ander regte is aanhangsels hiervan.

Die konsep regte is 'n logiese oorgang vanaf die beginsels waarvolgens 'n individu sy eie lewe reël, na die beginsels wat sy interaksie met ander mense reël.

'n Handves van regte beskerm en onderhou individuele moraliteit in die gemeenskap en dit is as sodanig 'n metode om die gemeenskap (regering) te onderwerp aan moraliteit.

Aangesien daar slegs dmv geweld op die reg van mense inbreuk gemaak kan word (enersyd deur kriminele en andersyds deur die regering), is die taak van die regering om die gebruik van geweld onder objektiewe beheer te plaas en dan slegs vir gebruik teen diegene wat geweld aanvoer.

Die regering is die instrument wat verseker dat mense met mekaar kan omgaan as handelaars en nie as antagonistiese nie. Die howe tree in hierdie verband as arbiters op en die polisie as toepassers van die wet. LW die taak van die regering is nie om 'n bepaalde moraliteit op mense af te dwing nie.

Groepsvorming, of die reg op vrye assosiasie, is die reg van elke mens, maar geen groep het die reg om sy moraliteit, standarde of doelwitte dmv wetgewing op ander mense af te dwing nie.

So het Christene byvoorbeeld die reg om hulle idees te verkondig en te bevorder; om hulle winkels op Sondag te sluit; om literatuur en aktiwiteite soos dobbelary te boikot, maar nie om hulle moraliteit ensomeer dmv die staatsmeganisme op ander af te dwing nie.

Dieselfde geld tov Moslems, Afrikaners, Zoeloes en alle ander groepe en sosiale weldoeners. Die armes, gestremdes, weduwees en wese het die reg om hulle op die goedhartigheid en welwillendheid van ander mense te beroep, maar nie om hulle voortbestaan te verseker ter wille van die reg van ander mense nie.

As 'n mens eers die reg kompromitteer, al is dit ook ter wille van 'n "goeie" doel, kompromitteer jy die beginsel van die reg en erken jy in beginsel dat mense sonder verhoor toegesluit kan word ter wille van "orde en vrede", of dat vryheid van assosiasie verbied mag word twv "rasseharmonie", of dat die pers se mond gesnoer mag word terwille van die "waarheid"; maw dat enigiets geregtig word deur 'n doelwit wat "goed" genoeg is.

Enigiemand wat dink dat hy die beginsels van die reg kan kompromitteer sonder om self 'n slagoffer te word, kan gerus die geskiedenis van enige tirannie gaan lees.

Dit is nie alleen die koning wat naak is nie... maar 'n begin is gemaak om die probleem te identifiseer; om mense te leer om die werklikheid van die situasie waarin hulle hul bevind te aanvaar; om uitgangspunte te herdefinieer en om te begin herbou. Vrye Weekblad is op pad en ek wens u sterkte en sukses toe.

(Brief verkort)

Vrye Weekblad

ONS LESERS IS BAIE SPESIALE MENSE

DIE BESTE MANIER OM HULLE TE BEREIK, IS OM OP ONS BLADSYE TE ADVERTEER

Tariefkaart

Standaard-tariewe	
Enkel-kolom cm (wit en swart)	R8,50
Volblad (swart en wit)	R2 300
Halfblad (wit en swart)	R1 150
Kleur	
Een spot	R140
Twee spot	R280
Volkleur	R420
Spesiale posisie	
Voorblad Vrydag-tydskrif	+25%
Spesiale tariewe	
4 opeenvolgende plasings	7,5%
13 " "	12,5% af
26 " "	20% af
52 " "	25% af
2 plasings per maand * 6	10% af
2 plasings per maand * 12	20% af
1 plasing per maand * 6	10% af

LOOP SAAM MET ONS OP DIE WENPAD

Kolwe swaai in die townships

Cornis van der Lugt

KLEIN Simon Ramkoana tel sy kolf op, net soos sy afrigter hom geleer het... net soos soos die mini-kriekethandboek vra.

Sy voete is parallel en redelik naby aan mekaar, sy kolf ongeveer paaltjehoogte en reguit na agter gerig, sy kop hou hy stil en sy oë op die bal.

Francois Weideman leer 'n Soweto skoolseun hoe om vorentoe te speel

Simon oefen vandag in die nette op die Wanderers se krieketgronde. Die skool begin eers volgende week, maar hy en 'n paar kollegas het vandag vir die soveelste keer hierdie vakansie 'n taxi van Soweto af geneem na die hoofkwartier van die Suid-Afrikaanse Krieketunie (SAKU).

"Hul entoesiasme is absoluut ongelooflik," gesels Francois Weideman, afrigter van die SAKU. "Dit en hul bereidwilligheid is wat dit alles vir ons die moeite werd maak."

Simon is deel van 'n SAKU-projek om krieket in die townships te laat posvat. Natuurlik is die Suid-Afrikaanse politiek ook ter sprake. "Jy kan nie politiek en sport skei nie," sê dr Ali Bacher, besturende direkteur van die SAKU en brein agter die ontstaan van mini-krieket.

"Ons wil die basis van krieket in Suid-Afrika uitbrei en beter rasseverhoudinge bevorder. Deurdat wit en swart kinders saam kolf groei beter verhoudinge. So kan ons 'n beter toekoms vir hierdie land skep."

Krish Mackerdhuij, president van

Francois Weideman, SA-Krieketunie afrigter met 'n groepie seuns van Soweto

die Suid-Afrikaanse Krieketraad (SAKR), is skepties: "n Mens kan nie die lewe in kompartemente opdeel nie. n Mens kan nie vir iemand sê hy is op een gebied vry om te doen wat hy wil en op 'n ander word hy ingeperk as gevolg van sy ras nie."

Eerlikheid

Volgens hom gaan dit vir die SAKR "meer oor menslike eer as net krieketafrigting en wêrelddeelname". Hy sê wit sportmanne wat nie-rassigheid in sport steun, moet dit ook op ander gebiede van hul lewe aanmoedig.

"Ons glo in regverdige spel, eerlikheid en geregtigheid, nie net in krieket nie maar in die gemeenskap in geheel. Ons preek nie net anti-apartheid nie, ons lewe anti-apartheid," sê Mackerdhuij.

Maar die SAKU verskil. In die

inleiding van die mini-kriekethandboek verwys Joe Pamensky, president van die SAKU, na mini-krieket "wat so baie doen op 'n praktiese manier om die Suid-Afrikaanse leefwyse onder die jeug te normaliseer".

Simon het in Standaard 2 by sy skool begin mini-krieket speel. Hy is een van die 60 000 aspirant Wes-Indiërtjies aan die Rand en in Pretoria. Die SAKU het in 1981 die projek in Soweto begin. Vandag speel kinders van negte tot vyftien jaar in verskeie townships oor die hele land mini-krieket.

In al die betrokke woongebiede is krieketnette opgerig. Simon is gekies as een van die 25 leerlinge wat by die nette in sy buurt afrigting kry. Sy afrigter kies hom dikwels vir hul span wat op gereelde grondslag teen wit skole speel.

Hy het ook al gespeel vir die

Transvaalspan, wat bestaan uit leerlinge van Soweto, Alexandra en Kagiso. In die OK Bazaars se onder 12-week neem provinsiale spanne deel wat bestaan uit agt swart en vier wit spelers, en in PG Wood se onder 15-week neem provinsiale spanne deel wat bestaan uit tien swart en twee wit spelers.

"Die klem val op sosiale interaksie tussen wit en swart," sê Weideman. Terwyl ons gesels kom 'n groepie jong gentlemen die kantoor binne, met die unie se T-hempies aan.

Weideman sonder een of twee sterre uit. "Ons het agtien maande gelede met die nette en harde balle begin. Oor so ses jaar behoort die eerstes van hulle hul merk in seniorligakrieket te begin maak."

Die Transvaalse krieketspan het in 1988 tydens die Perm-laerskoolweek vir die eerste keer swart spanlede gehad: die snelboulster Walter Masemola en die openingskolwer Billy Mabena. Albei het met mini-krieket begin.

Mini-krieket is gebaseer op sagtebalkrieket wat in die Wes-Indiese eilande gespeel word - elke span het agt spelers wat elk twaalf balle ontvang. Die boulders boul elk twaalf balle en elke speler kry 'n beurt om in al die posisies veldwerk te doen.

Sukkel

Die SAKU het verlede jaar by die Wanderers 'n mini-krieketfees aangebied. Sestig swart skole en 40 wit skole het deelgeneem. Weideman sê die spelers skakel sonder probleme by mekaar in. "Daar is niks abnormaals nie".

Die Unie sukkel om deelname van bruin en Indiërskole te kry omdat die SARK sterk steun in dié skole geniet.

Krish Mackerdhuij meen die jong swart spelers sal eendag Sacos se filosofie van "geen normale sport in 'n abnormale gemeenskap nie" steun. Weideman verskil hiervan.

Wie weet, miskien speel Simon nog eendag vir Suid-Afrika.

Naels en al het Flo alles wat tel

GEE aan elke man die reg om te stem en kyk wat gebeur!

Hier oor die Nuwejaar het 'n aantal internasionale sportskrywers hul Kampioene van Kampioene vir 1988 aangewys.

Die man wat met die titel weggestap het, was die Amerikaanse vrou Florence Griffith-Joyner. Tweede was die Oos-Duitse swemster Kristin Otto en derde die Wes-Duitse tennisspeelster Steffi Graf.

Dit was die eerste keer in die geskiedenis dat drie vroue die eerste drie plekke in die speltjie verower het. Soos die berig hier in Suid-Afrika aangekom het, is daar nie gemeld hoeveel van die internasionale sportskrywers mans en hoeveel vroue was nie. As ek egter kan raai was 'n groot persentasie mans. Die rede vir die aanname is eenvoudige hul keuse.

Super-Flo het wel drie medaljes by die Olimpiese Spele in Seoel gewen. Enige sportskrywer wat haar prestasie egter hoër ag as dié van Steffi Graf moes op grond van skoonheid en nie verdienste besluit het.

Steffi het alles wat te wen was op die tennisbaan gedurende 1989 gewen. Sy het die Amerikaanse, Australiese en Franse Opes gewen en boonop ook nog Wimbledon. Net om die kersie op die koek te sit het sy nog 'n goue medalje by die Olimpiese Spele in Seoel ook gewen.

Geen vrou in die geskiedenis van wêreldtennis kon die prestasie nog ewenaar nie - ek moet darem meld dat die Olimpiese Spele vir Maureen Connolly en Margaret Court geslote was.

Super-Flo se prestasies kan nie vergelyk word met dié van iemand

soos Fanny Blankers-Koen nie.

Wat skoonheid betref, bly die Latynse Gabriela Sabatini 'n asemrowende gesig op die tennisbaan.

Krieket in Suid-Afrika is vanjaar honderd jaar oud. Seker ouer selfs, maar die Suid-Afrikaanse Krieketunie is vanjaar honderd jaar gelede gestig.

Dit is sekerlik rede vir 'n fees.

Die krieketbase het egter ook rede tot kommer. Die Curriebekerreeks, wat jare lank die ruggraat van Suid-Afrikaanse krieket was, is besig om in 'n klug te onttaard. Die rede is dat met die gehalte van krieket wat tans in Suid-Afrika gespeel word, daar geen manier is waarop 'n uitslag op die normale manier oor drie dae verkry kan word nie.

Verklarings deur die Westelike

Provinsie en Noord-Transvaal het hul wedstryde teen onderskeidelik Noord-Transvaal en die Oostelike Provinsie in naelbyters laat eindig.

Die verklarings kom egter daarop neer dat die spanne in die eerste beurt slegs speel totdat die bonuspunte besluit is en dan verklaar. Die speltjie duur gewoonlik so 'n dag en 'n driekwart. Die laaste dag en 'n uur word basies soos eendagkrieket gespeel. Lopies word gejaag en 'n verklaring met 'n teiken word gestel.

Soos dr Grace jare gelede sou sê: "Dit is nie krieket nie."

'n Oplossing sou wees om die wedstryde na vier dae te verleng. Dit sou meer koste en minder toeskouers per dag meebring. Dit sal egter ook verseker dat die gehalte van die spel nie agteruitgaan nie.

So 'n besluit verg manmoed.

Ons sal maar moet sien of die kantore op die Wanderers deur manne of muise beman word.

So van krieket en sy geskiedenis gepraat. In die beginjare van Suid-Afrikaanse krieket, was dit hoofsaaklik die filantropiese geaardheid van Cecil Rhodes wat die sport uit die wieg gehelp het.

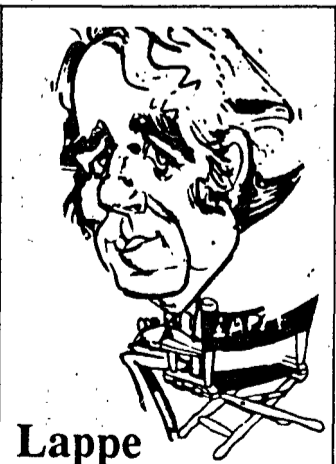
Met die groot tekort aan nuwe gesigte op die Suid-Afrikaanse sporttoneel sal dit seker nie 'n slegte idee wees as die Nataller Jonty Rhodes ontpop as Suid-Afrika se nuwe krieketheld nie.

Om 'n eeu te begin en af te sluit met 'n Rhodes as jou redder sal seker iets vertel.

Jonty het reg begin deur in sy eerste Curriebeker-wedstryd 'n honderdtaal te moker.

Gabriella Sabatini

Lappe Laubscher op die skoonveld

The Great MI gestonk

MOHAMED IDRIS YUSAF is op 17 Desember in die ouderdom van 75 jaar in Durban oorlede. Met sy afsterwe het nog 'n tragiese slagoffer van apartheidsport van die toneel verdwyn.

Onder sy volgelinge was hy bekend as The Great MI. Dié ere-titel was nie sonder verdienste nie.

As krieket-, sokker- en snoekerspeler was hy op sy dag onder die grootstes wat Suid-Afrika nog opgelewer het.

In die jare net-na die Tweede Wêreldoorlog sou hy in die Springbok-krieketspan ingestap het - as hy blank was.

In dié tyd het hy in die destydse Rhodesië vir die Stars Krieketklub 'n onoorwonne 410 lopies gemoker in 'n liga-wedstryd. Die vertoning het vir MI 'n spesiale vermelding verdien in Wisden, die bybel van wêreldkrieket.

In dieselfde tyd het hy 'n Suid-Afrikaanse Indiër XI-tal verteenwoordig in 'n wedstryd teen 'n Suid-Afrikaanse blanke span in 'n wedstryd vir liefdadigheid.

Ook as sokker- en snoekerspeler was hy 'n legende in sy eie leeftyd. Ongelukkig was die legende beperk tot sy volgelinge in Durban, aangesien Suid-Afrikaanse spanne in sy

speeldae nie na verdienste nie, maar slegs uit die blanke sportmanne van Suid-Afrika gekies is.

Nadat sy speeldae iets van die verlede was, het hy hom op visvang toegespits en aan verskeie kompetisies deelgeneem.

Dit was egter as die man wat kon toer met 'n krieketskof en 'n snoekerskaf wat sy aanhangers hom sal ont hou.

Wat Graeme Pollock vir blanke krieket was, was MI vir swart krieket. Dat sy afsterwe nie in 'n groter kring betreur is nie, is die gevolg van omstandighede waaraan hy geen skuld gedra het nie.

Boksraad flankeer nou met 'n dwerg

Lappe Laubscher

SUID-AFRIKAANSE boks staan voor 'n kruispad. Groot kommer word in ingeligte kringe uitgespreek oor die voorsitter van die Suid-Afrikaanse boksraad, regter HWO Klopper, se openlike vryery na die Wêreldboksorganisasie (WBO).

Die WBO is 'n splintergroep van die WBA - 'n organisasie wat Suid-Afrika tot onlangs nog goedgesind was.

Regter Klopper se siening dat die WBO bereid is om Suid-Afrikaanse bokkers te erken en hulle op sy wêreldranglyste te plaas is kortsigtig, sê die manne in die ander kamp.

Die manne wys daarop dat daar tans nie minder as vier organisasies is wat elk beweer dat hy wêreldboks beheer nie.

Die oudste twee is die Wêreldboksraad (WBC) en die Wêreldboksvereniging (WBA).

In die afgelope jaar het die Internasionale Boksfederasie (IBF) en die Wêreldboksorganisasie (WBO) ook bygekome.

Al vier die organisasies kroon hul kampioene met die titel Wêreldkampioen.

Regter Klopper se siening is dat Suid-Afrika sy lot moet werp by die organisasie wat bereid is om erkenning aan sy bokkers te gee.

Die WBC het nog konsekwent geweier dat enige Suid-Afrikaanse bokser op sy ranglyste verskyn. Die WBA het tot onlangs nog Suid-Afrikaners erken. Sedert die Suid-Afrikaanse boksbasis egter swaarde met die Amerikaanse promotor, Don King, gekruis het, het die WBA sy siening verander.

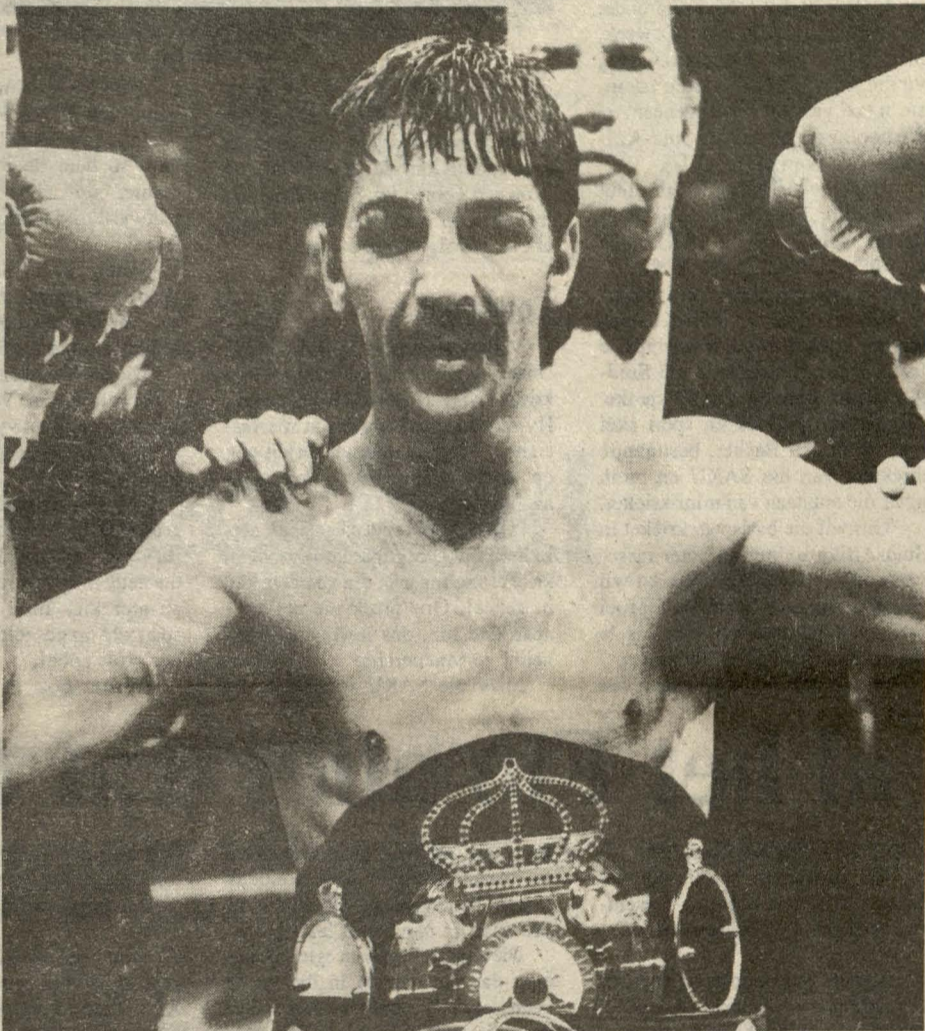
Brian Mitchell, Suid-Afrika se enigste wêreldkampioen, se titel word egter nog deur die WBA erken op voorwaarde dat hy die titel nie in Suid-Afrika verdedig nie. Die kans dat 'n ander Suid-Afrikaanse bokser gou om 'n wêreldtitel van die WBA gaan veg is uiters skaars.

Regter Klopper se kritici sê dat die Suid-Afrikaanse boksbasis eerder hul probleme met die WBA en met Don King moet oplos.

Deur die WBO aan te hang word daar net 'n groter wig tussen Suid-Afrika en die WBA ingedryf.

Die WBO het geen aansien in Amerika nie en Amerika is die mekka van wêreldboks.

'n Wêreldtitel van die WBO sal feitlik net in Suid-Afrika erken word. Ook in Europa het die WBO geen invloed nie.

Brian Mitchell, WBA-wêreldkampioen

'n Rits 'wêreldkampioene' vir Suid Afrika

Die voorste kritici van regter Klopper is Carlos Jacomo, die af-rigter van Brian Mitchell. Jacomo het goeie kontak met Suid-Amerika, die bakermat van die WBA. Volgens hom maak Suid-Afrika 'n groot fout om nou sy lot by die kleinste van die

liggame in te gooi.

In die praktyk kan dit beteken dat Suid-Afrika in die volgende twaalf maande verskeie "wêreldkampioene" kan hê. Die kampioene sal egter nie in dieselfde asem as bokkers soos Vic Toweel en Brian Mitchell genoem

kan word nie.

Hoe bankrot die WBO aan werklik goeie bokkers is, word bewys deurdat Pierre Coetzer en Johnny du Plooy altwee op die organisasie se lys van tien beste swaargewigte "ter wêreld" erken word.

Thabo Lennerd

DIT lyk asof dit gevaarlik kan wees om te sê dat die Staatspresident saam met die Mafia-baas Vito Palazollo geëet het.

Dit kan net so gevaarlik wees om 'n voorspelling te waag oor watter span in die Suid-Afrikaanse Krieketraad vanjaar die Howabeker gaan wen.

Die enigste verskil is dat jy in die eerste geval met 'n beweringe voor 'n kommissie te doen het, maar in die tweede geval voorspellings waag.

Tog kan met redelike sekerheid - sonder om vir R 100 000 gedagvaar te word - gesê word dat dinge tussen Transvaal en die Westelike Provinsie uitbake sal word.

Jy is in veilige geselskap as jy so sê. Die grootbaas van die Krieketraad, Nataller Krish Mackerdhu, stem ewe onprovinsialisties saam.

Gedurende die feesgety het die

krieketspelers dit letterlik uitgesweet in die Kaap en in die Baai.

Vanaf 26 tot 28 Desember het Transvaal die Oostelike Provinsie in Port Elizabeth met 83 lopies geklop. Boulter Haroen Lorgat het oudergewoonte uitgeblyk met die bal deur vyf paaltjies vir 32 lopies te neem.

En die Westelike Provinsie het op hul tuisveld 'n sukkelende Natal met 'n boubeurte verslaan.

Tydens die Nuwejaarsaweek het die 23-jarige Richard Dolley van die Oostelike Provinsie in hul wedstryd teen Natal sy veelsydigheid bewys.

In albei kolfbeurte was hy die OP se beste kolwer met tellings van 37 en 40 onderskeidelik.

In Natal se tweede beurt het hy

vier kolwers laat stap vir slegs 27 lopies.

Die South African Council on Sport (Sacos) se 1988-sportpersoonlikheid van die jaar en OP-kaptein, Khaya Majola, het self vier paaltjies vir 55 lopies geneem.

Natal het hierdie keer met 98 lopies verloor.

Die wedstryd wat die meeste belangstelling gaande gemaak het was dié tussen Transvaal en die WP wat in 'n kokende Kaap gespeel is.

Hoewel die wedstryd onbeslis geëindig het, kan Jack Manack se Transvalers gelukkig voel met hul vertoning.

Daarby kry hulle toe 'n klop op die skouer uit 'n onverwagse oord.

Die WP se president, Sadec Emeran, het aan Vrye Weekblad gesê Transvaal was in elke afdeling van die spel sy span se meerdere.

Die WP is in hierdie stadium 'n skrale drie punte bo Transvaal op die Howabeker-punteleer.

Dr Goolam Karrim, Transvaal se president, glo dat sy span ondanks hierdie agterstand vanjaar die Howabeker Lenasia toe sal bring.

Dit behoort redelik veilig te wees om 'n paar biere op Transvaal te sit soos hulle nou speel.

* Die afgelope week en die komende naweek wys die jongelinge hul slag met die kolf en die bal.

In Port Elizabeth vind die onder 21-toernooi plaas met die hoogtepunt

môre wanneer die elf uitblinkers van die toernooi teen 'n OP-uitnodiging-span speel.

Die onder 16's se toernooi word in Kaapstad gespeel.

Die beste spelers meet ook môre teen 'n President-elftal (die tweede bestes) kragte.

Ná albei toernooie ontvang die beste elftalle hul SA kleure.

Vrye Weekblad word uitgegee deur Wending Publikasies Bepk van Breëstraat 153, Newtown, Johannesburg. Die telefoonnommer is 836 7236. Die posadres is Posbus 42637, Fordsburg 2033. Die blad word gedruk deur Excelsior Drukkers (Edms) BPK van Karlstraat 19, Jeppesdorp. Dit word versprei deur Allied Publishers Bpk van Wepenerstraat 32, Booyens, Johannesburg.

V
r
y
d
a
g

ALEX JAY

Vryheidsvegter
met 'n mikrofoon

Brenda
Fassie

Kwartmiljoen-
rand se troue

Andrew
Buckland

Prof Prawns weer
op die planke

Susan
Sarandon

Seksprofeet in
bofbalprent

Brink se boek glip deur * Boerseun goël in sirkus * Hoe smaak krokodil?

knipsels

Saamgeflans deur
Chris du Plessis

Graffiti slaan die waaier

DIE prys vir die beste graffiti verlede jaar wat NIE op 'n muur in die dorp verskyn het nie gaan aan Jup! die SAUK.

Die program Graffiti se skeppers (en die onbewuste kwaliteit-kontrole span) wen 'n windbuis-koeël vir hierdie onverwagte flitsie: "Whatever hits the fan will not be evenly distributed."

Dit kan ook somer as 'n voorspelling geld vir die jaar 1989. Baie dankie en baie welkom.

Buitensporige Brenda trou

DIE onbetwiste koningin van disko-mbaqanga, Brenda (not so) Fassie trou hierdie naweek in Guguletu op die ouderdom van 24 met die seun van 'n ryk Natalse sakeman, Nhlanhla Mbambo. Haar grootste mededinger in die disko-sangmark wat ook een van haar beste vriendinne is, Yvonne Chaka Chaka, sal as strooimeisie optree.

Ou Brenda kan nou maar net nie haar verslawing aan publisiteit weerstaan nie. Dus wil Vrye Weekblad ook die oppervlakkigheid waarmee hulle die seremonie aanpak, verder aanmoedig deur die volgende onsinnige inligting oor die huwelik te verstrek: Die hele buitensporige affere sal meer as 'n half-miljoen Rand kos. Die bruid se rok het R12 000 gekos. Die gesamentlike (gaaap!) troupanne het R10 000 gekos. 5 000 gaste is genooi. Haar man (ZZZZZZZZ!) se uitrusting het R8 000 gekos.

Interessant nê? Dit is ook interessant dat die lewensverwagting van die Samoaanse miskruier slegs drie dae is.

Mag die Here hulle nietemin seën.

Amampondo terug by Baxter na jare se swerwe

Laaste kans vir Savuka-kaartjies!

DIEGENE wat nog kaartjies wil bekom vir Afrika se bekendste kunstenaars in die buiteland, Johnny Clegg en Savuka se kort landwyse toer moet NOU (voor julle verder lees) vir Computicket bel. Die organiseerders het 'n ekstra vertoning op 13 Januarie by die Standerd Bank Arena vir Johannesburgers gereël. Daar sal nou om 6nm en 9nm 'n vertoning wees. Die slegte nuus vir die res van Suid-Afrika is dat al die ander konserte (die Goëie Hoop Sentrum vir die eerste keer in jare, inklusief) is reeds weke voor die vertonings vol bespreek. Savuka het Woensdagaand in Durban gespeel en speel vanaand by die Goëie Hoop Sentrum in Kaapstad. Môreand (Saterdag) is hulle in Port Elizabeth waar hulle by die Universiteit van Port Elizabeth se Sportsaal sal optree voor hulle na die Transvaal terugkeer om gereed te maak vir volgende week se vertonings.

EEN van die enigste tradisionele etniese Suid-Afrikaanse groepe om in die afgelope dekade internasionale roem te verwerf, Amampondo (die mense van Pondoland), sal van 10-29 Januarie weer by die Baxter in Kaapstad optree.

Die Marimba-groep se vertoning was die eerste wat Kapenaars destyds in die Baxter se gange laat dans het.

Nadat hulle so 'n paar jaar gelede van Groentemarkplein na Internasionale bekendheid geswiep is, het ons net sporadiese nuus van hulle gehoor: 'n Skuifie van die leier Dizu Plaatjies op 'n kameel in Israel, 'n kort nuusflitsie van 'n suksesvolle konsert in Hong Kong of Perth of 'n video op die BBC.

Hulle het so pas uit die buiteland teruggekeer en sal kort na die Baxter-konserte weer vertrek vir 'n toer van Amerika (waar die deure stadig maar seker oopgegooi word vir ons musiek).

Bittereinders donder voort

BITTEREINDERS Floyd se nuwe "Live" dubbel-langspeler Delicate Sound of Thunder is kort voor Kerfees verlede jaar hier op die rakke geplaas en verkoop GOED.

Diegene wat voel dat dit net weer wys dat Suid-Afrika agter die tyd is, kan gerus daarop let dat die groep se 1987-opname Momentary Lapse of Freedom (wat destyds hulle eerste studio-vrystelling was sedert 1983) kortby drie miljoen eenhede in Amerika verkoop het.

Hulle optredes is van September 1987 tot September verlede jaar ook deur bykans drie miljoen mense in Kanada, Amerika, Australië, Nieu-Zeeland, Japan, Engeland en Europa bygewoon.

Die Momentary Lapse of Freedom-konserte het primêr gedien as promosionele inspuiting vir die kortspeler "Learning to Fly". Al die ou verkopers soos Time en Money sowel as 'n goeie seleksie van nuwe materiaal is deur die groep vir die projek saamgestel.

Al wat 'n Floyd-slaaf is, het seker al reeds die plaat gekoop. Maar dit lyk of Gilmour, Mason, Wright, Renwick en Kie se poging 'n goeie koop mag wees vir die onkundigs wat nooit hulle musiek leer ken het nie.

sweet paradise
deur andré leto
it met gaskuns
tenaars PRYSK20
van POSEUS 9588
jhb. bevat meer
as 20 NUWE SONGS
(uit 'Baar Op De
Aar' en 'Piekni
ek By Dingaan')
die eerste boot
leg in alterna
tiewe afrikaans!

'n Heel jive-bare mengsel

DIE titel "Various Artists - Electric Eleven" is genoeg om enige iemand af te sit van plaat-koop tot ten minste 1990. Maar hierdie samestelling van elf kunstenaars bestaan uit van die beste SA-musiek wat nog saam-saam op vinyl geplaas is in ons oulike klein landjie. Die plaat is laat verlede jaar deur Gallo GRC uitgereik.

Ten minste helfte van die snitte is voldoende jive-baar om selfs ons oupas uit hulle rystoele te jaag.

Die res kan gestoor word vir hulle geskiedkundige waarde.

Koop dit en luister na Black Mambazo se Ukubonga Kumnandi, Spho "Hotstix" Mabuse se Tinyanga, Mnr Mbaqanga, Simon Mahlathini, en die Queens se Melodi Yalia, Ray Phiri en Stimela met Singa Jindi Majita, Reggae se laaste stuiptrekking Lucky Dube se I've got Jehova (van die multi-platinum Slave) Alec Khaoli en Umoja se Money Money, 'n snit van PJ Powers se nutte Langspeler, Living on Dreams genaamd Falling in Love en Jive-konings Splash se Cholera.

Oeps! Brink glip deur

Jacques Pauw

DIE omstrede roman *States of Emergency* van André P Brink is ná al die bohaai oor 'n klousule in 'n egskedingsooreenkoms tog in Suid-Afrika te koop - danksy 'n liederlike flater deur 'n plaaslike boekhandelaar.

Die roman waarvan tienduiseende kopieë reeds oorsese verkoop is, is nou te koop by die handelaar Frank R Thorold in Johannesburg. Die boek was op dié handelaar se Kerslys.

Ingevolge Brink se egskedingsooreenkoms met sy derde vrou, Alta, mag die boek nie in Suid-Afrika verkoop word nie. Die boek is glo 'n getroue weergawe van Brink se persoonlike lewe en die verhaal kan 'n verleentheid vir Alta en die Brink-gesin wees.

Thorold was "onbewus" van die egskedingsooreenkoms toe hy die boek ter goede trou einde verlede jaar ingevoer het.

"Ons het nie geweet die boek mag nie hier verkoop word nie. Ons het 'n ruk gelede 'n baie vriendelike brief van Brink ontvang waarin hy ons op die egskedingsooreenkoms wys en vra om nie 'n volgende besending te

bestel nie.

Hy was egter nie kwaad nie," sê Thorold.

Thorold wou nie sê hoeveel boeke ingevoer is nie. Die verkope was egter "nie besonder goed nie", het hy bygevoeg.

'n Prokureur meen dat dit die egskedingsooreenkoms heel moontlik beteken dat bloot Brink se uitgewers in Suid-Afrika, Human en Rousseau en Taurus, nie die boek mag versprei nie. Enige ander handelaar kan egter die boek by Faber en Faber in Londen aankoop en hier verkoop.

In die jongste uitgawe van *De Kat* word die boek beskryf as 'n "poging om 'a simple love story' op te teken te midde van die 'feite' van politieke oproer in Suid-Afrika."

Die boek handel oor die liefdesverhouding tussen prof Philip Malan en een van sy studente, Melissa. Die professor se dilemma is dat hy in twee geskeur is tussen sy liefde vir Melissa en dié vir sy vrou.

In die ware lewe is die nuwe vrou in Brink se lewe 'n gewese student en nou 'n kollega van hom in die Afrikaans-departement, Maréa de Beer.

Brink was nie dié week vir kommentaar beskikbaar nie.

André P. Brink en Maréa de Beer. Brink se boek *States of Emergency* is nou in Johannesburg te koop - ten spyte van 'n egskedingsooreenkoms wat dit verbied.

Kunstenaars wat aan die Potpourri-fees wil deelneem moet opskud.

Vanjaar se Truk-fees vir inheemse, eksperimentele toneel, musiek, dans, kabaret, beeldende kunste en fotografie vind heelwat vroeër as gewoonlik plaas.

Mense wat belang stel moet teen Vrydag 3 Februarie reeds van hulle laat hoor. Die fees vind tussen 3 en 29 April plaas.

Amateurs, studente en gevestigde kunstenaars is welkom.

Inskrywingsvorms is beskikbaar by Windybrow in Johannesburg en die Pretoriusstraat-ingang van die Staatsteater in Pretoria. Skakel Mandy van der Spuy of Michelle Krüger by (011) 7243301 vir meer inligting.

Harris wil sy prent terughê

DIE vervaardiger van Namibia - no easy road to freedom, Kevin Harris, is van plan om vandeemaand regstappte te neem teen die beslaglegging op sy byna-klaar film.

Hy het ook reeds appél aangeteken teen die Publikasieraad se verbod op die film.

Volgens Fawo News, lyfblad van die Film and Allied Workers Organisation, handel die prent oor die effek van Suid-Afrika se militêre besetting op Namibia, Namibiese weerstand teen diensplig en people's education in alternatiewe kerkskole.

Dit sluit ook onderhoude in met nuusfotograaf John Liebenberg, Dr Shejaval, algemene sekretaris van die Namibiese Raad van Kerke, Gwen Lister, redakteur van die Namibian, advokaat Anton Lubowski van Swapo en Phineas Aluteni en Willy Amutenya, wat die Cassinga-slagting oorleef het.

Volgens Fawo News het die polisie in Oktober in Johannesburg op die meestervideo beslag gelê terwyl die vervaardiger nog besig was om daaraan te werk.

Groot geld vir skrywers

Victor Munnik

DIE geldreus Sanlam sorg vanjaar weer mooi vir skrywers.

Altesaam R20 000 is onder beheer van Tafelberg Uitgewers geskikbaar gestel vir 'n jeugverhaalwedstryd, en R7 000 onder beheer van die 1820 Stigting vir Engelse fiksie.

* Die jeugverhale moet geskik wees vir kinders van 12 tot 15 jaar en uit 30 000 tot 45 000 woorde bestaan. Geen spesifieke tema word vanjaar voorgeskryf nie, maar die verhale moet in die hede afspeel.

Daar is nou drie pryse van R5 000, R3 000 en R2 000 vir Afrikaans, en drie ewe groot pryse vir Engels.

Die wenverhale sal deur Tafelberg Uitgewers gepubliseer word, teen die gebruikelike

outeursvergoeding. Tafelberg behou hom ook die reg voor om enige nie-bekroonde inskrywing uit te gee.

Manuskripte moet op A4-velle, net aan die een kant in in dubbelspasiering gedruk, ingestuur word. Dit moet die organiseerders voor of op 31 Oktober 1989 bereik.

Die adres: Die Organiseerder, Sanlamprys vir Jeuglektuur, Posbus 879, Kaapstad, 8000.

Navrae kan gerig word aan dr Annari van der Merwe by tel (021) 241320.

* Die Setlaarspryse word toegeken in die kategorie fiksie, wat drie jaar gelde laas aan die beurt was.

Die wenpryse is R4 000 vir 'n Engelse roman deur 'n Suid-Afrikaanse skrywer wat in 1986, 1987 of 1988 verskyn het, en 'n tweede prys van R3 000 vir 'n skrywer van 'n kortverhaal, of 'n maksimum van drie kortverhale wat ten tyde van inskrywing nog nie verskyn het, of vir publikasie aanvaar is nie.

Drie eksemplare van elke roman of kortverhaal moet - met die skrywer se skriftelike toestemming daarby - voor 31 Maart 1989 deur die uitgewers aan die organiseerders voorgelê word.

Skrif aan die Feesbeampte, 1820 Stigting, Posbus 304, Grahamstad 6140 of bel (0461) 27115.

JULLE MENSE WAT Sotho en Zoeloe wil leer praat voor dit heeltemal te laat is, maar nie Ziervogel en ander here se taal- oefeninge oor beste wat gras eet en jongmeisies wat pap kook, heeltemal relevant vind nie... geletterdheid vir whities is hier.

Ukukhanya, 'n tweemaandelikse publikasie wat veral onder Cosatu-lede versprei word, druk in Engels, Sotho en Zoeloe. Die stories word presies vertaal. Die taal is maklik en modern, in die inhoud is... nou-ja, relevant.

Ukukhanya is (teen 20c per uitgawe) beskikbaar van die English Literacy Project, 314 Dunwell House, Jorissenstraat 35, Braamfontein. Skryf of gaan haal self.

Helikopter se ligte sterker as die son

TWEE nuwe reekse begin binnekort op M-Net.

Die een is 'n drama-reeks - *Tattinger's* - van 13 episodes, elkeen 'n uur lank, wat *The World of National Panasonic* vervang van vandag af om 18h50 (ooptyd).

Die ander is *Blue Thunder*, wat gaan oor 'n wonderlike helikopter wat gebruik word om buitengewone misdadigers op te spoor en op te te...

Tattinger's handel oor 'n New Yorkse restaurant-eienaar wie se kennis wissel van die room van die Groot Appel se hoogeres tot die korrupte sakemanne en hoi-poloi wat sy bloed soek.

Daar is ook nog plek vir romans. Hilary is *Tattinger* se geskeide vrou wat (saam met hulle twee dogters) huiwer om na hom terug te keer oor sy onsekere lewenswyse.

Die reeks begin wanneer *Tattinger* uit Parys terugkeer om een van sy dogters na 'n

debutantebal te vergesel. Hy hoor van 'n skelm eiendomstransaksie wat sy restaurant se toekoms bedreig. Boonop is sy ou vriend Shlomo Epstein ook in die pekel. Hy besluit om in New York te bly...

Stephen Collins is Nick *Tattinger*, Blythe Danner is Hillary en Jack Gilford vertolk die rol van Epstein.

Op Woensdag 11 Januarie om 18h50 begin 'n reeks wat gebaseer is op die rolprent *Blue Thunder* waarin 'n helikopter die hoofrol speel. Die masjien kan blykbaar teen 1000 km/h deur die lug beweeg, en het 'n staalwand van 2 cm dik. Sy twee ligte, elkeen drie keer so sterk as die son, kan enigiets op die grond sigbaar maak. Dit sien en hoor ook glo deur mure!

Blue Thunder word van Woensdag 11 Januarie (om 18h50) uitgesaai in die plek van *Mariah State*.

Francesca Pillay, Anjellah Reddy en Suria Govender (voor) speel in die klassieke Sanskrit-drama *Sakuntala*

Kalidasa se *Sakuntala* (klassieke Indiese drama) by die Markteater in Newtown, Johannesburg, van 11 tot 21 Januarie.

Op die planke gebring deur Fiona Overall Produksies.

KALIDASA, die "Sanskrit Shakespeare", se drama *Sakuntala* (Die Ring van Herkenning) boei gehore al die afgelope sestien eeue. In die klassieke Sanskrit-tradisie is dit nie net drama nie, maar ook opera, dans, gebaarspel, musiek-opvoering en skouspel.

Dit gaan oor 'n edele koning en 'n pragtige meisie wat verlief raak nadat hulle tydens 'n jagtog in 'n woud ontmoet. Natuurlik word hul liefde deur die werklikheid getoets.

Die verhaal ontvou in betowerende tonele, aangevul deur spesiale effekte, wonderlike danse, kleurvolle kostuums en die teenwoordigheid van die bo-werklike.

Fiona Overall, wat reeds in onder meer *The Biko Inquest* en *Bombay Duck* gespeel het, en 'n MA-verhandeling oor die ontwikkeling van teater in die Kongo (Brazzaville) geskryf het, het die stuk aangepas. Sy sê *Sakuntala* wys duidelik dat die ontwikkeling van drama in Indië in die vierde eeu vergelykbaar was met die beste in die Westerse wêreld.

Die spelers, wat almal verhoog-ervaring het, sommige as spesialiste in klassieke dans, is Charles Reddy, Anjellah Reddy, Francesca Pillay, Radeshini Naidoo, Nesan Naidoo, Anshesh Ramklown, Suria Govender en Kevin Naidoo.

Ná die speelvak in die Markteater word 'n toer van die Transvaal en Natal onderneem.

Waar is ons eie kunsprente?

Hoekom maak ons nie amberkleurige kunsprente soos die Kanadese Cannes-film Les Portes Tournantes nie? DAAN DE BEER oorweeg die kwessie

DIE Frans-Kanadese prent *Les Portes Tournantes* (The Revolving Doors) is mooi amberkleurig en stemmingsvol, met die soort glans wat "sensitief" genoem word. Sug daaroor as "kuns".

Die draaieur is tyd, 'n metafoor - wel, dit is 'n kunsliek - wat die regisseur Francis Mancywicz netjies aan die einde van die prent uitbuit wanneer die kind Antoine, op soek na sy ouma Céleste Beaumont (Monique Spaziani) in New York, toevallig dieselfde tyd as sy deur 'n draaieur stap. Hulle ken mekaar nie, maar die verlede en die hede word verbind en versoen.

Céleste se verhaal begin in 1928. Sy werk as klavierspeler in die Kanadese dorpie Campbellton se bioskoop. Sy wou 'n ster word, nes die film-heldinne wat haar klaviermusiek vergesel, maar haar droom word deur die praatfilm vernietig.

Sy trou met Pierre Blaudelle, seun van 'n ryk Campbellton-gesin en kry 'n kind, Madrigal. Die gesin Blaudelle raak ontslae van haar en sy beland in New York saam met die jazz-musikus John Devil.

In 1987 lees haar kleinseun

Céleste (Monique Spaziani) stap straat af

Antoine, wat in Quebec woon, haar dagboeke. Hy besluit om New York toe te vaar op soek na sy ouma. Dis waar hy deur daardie metaforiese deure stap.

Portes is boeiend. Dis die soort geskiedkundige prent wat die Australiërs sou gemaak het as hulle bedryf nie deesdae kwasi-Hollywood en hoofsaaklik op loketwins ingestel was nie.

En die Suid-Afrikaners? Ons hede is sekerlik te troebel en

gefragmenteerd om tyd vir die verlede te vind.

An African Dream, byvoorbeeld, kyk liggies na die Engelse koloniale verlede wat, weens die kulturele boikot, êrens in Afrika afspeel. Fiela se Kind gee 'n stewiger, romantiese blik op 'n Afrikaanse verlede. Maar daarna?

Dalene Mathee se Kringe in 'n Bos het Circles in the Forest geword met 'n Amerikaanse

draaiboek, spesiaal op die internasionale mark gemik - die mark wat nou die Jan Scholtzes, Philo Pieterses en Elmo de Witts insluk.

Sou ons 'n prent soos *Les Portes Tournantes* kon maak? Ek twyfel.

Ons sou nie verby die traumas kon gekom het nie, veral as 'n mens besef ons geskiedkundige psige in onlangse prente draai om dit-wat-nie-toegelaat-word-nie. Die mense van *Portes* is meer oop.

Céleste, byvoorbeeld, gaan stad toe met haar gesin se goedkeuring en aanmoediging. In Annie Basson se onlangse knap televisie drama *Uitdraai* klou Cornelie se ma vas aan die ou waardes: wat wil 'n plattelandse dogter in die stad soek?

Ons sou ook, met ons Calvinistiese stugheid, die eksentrieke Céleste of as kranksinnig of as onsedelik verdoem het wanneer sy, uitbundig aangetrek - nes die sterre wat sy bewonder - op straat verskyn. In Campbellton is sy 'n 'ster' - selfs die gewone inwoners het 'n waardering vir die plesier wat kuns kan gee.

Boonop is 'n kind soos Antoine nie moonlik in 'n Suid-Afrikaanse prent nie.

Hy is selfstandig, en sy ouers (en hy) praat openlik oor seks. 'Is jy 'n Lesbier?' vra hy onbekommerd vir sy ma. Ons filmkinders is of vervelig stroopsoet of taai, toekomstige rugby-spelers wat glad nie oor seks dink nie.

En - o, skande! - aan die einde van die prent woon Céleste, nou 'n ou vrou, saam met die jazz-speler Devil wat swart is, en niemand gee om nie.

Nou ja, elke nasie sy purgatie. Miskien sal dit juis ons nasionale traumas wees wat ons filmbedryf gaan red van die groot gelykmaking van die "internasionale" filmbedryf.

Seks en bofbal

Bull Durham. Met Susan Sarandon en Kevin Costner. Skrywer/regisseur: Ron Shelton. Met klassieke deuntjies uit die Vyftigs. Chris du Plessis

DIT kon netsowel *Zen and the Art of Pitching for Sex* genoem gewees het. Want die prent word oorheers deur 'n atmosfeer van seksuele spanning tipies van die vyftigerjare. En gekruie met pseudo-Oosterse filosofieë oor die twee sportsoorte - seks en bofbal.

Die film is egter, verbasend genoeg, beter as die gewone Amerikaanse snert wat sulke "sports" gebruik om 'n swak storie te verdoes.

Bull Durham is ook 'n visuele orgie van subtile en minder subtile seksuele simbole. Die minder subtile simbole spring uit die doek in die vorm van lewensgroei (en gewone grootte) bofbalkorwe en balle, en meganiese bulle wat stoom afblaas.

Die seksuele gimnastiek begin sommer met die intrapslag waar die afrigter die hoof-bul van die bofbalspan, Bull (die naam spreek vanself) Durham kort voor 'n wedstryd in die kleedkamer vind waar hy besig is met 'n bietjie Kleedkama Sutra.

Kevin Costner (No Way Out, *Untouchables*, *Silverado*) vertolk die rol van Crash Davis, 'n tweedelige held van weleer wat ingeroep word om die astante jong Bull te dissiplineer sodat hy van die "Minor League" na die "Major League" en uiteindelik "The Show" kan vorder.

Nie net sy spel het dissipline nodig nie, maar ook sy lewenstyl. Hy beïndruk veel meer "groupies" as vangers met sy fallusse - die valse, EN die regte een.

Intussen wag ene Annie Savoy (Susan Sarandon) op die kantlyn. Annie het deur die jare haar eie geloof om die sport ontwikkel. Sy het selfs 'n bofbal-altaar in haar huis opgerig.

Elke seisoen kies sy 'n lid van die Durham Bulls vir die seisoen. Die speler moet haar dan vir die res van die lente deur liefde, leed, die lewenspel, die bofbal-spel en die ontydige voorlees van haar gewildste digters, Walt Whitman en Emily Dickenson (met so 'n van, wie anders?) vergesel.

Die twee mededingers is die vriele, dom-astante jong Bull en die ouer, meer sensitiewe Crash. (Wat net effens meer bereid om voor die slaapkamer-tipe-sports na Dickenson se gedigte te luister as die jong bulletjie. Maar in Annie se eie woorde: "A guy will listen to anything, if he thinks it's foreplay.")

Die klankbaan spog met nostalgiese deuntjies uit dié tyd: Haley se *Rock around the Clock*, Reg Connely se *Sixty Minute Man* ('n treffer van die *Dominos*), die Everly Brothers se *When Will I be Loved*, Ike Turner se *I Idolize You* (wat deur sy voormalige vrou Tina gesing word) en 'n passende snit genaamd *Baseball Boogie* deur Steely Dan se "Skunk Baxter".

'n Moet vir Manne en hulle Shielas wat hou van sport en wat die era van Aids vreesloos tegemoet gaan.

Kevin Costner as Bull Durham

WILLOW sluit aan by Amerika se huidige obsessie met babas. Dit is 'n Middeleeuse "Baby Boom" fantasie-verhaal waarin 16 babas gebruik word om een baba te vertolk.

Dit is vol mitologiese motiewe - die vervaardiger George Lucas het twintig jaar se navorsing oor drome, sielkunde en vergelykende godsdienwetenskap daarin verwerk.

Willow is ook die produk van 'n vriendskap van vyftien jaar tussen George Lucas, die vervaardiger van die "Star Wars"-trilogie en "Raiders of the Lost Ark", en Ron Howard, die regisseur van "Cocoon" en "Splash". Hulle het mekaar ontmoet toe Lucas die regie behartig het van "American Graffiti" en Howard - hy is al van die ouderdom van 18 maande 'n akteur - 'n hoofrol daarin gespeel het.

Lucas het as vervaardiger soveel Oscars op sy kerfstok dat hy hulle seker nie kan tel nie. Maar die eintlike held van die prent is die hoof van visuele effekte, Dennis Muren, wat reeds vyf Oscars gewen het.

Willow vertel die verhaal van Willow Ufgood se poging om 'n babadogter van die dood te red. In die wêreld van "die grootmense" woed 'n klassieke stryd tussen goed en kwaad. Kwaad (en die teenoorgestelde pool van die feminisme) word verpersoonlik deur die heks, Koningin Bavmorda (Jean Marsh), wat volgens 'n voorspelling die baba moet doodmaak om haar eie mag te behou.

Die hoofkarakter en held - Willow - word vertolk deur Warwick Davis, 'n 19-jarige dwerg wat as een van die Ewoks in Lucas se "Return of the Jedi" verskyn het.

Sestien babas

'n Terroris oor die eter

ALEX JAY is 'n media-terroris. Sy stryd is teen rassisme en seksisme. Sy wapen is sy stem en sy loopgraaf is die Radio 5 Morning Show.

Alex is baie opgewonde oor sy pos as ontbyt-platejoggie omdat dit 'n tydgleuf is met 'n groot luisteraarstal.

Volgende Vrydag begin hy met 'n uur lange inbel-program "Open Forum". Alex belowe hy gaan nie skroom om op omstrede politieke onderwerpe te fokus nie. Hy sê dat radio die laaste medium is waar daar net nominale sensuur is en luisteraars die geleentheid sal hê om hul sê te sê.

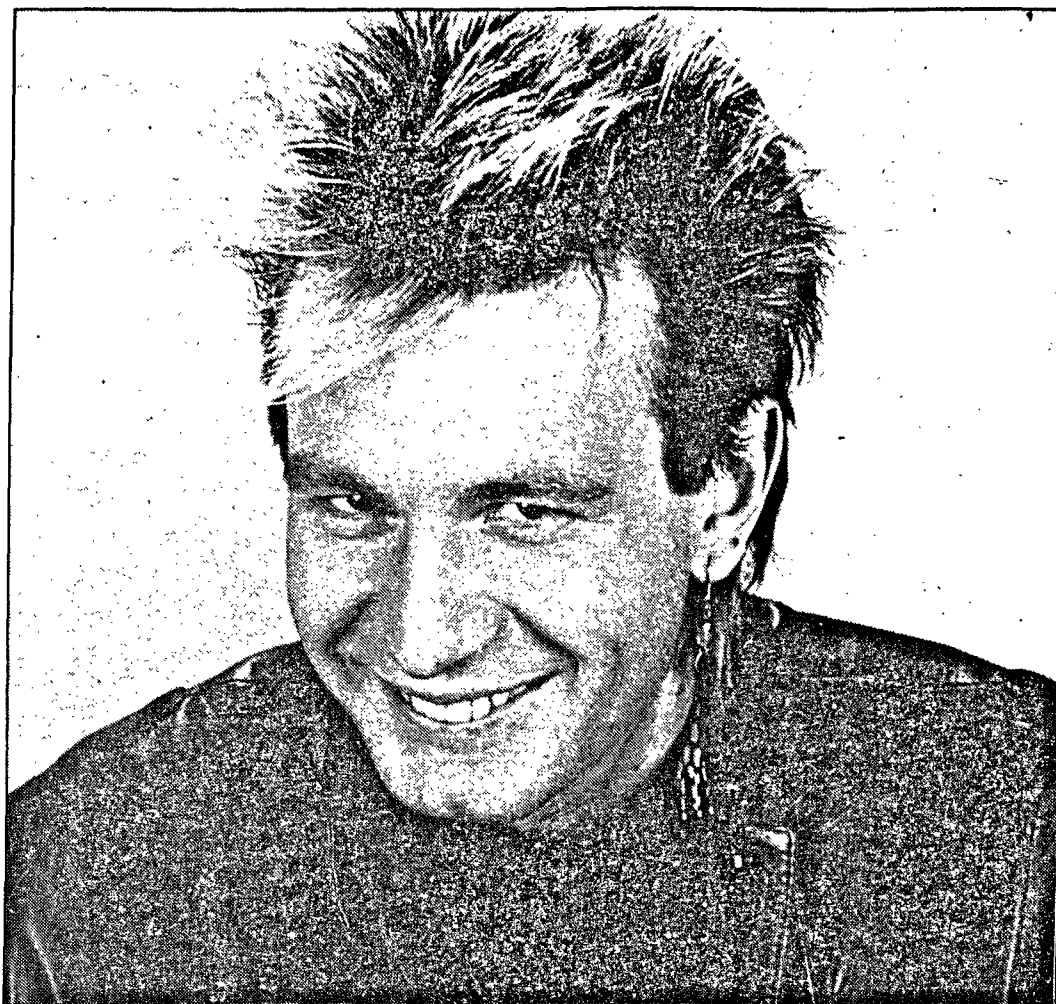
Oor TV praat hy nie eens nie en die probleem met koerante is dat subs jou storie kan versnipper. Dan is daar nog die media-regulasies wat jou verder aan bande lê.

Alex ondervind geen probleme daarmee om vir Radio 5 - wat deel is van die SAUK - te werk nie. Die feit dat die stasie R25 miljoen vir die Korporasie deur advertensies inbring, sorg dat die grootkoppe mense soos Alex maar laat begaan.

Stimela

Al wanneer hulle met hom swaarde kruis, is wanneer hy oor die nuusbuletins se inhoud "chirp". (Oor Radio 5 word die standaard SAUK-nuus uitgesaai.)

Die heel ergste was die nuusstorie oor sy vriend Ray Phiri - die leier van die groep Stimela - se ernstige motorongeluk. Hierin is op rassistiese wyse gesê "vier swartes is dood in 'n motorongeluk. In dieselfde ongeluk is Ray Phiri ernstig beseer." Alex raak nou nog driftig as hy die storie vertel.

Alex Jay, die joggie wat vandeeweek die lelsels van die hoog aangeskrewe oggendprogram op Radio 5 oorgeneem het, word deur die publiek gesien as 'n Innemende loskop... Jlp, Jlp maak nog 'n grap, ALEXI THABO LENNERD het effens dieper in die man se psige gaan rondkrap en ontdek dat sy kop eintlik stewig aangeskroef is.

Omdat Radio 5 onder die staatsbeheerde SAUK val kan 'n mens teenstand van mense aan die linkerkant van die politieke spektrum ver wag. Alex ervaar dit egter nie.

"Hulle is nie onnosel nie. Hulle verstaan dat dit 'n Catch 22-situasie is. Al werk ek onder regeringsbeheer is dit duidelik dat daar mense moet wees wat van binne af werk en dit is my rol."

Hy het tot in 1986 as DJ by die onafhanklike radiostasie, Radio 702, gewerk. "Die ironie is dat ek nou baie meer vryheid as by 702 in wat ek sê of speel."

"TV is 'n pyn in die gat, omdat dit meer verkrampt is as enige ander afdeling in die Korporasie." Alex bied ook die musiekprogram Fast Forward op TV 1 aan.

Televisie is 'n reuse-mark met tussen 1,5 en 2 miljoen kykers. Sy kykers sluit natuurlik 'n groot deel

jong mense in en daarom glo Alex "die SAUK is poepbang dat ek dalk iets ongunstig sal sê oor byvoorbeeld die army."

Oorbelle

Die kleurrike Alex se kleurvolle reusagtige oorbelle het baie van die meer "behoudende" lede van ons publiek laat rooi sien. (Daar is toe van bo af opdrag gegee dat Alex nie meer sy oorbelle in sy TV-program mag dra nie.)

Dit was nie net sy oorbel wat aanstoot gegee het nie. Hy het 'n kwaai brief van 'n predikant gekry wat aangedring het dat hy sy bene kruis as hy op TV verskyn.

Die reaksie wat hy van die publiek kry, is darem nie net negatief nie. Nou se dae glo Alex dat dit nagenoeg 99% positief is. "Om hemelsnaam, ek speel gholf en drink Castle," lag hy.

Die persepsie wat mense nou van hom het, is dié van 'n nar. Histories gesien het die witgesig-narre wat deur patos mense laat lag het, hulle in werklikheid aan die dink gesit. Daarvan hou hy.

Maar hy gaan nie net daar sit as daar bomme oral afgaan en vir die luisteraars sê "dit is 'n pragtige dag en alles is piekfyn" nie. "Bullshit man!"

Alex voel egter nie hy kan die mense wakker skud deur "soos 'n Weekly Mail of Vrye Weekblad

oor die lug te wees nie. Hulle sny my koord af so gou soos nou," sê hy met 'n vingerklap.

Hierdie vryheidsvegter van die lug se arsenaal bestaan uit subtiliteit en humor. Dit bestaan ook uit die jongste musiek en dit sluit musiek in soos dié van Jerry Dammers (wat verantwoordelik was vir die in Suid-Afrika verbode liedjie "Free Nelson Mandela") en ander musiek wat mense sal laat besef hulle is nie in 'n gekkeparadys nie.

Demokrasie

Hy is besonder positief oor die toekoms in Suid-Afrika. "As ek nie was nie sou ek nou in New York

gesit het. Ek glo die onafwendbare in ons land is 'n sosiale demokrasie met deelname van al ons mense op alle vlakke."

Sy boodskap aan sy blanke luisteraars is positief: "Dit is julle laaste kans. Raak betrokke om dinge reg te ruk in Suid-Afrika!"

Oor Suid-Afrikaanse musiek is hy net so positief. Dié musiek het 'n buitengewone toekoms, sê hy.

Alex, wat glo hy is eerder 'n musikant as 'n DJ, werk saam met akteur Jeremy Crutchley en Zach Haines, van "Its amazing"-faam, in 'n groep Girls with Guns. Hul langspeler word in die middel van die jaar uitgereik.

Intussen trou hy in Mei, maar belowe om nie te "settle" nie.

Egbertus Klaagvoort oor die week se TV

Almal ly aan lasterlus

VEY is mirl 'n Vinger is al weer aan die wikkel. Weer knak en knal dit, en dit gons. Siklone verrys, aardskuddings vermenigvuldig, vliegtuie stort neer, koeie kalf. Is dit die Vinger van God?

Kan nie wees nie, dié het reeds die gees gegee met nuus van Namibia se onafhanklikheid. Maar dis amper: dis die Vinger van die Volksheld, and you can't get much closer than that.

Sy bloeddruk styg 'n punt op die Richterskaal. Selfs via-terapie help nie, so ontstig is hy. Prokureurs vergader om die Groot Kliënt in 'n ware coitus multitudinis, 'n toevloet van volk, 'n commotie. En wat sou ons Hoogste Leser so ontstel het?

'n Nuwe epidemie hardloop soos Aids deur die kabinet. Die laster-eis.

Die ou wit velletjies is so dun gespan jy kan die Aanhef tot die Grondwet met 'n slagpen daarop skryf. Die Volksheld en trawante het duidelik 'n bladsytjie uit die boek van Sy Hoogdrawendheid veldmaarskalk Buthelezi geskeur.

Dis roerend dat 'n man wat die howe so beledig deur hulle nie met moordverhoor van soldate te vertrou nie, op hul beskerming wil aanspraak maak wanneer hy hom verbeel dat sy reputasie gekwets is. Siestog, it's tough at the top en

Kersfees is pas agter die rug: dalk het hy die geldjies nodig.

Vrolike gesiggies

Kom ons gee erkenning aan 'n paar van die vrolike gesiggies wat ons die afgelope jaar op TV moes verduur.

Die eerlikste en mees opregte gesiggie van die jaar behoort natuurlik aan Sy Hoogede A. Ragsbanjo, wat hom tans heel onverwags en onverdiend op 'n bed van spykers bevind.

Die o, so vroomste gesiggie wat ons lewens tot vervelens toe opgehelder het, was dié van Staatmaker Vlok met sy onsinige beloftes en dreigemente. Sowat van vroom kan maar net beny word deur blote vakleerlinge soos Broeder Heyns en die Stoffel van der Merwe/Cliff Barnes-alliansie.

In ons land is dit moeilik om 'n keuse te maak in die skynheilige gesiggie van die jaar kategorie.

Eerstens moet die pasgenoeemde vroomste onder die vromes natuurlik in aanmerking kom. Dan is daar die hele ou NP-koek met hul valse weldoenerigheid terwyl

hulle vasklou aan 'n beleid wat universeel as 'n misdaad teen die mensdom beskou word. En hul waardige (of moet 'n mens nou sê hoogwaardige?) "leier" wat menswaardigheid beskerm deur middel van apartheid en dan die vinger wys na onbenullige verbeelde skendings van Sy waardigheid.

Maar kop en skouers bo dié spul, vrinde, is daar die kampvegter vir die verbruiker, 'n man wat bloot vir ons beswil sake dryf: mnr Pik en Betaal, die Wet van Transvaal. Checkers het nog nooit so 'n toeloop van klante gehad as juis ná die TV-onderhoud met Ackerman en Weil nie.

Die gesiggie wat die meeste bloos, was Staatmaker FW de Klerk. En nie sonder rede nie.

Daar kan maar net een kandidaat wees vir die beer met 'n seer kop-kategorie. Dieselfde gemaskerde deelnemer vat ook die koek (custard slice, natuurlik) vir die langste traan wat die jaar op TV geween is, en dit oor die skeuring van die Volk. Heel gepas heet hy Volksheld.

Uit die laer

Broers, ons ware Afrikaners sit met 'n yslike hoofpyn. Ná weke van eksklusiewe wit feeste, wit toesprake, fakkels en boeresport sit ons nou met fakkel, by wyse van spreke. Behalwe 'n kolossale Volkshangover. Maar dat dit nodig was om die Groot Dwars Trek te hou, is gewis. Vir almal wat tel was daar 'n ietsie, vir die ultra-verkramptes en vir die aartsverkramptes.

Die Volksheld het nou vyftig jaar tot sy beskikking om 'n toespraak voor te berei waarin daar 'n boodskap van verandering verskyn. Hy kan dit by die volgende fees in 2038 voordra. Tot dan het ons ou Volkie vyftig jaar om na hartelus agteruit te trek.

Dis tyd vir die uitloof van die Eggberth Awards, Egbertus se ruikertjies vir diegene wat nie met eier op hul gesigte sit nie. En andere.

Hoogste standaard van professionalisme: John Bishop. Beste onderhoude: John Bishop;

Martin Locke.

Beste kletsprogram: Potpourri. Beste gasheer/gasvrou: Elsabe Daneel.

Most boring program: Uit en Tuis.

Mees oorskate reeks: Ballade van 'n enkeling.

Tweede mees oorskate reeks: Agter elke man.

Mees onderskate reeks: Spenser for hire.

Vrotste reeks: Reecie. Beste komedie-reeks: Night Court.

Vrotste komedie-reeks: Life begins at Forty.

Tweede vrotste komedie-reeks: Ma-plotters.

Beste reeks: thirtysomething

Beste sport-aanbieder: Johan van Niekerk

Beste sportkommentators: Christo Olivier; Brett Proctor; Kotie Grové.

Beste kinderprogram: Dawie Kabouter.

Beste opvoedkundige program: Brandkluis; Wat sê die Reg.

Treffendste spel (al was die stuk vrot): Dulcie van den Bergh as antie Stenie in Agter Elke Man.

Mees bevooroordeelde aanbieder: Cliff Saunders. Alweer.

Windeier van die jaar: PW Botterkop, DVD, NP, Volksheld.

Op soek na verlore tyd

"MAAR waar's die sneeu van voorverlede jaar?" het Uys Krige die refrein van 'n Villonballade vertaal. Die mens bly maar altyd terugkyk om in verbye lewenservaring nuwe patrone te wil ontdek, om onder die lank-gesmelte sneeu 'n paar blywende kristalle van wysheid te vind.

Ook vir Ernst van Heerden is die raaisel van die tyd 'n deurlopende tema.

In hierdie twee bundels is daar 'n terugblik op die lewe en werk van Ernst van Heerden en Uys Krige wat die geestelike klimaat van die vroeë dekades van ons eeu lewendig voor oë roep - uit 'n perspektief van die eeuwending.

Die Veelsydige Krige word ingelei deur 'n studie oor die "goue seun" se vormingsjare. Etienne van Heerden kon van lewendige, informele briewe aan gesinslede gebruik maak om boeiend te vertel van die sol y sombra van Uys se eerste jeugkennismaking met Europa: intense begeestering sowel as buie van neerslagtigheid.

"Ek aard hier (in Holland)" skryf die aanhanger van son en lig, "net so min soos 'n akkedis by die Noordpool."

JC Kannemeyer ontleed die gedigte Tram-ode en Die Soldaat om te wys dat Krige se

Die Veelsydige Krige, saamgestel deur JC Kannemeyer. Human en Rousseau, Kaapstad en Pretoria, 1988. R17.95.

Die Liggende Trein, outobiografiese vertellings deur Ernst van Heerden. Tafelberg, Kaapstad, 1988. Prys nie vermeld nie.

Resensie deur HELENE DE VILLIERS

gebruik van die vrye vers glad nie so amorf en vormloos is as wat Eglinton en Opperman beweer het nie.

Hy wys daarop dat Krige se meer speelse lewensbenadering van die begin af 'n ingeboude korrektief was op die estetiserende neigings van die Der-tigers; en dat sy Mediterreense inslag misken is deur kritici wat nie belese genoeg was om dit raak te vat nie.

Johannes Lodewyk Marais vra om 'n herwaardering van Krige ook as groot prosaïst. Hy was een van die min Suid-Afrikaanse skrywers wat belangrike prosa en Engels en Afrikaans geskryf het: 'n aanduiding van 'n breë Suid-Afrikaanse identiteit en 'n ruimer bestaan.

Charles Malan kies "die ontluistering van kulturele mites by Krige as dramaturg" ('n titel wat Krige self moontlik 'n bietjie swaar op die hand sou

Onder redaksie van VICTOR MUNNIK

gevind het?). Hy skryf heel boeiend oor die klemver-skuiving in Krige se opvatting van die heroïese, van Magdalena Retief of Die Wit Muur tot by sy latere dramas, wat geskryf is ná sy ervaringe as oorlogsjoernalis.

Ten slotte skryf lan Ferguson insiggewend oor Krige se belangrike vertaalwerk, veral die versdramas Twelfth Night en King Lear. Net jammer hy kon nie meer sê oor die Spaans-Amerikaanse gedigte nie, wat vir baie destyds-jong Afrikaners 'n eerste blik op die Latyns-Amerikaanse letterkunde gegee het.

Hierdie betragtinge oor Uys Krige is dus eerstens gerig op literêre herwaardering.

Ewige reisiger

Anders is die blik van 'n skrywer wat self in eensaamheid besin oor sy eie lewe en werk. Veral waar die twee byna-tydgenote so verskil van geartheid: Ernst van Heerden het van die begin af 'n gravitas, 'n sober gedraendheid van styl,

wat hom onderskei van die skoeklapper, die romantiese troebadoer, die "groot tuin-kabouter" wat Uys Krige in ons verbeelding geword het.

Die standvastige gewigop-teller teenoor die ratse rug-byspeler. En wat 'n gewig moes Ernst van Heerden nie uiteinde-lik optel nie.

Die Liggende Trein ontleen sy titel aan Totius se gedig oor die rus wat altyd elders is (die meisie in die veld wat wens sy kon aansit by die treinpassasier se vonkelende maaltyd, terwyl hy vanuit die trein weer verlang na die eenvoud van haar tentmaal).

Van Heerden gee 'n beeld van homself as die Reisiger wat altyd verder verlang (ook die skip is in sy gedigte 'n wederkerende beeld).

Hy neem ons saam van die skool in Pearston en in Port Elizabeth, deur studiejare op Stellenbosch, saam met WEG Louw in voor-oorlogse Nederland, deur doseerposte aan verskeie Afrikaanse universiteite, en reise in Europa, Suid-Amerika en die Verenigde State (en Vlaandere, moet Vlaandere tog nooit vergeet nie!)

Van Heerden se literêre vriendskappe strek van wyle prof EC Pienaar tot by die jong digter Johan de Lange.

Rustig en onderhoudend vertel hy van sy vele ontmoetings met mense, beroemd sowel as onbekend, en van sy versamelings: boeke, plate, skilderye, resepte.

Die latere hoofstukke word minder verhalend en meer bespiegeland: oor die lewe as akademikus, oor amputasie en gestremdheid, oor die waarde en praktyk van digterskap; oor pyn en oorlewing. Wat in die gedigte as intieme binne-ervaring met die leser gedeel word, word hier meer objektief belig.

'n Mens wonder net oor die fatalisme van die boek se openingsmotto: "...All time is unredeemable."

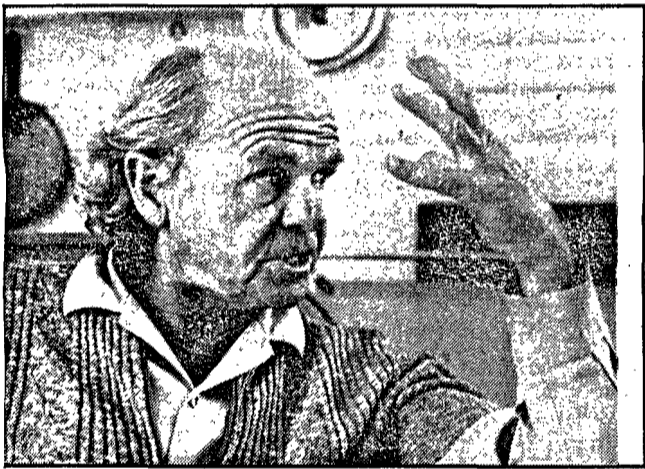
Ernst van Heerden

Begin selfs die fisici nie al dink dat die verlede deur die hede beïnvloed word nie? 'n Hele negatiewe lewensfase kan positiewe betekenis kry as dit intrinsiek deel blyk te wees van 'n proses wat tot die punt van ommekeer geleidelik het. "Redeem the time, Redeem the dream..." het Eliott tog ook gesê.

Soos Krige het Van Heerden ook met verloop van tyd sommige van sy opvattinge verander. Hy wens selfs dat hy ook soos Krige in Smuts se dae kon deelgeneem het aan die oorlog - wat in daardie tyd vir hom ondenkbaar sou gelyk het.

"Ons beleef krisistye en daaglik is daar kragte wat uit die volkpsige loskom," sê Ernst van Heerden. En dan bind hy sy biografiese vertellings in met die "vangriem" van 'n slotgedagte oor liefde en deernis.

Hierdie twee verantwoordelike evaluerende studies sowel as die meer anekdotiese vertellings is waardevol omdat hulle die leser konfronteer met die geheimsinnigheid van die tyd se vloei en die verbondenheid van ons wil daarmee.

Uys Krige — "die groot tuinkabouter"

Hoe lank sal dit nog duur?

KEEROMSTRAAT is afgekordon. Oral is polisie. Party in ligblou uniforms, ander in die potblou oorpakke van die half-opgeleides. Die bestuurder van die waterkanon oefen sy maneuvres. Begeleiders loop met blaffende honde af op 'n skare wat uitgewyk het na die onderste punt van die straat. Ek is pad na hof 1 van die Hooggeregshof. Vandag word die vonnis gefel oor 14 lede van die ANC.

Die hofgalery is volgepak. Meesal vroue. Van hulle is geklee in groen, goud en swart. Die gesigte is sonder enige herkenbare emosie.

Beroering

Daar is slegs afwagting en 'n sagte ruising van stemme. Van die mense wag al sedert drie-uur hierdie Woensdagoggend vir 'n sitplek aan die einde van die nege maandelange kastyding. Die oorgewig hofkonstabel maak 'n aankondiging "Ons gaan hulle 'n kwartier vroeër inbring" en waarsku vaderlik "maar g'n gesingery en geras nie. Daar's ander howe in sitting!"

Die aangeklaagdes kom

onder uit die selle. Daar is 'n gesmoorde beroering. Die meeste van hulle is jonk. Bloedjonk, selfs tener. Party het die sukkelende spore van 'n baardjie. Ná twintig maande se aanhouding lyk hulle na onwaarskynlike guerrillas. Net die klein ANC vlaggies op die linker-boarm, en 'n enkele kakie-uniform dui op iets militêrs.

'n Ma, in die middel van die galery, kyk af op haar seun. Nie een van die twee praat veel nie. Hy loop weg van haar en lig 'n gebalde vuus. 'n Ander, in 'n modieuse somerspak en 'n sonbril, rook eenkant. Ander klim op die banke om nader aan die galery te kom. Hulle praat geanimeerd.

Langs my staan 'n horde veiligheidspolisiemanne. Van hulle nie ouer as twintig nie met punk haarstyle, dagoud Miami Vice-baarde en bultende re-wolwers op hulle boude. Hulle hoort veel eerder kommerloos op 'n strand.

Die regter kom binne. Ons staan vir die lang grys regter met sy rooi toga. Sy vroueklerk het reeds die geskrewe uitspraak in 'n oranje omslag neergesit. Daar

is geen rituele kode waarmee hy sy uitspraak begin nie. Geen kuggie nie. Hy lees in 'n rustige, gemoduleerde stem: regspraak is om 'n toepaslike vonnis vir 'n misdaad te gee; wat die aangeklaagdes gedoen het, was nie vir persoonlike gewin nie, maar uit politieke oortuiging.

Die regter getuig dat hy as gewone burger weet van die griewe teen die Groepsgebiedewet. Hy hoor dat ruimte vir wettige optrede feitlik nie meer moontlik is onder die noodmaat-reëls nie, maar daar bly nog die opsie van plaaslike besture om griewe op te los.

Geweld

Hy het geen probleme met die oortuiging van die beskuldigdes nie, maar hulle geweldadiges metodes moet gestraf word: geweld is 'n affrontasie vir alle beskaafde mense. Geweld is nie moreel regverdigbaar nie.

Die hofsaal is stil. Hierdie jong mense se lewens gaan vandag ten diepste verander. Die regter verban die eerste drie beskuldigdes vir onderskeidelik 25, 24 en 24 jaar uit die samelewing. Die eerste twee

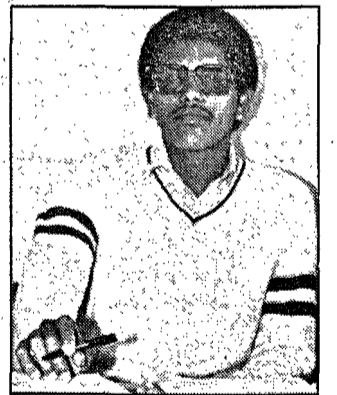
HEIN WILLEMSE skryf uit die Kaap

slaan hy tot toegewyde terroriste.

Die derde glimlag sinies toe hy die akkolade hoor. Die regter sê hy vind nommer drie hoogs geartikuleerd en intelligent. Waarom dan die bouse pad loop? Hy skort 10 jaar van elk se vonnis op vir vyf jaar. Die staat het vir lewenslank gevra. In vergelyking is 15 en 14 jaar kort.

Ek kyk na beskuldige nommer een se ma. Sy is uitdrukkingloos. Begryp sy die uitspraak? Daar is geen blik van herkenning nie. Sy staar voor haar uit. Nommer twee se ma het voorheen vir my gesê: "My kind gaan die beste deel van sy lewe in die tronk sit." Ek kyk na haar. Ook sy toon geen emosie nie.

Nog drie ander word tot lang termyn van 20 tot 22 jaar gevonniss. Ook hier skort die regter tien jaar op. Beskuldige nommer nege kry 'n opgeskortte vonnis. Dié op die galery trek asem in. Sy kamerade langs hom neem sy hande. Sy mond gaan effe oop. Hy vat aan sy das en lig sy kop agteroor; sy oë toegekny. Sy vriende langs hom en twee ander kry sewe

jaar, waarvan vyf opgeskort is. 'n Verdere drie kry opgeskortte vonnisse.

Die regter staan op en loop uit. Die veroordeeldes draai om na die galery. Dis geen gekoördineerde reaksie nie. Daar is geen Amandla's, Nkosi Sikeleli i'Afrika's of Mayibuyi's van die galery nie. Die guerrillas sing 'n strydlied vir Umkhonto we Sizwe, met die vrystaande duim-en-gebalde-vuis-teken van die ANC. Selfs nou lyk hulle onwaarskynlike vegters, net soos toe die meeste van hulle drie jaar gelede half-rigtingloos op die Universiteit van Wes-Kaapland se voorgraadsse banke gesit het.

Hoeveel ander sal daar nog moet wees voor dié soort rebellie nie meer nodig geag word nie?

Nog 'n Porsie Prawns 'seblief!

ANDREW BUCKLAND het die Parktown Prawn verewig.

Voor hom was 'n Noo Noo (sy woord vir die insek) slegs 'n koringkriek-agtige huispes eie aan die noordelike voorstede wat taaier is as ou skoene.

Andrew het dit so te sê vermitologiseer met sy solo mimiek-vertonings in the Ugly Noo Noo. Dié opvoering het weldra in 'n trilogie ontwikkel waarvan die laaste deel tans by die Markteater opgevoer word.

Toe ons gesels het, het hy belooft dat al die los drade van die sage met dié laaste vertoning bymekaar gebring sal word, hoewel hy nog nie geweet het hoe hy dit gaan doen nie.

Hy het so pas van die stel van Gray Hofmeyr se nuwe rolprent afgestap en was op pad Oos-

Londen toe om die Kersgety-chaos by sy skoonouers te gaan mis.

Die film is in Springbok geskiet. Nog een van daardie Karoo-dorpie wat uiteindelik as "Somewhere in Africa" op die silwerdoek voorgestel sal word om die anti-apartheidsfanatici se asem van die vervaardigers se nekke af te hou.

Die prent handel oor 'n groep wetenskaplikes wat 'n atoom-afval-eenheid ontwerp. Hulle wil dit Internasionaal verkoop. Die Arabiere het ook een ontwerp. Hulle wil dit ook Internasionaal verkoop. Andrew speel die rol van

Andrew Buckland se solo mimiek-sage The Ugly Noo Noo word nou by die Mark-teater in die form van 'n trilogie afgerond. Sy vrou Janet het weer die regie behartig. Met Noo Noo het hy 'n humoristiese manier gevind om Suid-Afrikaners bewus te maak van hulle eie waansin - sonder om aanstoot te gee. CHRIS DU PLESSIS het probeer om dié akteur wat bekend is vir sy privaatheld tydelik uit sy kors te laat bars, en dit amper reggekry.

'n Franse agent wat deur die Arabiere gehuur word om die tentoonstelling van die Afrika-groep se afval-eenheid in die wiede te ry...

Hy steek sy wysvinger en duim uit en maak PHGG! PGGH! PGGH! So hoef hy die oppervlakkige tema nie in woorde te verduidelik nie.

Soos meeste ander akteurs verkies hy die onmiddelikheid van die verhoog.

Hy het die Prawn of Noo Noo as "karakter" gekies omdat dit een van die mensdom se grootste onmenslikhede verpersoonifiseer. "Die insek is eintlik heeltemal onskuldig," verduidelik hy. "Maar mense verafsku hulle omdat hulle fisiese voorkoms so afstootlik is."

Hy erken dadelik dat hy met die stuk direk beïnvloed is deur die spotprentekenaar Gary Larson (The Far Side). Larson maak ook gebruik van die tegniek om mense in diere se rolle (en andersom) te plaas om menslike wreedhede te belig. Dit is basies wat in Noo Noo gebeur. Behalwe dat Andrew plaaslike analogieë en metafore gebruik om die universele wreedhede in 'n Suid-Afrikaanse konteks te plaas.

Suid-Afrikaners het die subtiële aantygings opgeslurp. Die eerste twee Noo Noo's was so gewild dat Andrew vrees die meeste mense het die onderliggende sosiaal-politieke kommentaar gemis. "Almal het begin praat daaroor en gedink dis tog te oulik... ek dink dit het miskien te kommersieel geword."

'n Man ("van DAAR af" - Andrew beduie in die rigting van Sandton), het hom ná een van die vertonings gevra om 'n opvoering by sy huis te kom gee vir sy

veertigste verjaardagparty. "Die hele Noo Noo-vertoning?" wou Andrew weet.

"Nee, hou dit kort," seg die man. "En moenie iets opvoer wat die mense te veel laat dink nie."

Tydens die "opvoering" het die gaste (daar was "honderde") geen reaksie getoon nie en Andrew het begin bekommerd raak. "Moenie worrie nie," sê die man toe vir hom. "Ons gaan nou die koek inbring..."

Maar aan die ander kant wil Andrew ook nie hê mense moet dink die "politieke" analogieë is té voor die hand liggend nie.

Sulke direkte verwysings kan maklik as didakties of pretensieus aangesien word.

Hy self staan te na aan die stuk om 'n objektiewe uitspraak te lewer. "Ek is soos 'n idioot vasgevang in die storie."

Dit help nie om hom te probeer gerus stel nie. Komplimente verwerk hy moeilik.

Wat dit makliker maak om

hom sadisties daarmee te bombardeer.

Andrew Buckland doen die Noo Noo

Fotos: Andrea Vinassa

Getroue volgelinge van Noo. Noo sal onthou dat die tweede deel geëindig het waar Sebastian (die hond) en Anthony (die mier wat vir die AWB - Animals Without Beauty - werk) beide na Meridith gaan soek nadat sy gevang is.

Pyro (tegniek) se suster Polly die Prawn is vergiftig deur die Specists (sluipmoordenaars wat lewende wesens volgens hulle spesie beoordeel.) Tydens 'n geveg verloor Pyro drie bene. Sebastian word verblind...

Die derde verhaal begin waar Bright Eyes (een van die soort wesens wat onwetend ander mense

se lewens in ellende dompel) hoor Meridith het ontsnap...

Hy wil nie veel meer as dit verklap nie. Die publiek moet self oordeel.

Ná die Noo Noo weet hy ook nie wat hy gaan doen nie.

Dit lyk nie juis asof hy homself veel daarvoor bekommer nie.

Hy probeer geld bymekaar kry om een van sy ander mimiek-stukke Easy Walk (met die Poolse perkussie-veteraan Maciek Scejbal) en die Noo Noo trilogie na Edinburgh te neem.

Maar as dit nie gebeur nie... Hy haal sy skouers op.

Net een Afrikaanse stuk

Marie Oberholzer

DIE gebrek aan Afrikaanse "hoofstroom"-toneelstukke blyk uit Truk se toneelprogram vir vanjaar. Daar is Afrikaanse vertalings van 'n Georges Feydeau-klug, 'n Sam Shepard-stuk, 'n drama van Edward Albee en 'n Shakespeare. Maar die enigste Afrikaanse stuk wat vanjaar opgevoer word is Bartho Smit se Christine.

Die Feydeau-klug - Kalkoen se Kind op Afrikaans - is middel-Februarie op die planke met Louis van Niekerk, Johan Malherbe, Lida Meiring en Bill Curry in die hoofrolle.

Dieter Reible behartig die regie van Shakespeare se The Tempest - Die Storm - in Mei en Junie.

Shepard se Fool for Love, wat nog nooit in Suid-Afrika gesien is nie, open op 9 Februarie in die Momentum, Staatsteater Pretoria.

Sandra Prinsloo speel die hoofrol in die vertaling van Albee se Who's Afraid of Virginia Woolf? - Wie is Bang vir Virginia Woolf? - waarvan Francois Swart die regie behartig.

Die hoogtepunt op die Engelse program is die lokettrefter Gulls, waarvoor Ron Smerczak verlede jaar met 'n Dalro-prys bekroon is. Dit begin op 21 Maart in die Drama van die Staatsteater en op 11 April in die Alexander-Teater in Braamfontein.

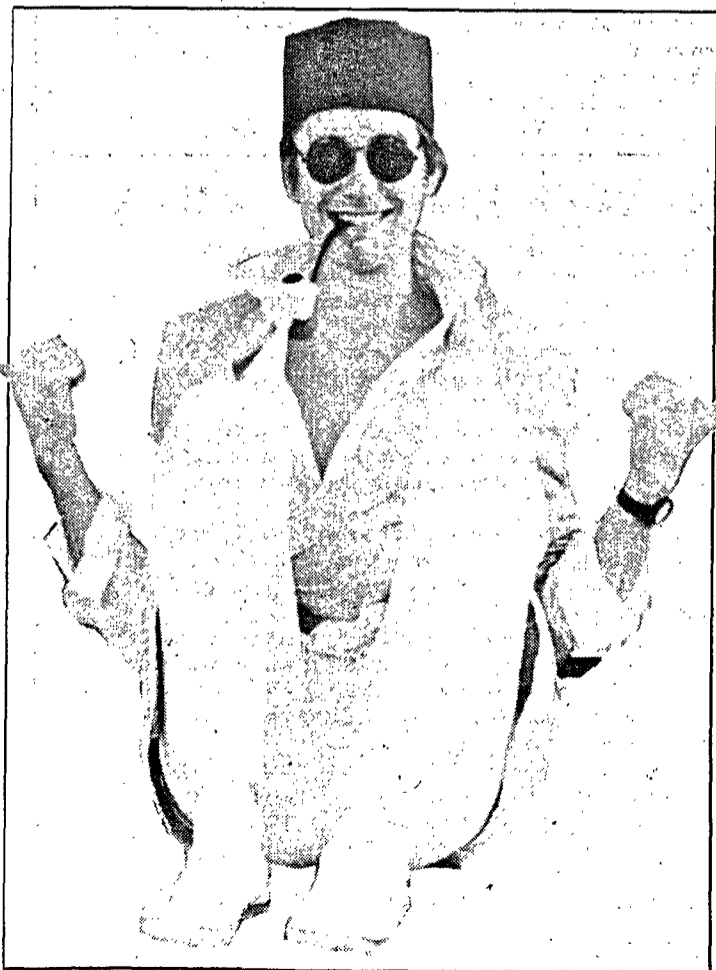
Tom Stoppard se The Real Inspector Hound en Peter Shaffer se Black Comedy met Wilna Snyman, Fiona Ramsay, Susan Danford en Graham Hopkins in die hoofrolle is van 2 Februarie op die planke. Terrence Shank is die regisseur.

Francois Swart behartig die regie van Shakespeare se As You Like It beplan vir Julie/Augustus.

Truk het die regte vir Tom Stoppard se Hapogood, wat verlede Mei in Londen geopen het, bekom. Bobby Heaney behartig die regie.

Norman Coombes se Amstel-pryswenner, Snake in the Garden, word van 15 Februarie in die Adcock-Ingam en van 10 Maart in die Momentum opgevoer.

Die subskripsiebrochure waarin die inligting oor die produksies uiteengesit word, is reeds beskikbaar.

Jeremy Crutchley speel die rol van Smith, 'n "aantreklike jong man met 'n siniese

lewenshouding", in

Agatha Christie se Murder

on the Nile. Die stuk, wat

tans in die Baxter in

Kaapstad opgevoer word,

begin op 12 Januarie in

die André Huguenet-teater

in Johannesburg. Regie

deur Rex Garner. Intense

hitte. Misterieuse

Egipiese landskap. Die

salon van die stoomboot

Lotus. 'n Moord. Wie was

die moordenaar?

Die ander akteurs is Diane

Appleby, Tammy Bonell,

John Whiteley, Rex

Garner, David Clatworthy,

Lynita Crofford, Tanya

Logan en Janet du

Plessis.

'Sjeik' leer boerseun sy kulkuns

'n SEUNTJIE wat kleintyd so skaam was dat hy van kuiermense op hulle Vrystaatse plaas weggehardloop het, is nou die oëverblinder in sigeunerkleren in die Boswell-Wilkie-sirkus.

Sy naam is Rebo. Draai Rebo om en jy kry Ober...holzer. Johannes Philipus, oorspronklik van Fauresmith in die Vrystaat.

Weens sy weghardloperij is 'n "Boesman met een arm" aangestel om hom op te pas. Dis hy wat Rebo sy eerste toertjie geleer het: die sewe ringe van die duiwel.

Rebo het sy ambag by die Spoorweë geleer, maar sy kop het altyd kulkuns toe gestaan.

Hy het uit boeke geleer, en van Karadani - Sjeik Dada Eskader - "een van die wêreld se beste towenaars".

Valbyl

In 1945 het hy by 'n sirkus begin werk, en toe op sy eie as kunstenaar getoer, totdat hy besluit het om sy eie besigheid te begin. Uiteindelik was sy kinders groot en kon hy weer - in 1978 - by die sirkus begin werk.

Rebo, van ambag 'n matrysmaker en passer, bou sy toorinstrumente self, byvoorbeeld die huisie waarin die meisie klim voordat hy die swaarde deur haar steek. So ook die vreesaanjaende valbyl: die lem kap 'n wortel morsaf maar spaar die kind uit die gehoor se nek.

"Baie keer hardloop die kinders weg en dan sukkel ek om nog 'n vrywilliger te kry.

"Ja-a-a," sê Rebo. "Eendag loop iets nog verkeerd en dan sit ek in die tronk vir strafbare manslag." Hy rek sy oë. Moet 'n mens hom glo?

Buite sy karavaan sit twee wit Chinese lagduiwe. Die twee duifies het 'n uur of wat gelede voor ons oë verander in Samantha, die wit Toy Pom wat nou by haar baas se voete lê.

Soos 'n Sigeunerlaer staan die sirkusmense se karavane rondom die Groot Tent. Elke karavaan het 'n seil-afdak, met opvou-stoele en -tafeltjies. Hier en daar lê 'n hond. Ponies en twee sebras wei aan die groen gras. Twee olifante, hul pote vasgeketting, swaai hul slurpe ritmies heen en weer onder 'n swart gaasdak.

'n Leeu brul helder oordag.

"Oppas. Nar bestuur", sê 'n plakker op 'n groot vragmotor.

Geslote-baan TV

Die eerste ding wat Walter Wilkie van Boswell-Wilkie se sirkus my wys is die klank-ateljee. Dit lyk soos die stuurkajuit van 'n vliegtuig.

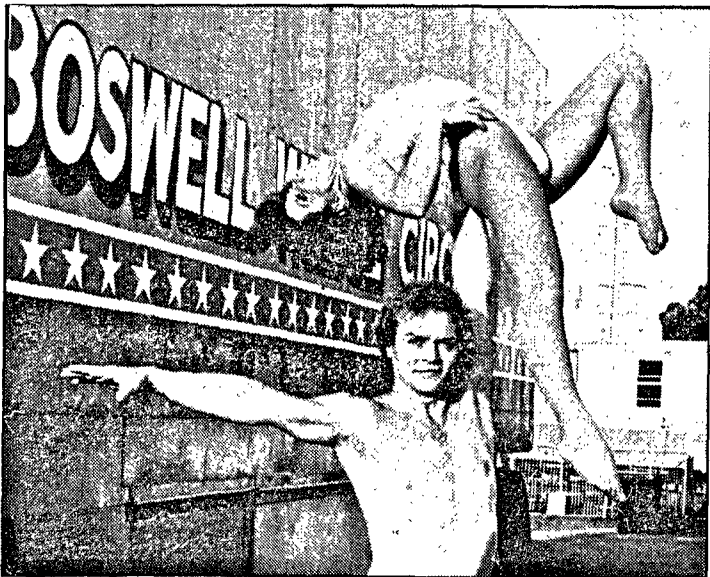
Daar sit die klank-ingenieur omring van bandspelers. Hy hou die vertonings dop op geslote-baan TV. Hy moet reg wees om 'n honderd verskillende stukke musiek vir so twintig items te speel. Al die sirkusmusiek is op band, behalwe dié van 'n tromspeler langs die arena wat elke beweging begelei.

Ons kyk na die vertoning. Die nar se voete is so groot hy skop sy hoed weg elke keer dat hy dit wil optel. Dit maak hom baie kwaad, maar oeps, daar val sy broek af.

Langs my spring 'n seuntjie op en af. Hy trek skewebek vir die arena-meester met sy sweep. (Met sy enkele oogglas en aandmanel lyk hy nes Freud, of is dit Bismarck?)

Freud lag nie. "You vill behave yourself," sê hy vir die nar. Dit wil die rooikopnar nie hoor nie. Hy wil eenvoudig Spanish Eyes op sy trompet speel.

Freud vat sy trompet weg, maar so gou hy omdraai haal die nar

Stanley Bower en Colette Kozak - die New Survivors

Rebo die kulkunstenaar, eintlik Johannes Phillipus Oberholzer

'n speeltrompet uit sy broek uit en speel totdat hy uitgejaag word.

Hy stap by die tent uit. Skaars drie leespronge van hom af draf vyf leeus uit hul hok deur 'n draadtonnel na die vertoonhok in die arena. Hulle is altyd omring deur tralies.

Die temmer se sweep klap. Die groot katte beweeg lui-lui van een stoeltjie na die ander, en gaan lê dan gehoorsaam langs mekaar.

Die temmer woel met sy hande in die een mannetjie se maanhare, en soen hom.

Groen oë

"'n Leeutemmer hoef nooit gebyt te word nie. As dit gebeur is dit nie die leeus se skuld nie. Hy moet hulle goed ken en hulle goed dophou," sê leeutemmer Rory O'Byrne na die vertoning.

"Hy moet weet in watter bui die diere is - as hulle byvoorbeeld hardlywig is, is hulle baie beneuk. En jy moet hulle dophou. 'n Leeu se oë is goudbruin. As hy kwaad word, word hulle groen. En as hy liggies na jou kap moet jy weet..."

Rory krap 'n maanhaar se neus deur die draad van die hok. Die leeu gaap. Sy verhemelte is pienk soos 'n klein katjie s'n, maar sy tande is so groot soos wortels.

"Alles wat die diere hier doen, doen hulle ook in die natuur. Ons improviseer net daarmee..."

Ager hom kom die Kozaks met hul spannetjie diere verby. 'n Bok, 'n eend, poedels, en twee sjimpansees: Jane en Boytjie.

Boytjie wat sopas in die arena "in 'n restaurant geëet het" (die kinders kon nie glo die aap eet sq

mooi nie) word nou deur sy baas by die trok se trappe opgehelp. Sy vrolike Country en Western-klere word uitgetrek en hy gaan sit op die strooi.

Bloed

Binne-in die tent blaas die fluitjie vir pouse.

Springmielies, spookasem en soeweniers word verkoop. Een pa koop drie rooi neuse. Wanneer die fluitjie weer blaas stap hy met sy span van drie narretjies in die tent in.

Die "New Survivors" vlieg deur die lug. Die sweefstok-arties vang sy maat net-net.

"Mense hou van die gevaar," sê Stanley Bower ná die tyd voor sy karavaan. "As ons met 'n veiligheidsnet optree sal dit nie so spannend wees nie en sal minder mense kom kyk."

Kleinjannie Steenkamp en Andrew "Meatball" Brown. Narre

Ses dae 'n week, elf maande 'n jaar is die Boswell-Wilkie Sirkus op pad. 'n Honderd siele en 'n klein dieretuin. VICTOR MUNNIK het tussen die karavane met die kunstenaars gaan gesels.

Toe hy en sy mede-arties Colette Kozak met hul gryptoertjie begin, het Colette se arms elke aand gebloei. "Die vel om my arms was te sag. Arme Stanley was ná elke oefening vol bloed," sê sy. "Ons werk hard."

Colette is in 'n sirkus gebore. Stanley kom oorspronklik van Zimbabwe. Sy ma het hom by die sirkusskool in Kaapstad ingeskryf.

"Sê vir die mense hulle moet tog die sirkus ondersteun," sê Stanley. Ek dink aan die seuntjie wat pouse aan 'n reling gryp en oor die trappies spring. Hy sal die hele week sweefstok-waaghals wees.

En die sirkus se honderd mense - dit sluit elektrisiëns, verwers, 'n motorwerktuigkundige en arbeiders in - sal bly trek en speel van dorp tot dorp, ses dae 'n week, elf maande 'n jaar.

FILM

reëks ongelooftlike natuurfrase (monsters) 'n avontuur moet deel.

***PASCALI'S ISLAND Basil Pascali (Ben Kingsley) speel die hoofrol in die film wat hom in 1908, kort voor die ineenstorting van die Ottomaanse ryk, afspeel.

***BIG Tom Hanks speel die rol van 'n seun wat letterlik te groot raak vir sy skoene. Sy wens om grootmens te wees, word waar. Die gevolg is natuurlik 'n seun in die liggaam van 'n man, wat regtig nie van hom 'n uitsondering maak nie.

*** THE UNBEARABLE LIGHTNESS OF BEING Gegrond op 'n boek deur Milan Kundera. Die verhaal speel af teen die agtergrond van die Russiese inval in Praag in 1968. Met Daniel Day Lewis, Juliette Binoche en Lena Olin.

** HANNA'S WAR Die ware verhaal van 'n naiewe jong vrou (Hanna Senesh) wat glo dat sy, met behulp van haar vriende, mense uit Hitler se konsentrasiekamp kan red. Sy beland self in die tronk.

** THE RAGGEDY RAWNEY Bob Hoskins, die Britse filmvonds van die eeu, se debuut as regisseur. Dit is die storie van 'n man wat genoeg van die weermag gehad het, dros, homself vromem as 'n vrou en aansluit by 'n groep sigeuners. Die groepleier se pragtige dogter, Jessie, ontmasker hom en die tweetjies raak verlief.

*** THE MODERNS 'n Film Noir-agtige weergawe van die laaste stuiprekkings van die Paryse avant-garde van die 1920's. Dit gaan oor die tyd toe die bistros van Montparnasse en die Seine se linker-oewer vol skrywers en kunstenaars soos Hemingway en Picasso was. Keith Carradine speel die rol van 'n vervalser wat omring is deur verleidsters met vreemde motiewe.

*** BEAST OF WAR Nie net maar nog 'n oorlogsfilm nie. Eerder 'n briljante uitbeelding van Afghaanse waak teen die Russiese besetting waarin 'n Russiese tenk (the Beast) tot mitologiese status deur die rebelle verhef word. Uitstekende kinematografie.

** THE SEVENTH SIGN Bratpacker Demi Moore speel die rol van 'n vrou wie se ongebore baba moontlik die wêreld kan verander. Die Wederkoms van 'n Jesus' bring die apokaliptiese sewe tekens van Openbaring daarmee saam. Dit is ook die aankondiging van die begin van die einde van die wêreld. 'n Dramatiese rolprent vol doem en ander profesieë. Ook met Jurgen Prochnow.

* A NEW LIFE Daar is blykbaar 'n baie lekker nuwe lewe ná 'n

egskeiding, vertel dié prent waarin Alan M*A*S*H Alda die hoofrol speel, die regie behartig en die draaiboek geskryf het. Die vrou wat hy los is Ann-Margaret en die nuwe een is Veronica Hamel, beter bekend as die advokaat in Hill Street Blues.

*** BABBETTE'S FEAST Dié film, wat 'n Oscar as die beste buitelandse prent gewen het, handel oor die invloed wat 'n vlugteling van die Communistiese opstand in Parys (en spesifiek haar kookkuns) het op 'n klein dorpie op

die Jutlandse kus in Denemarke. Gegrond op 'n roman van Isak Dinesen.

** THE BLUE IGUANA Die geeste van Dashiell Hammet en Louis l'Amour smelt saam in 'n konsep met Blue Iguana. Al die gewone visuele en verbale "one-liners" en clichés uit die Film Noir en die klassieke Western met die verskil dat alles in BLOU geskied. Seker een van die "hipste" fliëks om by gesien te word hierdie seisoen. Met Dylan McDermott, Jessica Harper en James Russo.

** GOOD MORNING VIETNAM Die ander kant van Vietnam-fliëks. 'n Platejoggie (Robin Williams) beur die troepe op met aardse humor, die vyftigerjare se rock-musiek en 'n vars lewensuitkyk.

** DIE HARD 'n Geharde polisieman, John McClane (Bruce Willis), moet sy vrou en klomp kollegas van 'n klomp terroriste wat hulle in 'n wolkekrabber gyselaar hou, probeer red. Hoë drama. Regie: John McTiernan.

Michael Keaton is die stout spook in die middel, Beetlejuice

Die Afrikaanse weergawe van Kinekor se filmgids kom ongelukkig te laat om te plaas

Kaapstad

STER-KINEKOR MOVIES CONCESSION PRICES STUDENTS AND SCHOLARS AT ALL PERFORMANCES CINEMAS Maynard Mall Golden Acre Wynberg Monte Carlo... (Detailed cinema listings for Kaapstad)

STER-KINEKOR MOVIES

6 JANUARY - 12 JANUARY BOOK AT COMPUTICKET ENQUIRIES (011) 28-3040 - ALL WELCOME CENTRAL NORTH EAST WEST... (Detailed cinema listings for Pretoria)

MOVIES

PRETORIA COMPUTICKET ENQUIRIES (012) 322-7460 WEST PRETORIA... (Detailed cinema listings for Pretoria)

Vrydag 6 Jan

TV1
6.00 Goeiemôre SA
2.00 The Baron and the Kid
3.30 Bles Bridges
4.05 Ducktales
4.30 The Boy and the Book
4.35 Another Life
5.05 Fast Forward
5.35 TopSport
6.00 Nuus
6.15 Gotta Dance, Gotta Sing - Uittreksels uit Amerikaanse musiek-rolprente met sterre soos Marilyn Monroe, Barbra Streisand, Gene Kelly en Shirley Temple.
7.00 Matlock
8.00 Netwerk
8.30 Drie is nie 'n Trio nie
10.00 Die Helde van Houston
10.45 Laataansessie
11.15 Oordenking

TV4
6.03 TopSport
9.00 Silent Running - 'n Plantkundige bly agt jaar lank op 'n ruimteskip in 'n poging om die enigste botaniese oorlyfsel op aarde te red. Met Bruce Dem en Cliff Potts.
10.38 M*A*S*H
11.04 Lorient Special

M-NET
10.30 Rhinestone - 'n Flik vir mense wat mal is oor mans en vroue met fris bo-lywe. Sangeres Jake Ferris (Dolly Parton) gaan 'n weddenskap met haar baas aan dat sy binne twee weke enige iemand in 'n country-sanger kan verander. Nick Martinelli (Sylvester Stallone) is die gelukkige man...

12.18 (Dis)United Nations
3.30 Teen Scene: A Dersperate Exit
4.20 Little Miss Perfect - Debbie Walker, 'n 15-jarige meisie ly aan bulimia.
Met Diane Baker en Mary E. Tanner.
5.00 Videofashion
5.20 The Trap Door
5.25 Transformers
5.50 Care Bears

Oop Tyd
6.15 Loving
6.50 Tattingers - 'n Nuwe reeks oor 'n restaurant-eienaar (Stephen Collins) wat terugkeer na New York ná 'n lang, selfopgelegde ballingskap in Parys.
7.45 Supersport: Motors Intekenare

8.00 Supersport: Motors
8.30 Dirty Mary Crazy Larry - Peter Fonda en Susan George is Larry en Mary wat op 'n waaghalsige manier met 150 000 dollar wat hulle gesteel het, die gereg probeer ontduik. Ook met Adam Roarke en Vic Morrow.
10.00 Improve Tonite
10.30 The Stepford Children - 'n Riller oor 'n doodgewone paartjie wat in Stepford woon. Alles is die dorp is net te volmaak en die geheimsinnige Men's Association is vasberade om dit so te hou. Met Barbara Eden, Don Murray en Tammy Lauren.
12.00 Hot Hits

Saterdag 7 Jan

TV1
5.57 Oggendboodskap
6.00 Opvoedkundige tv
6.30 Agriforum '88
7.00 Goeiemôre SA
9.00 Opvoedkundige tv
11.00 TopSport
1.00 Koot Wik en Weeg
1.05 Kuffie
1.10 Ben die Beer

Hoogtepunte op TV

Vir ou hippies!

M-NET bied vandeeweek 'n hele paar goeie fliks. YENTL is Sondag-aand om 8.30 te sien met Barbra Streisand in die hoofrol. Yentl is 'n jong vrou wat haar soos 'n man vermom sodat sy verder kan gaan studeer. Sy is so 'n mooi jong man dat sy dit regkry om die pragtige Hadass (Amy Irving) sover te kry om te trou. Sy self raak verlief op die man van wie sy Hadass afgerokkel het.

FRANCES wys Saterdag-aand om 10.30 op M-Net en belooft briljante spel deur Jessica Lange en Sam Sheppard. Dit handel oor 'n begeesterde jong student wat weens haar uitgesprokenheid in die moeilikheid beland. Ná 'n traumatiese liefdesteurling wend

sy haar tot baie mense se groot vriend - die bottel. Die uiteinde is 'n sielsieke inrigting waar 'n radikale nuwe behandeling op haar toegepas word.

VIR dié wat van mense met fris bo-lywe hou is daar 'n dubbele bonus vandag! Dolly Parton en Sylvester Stallone span talente (en hemde) saam in die rolprent RHINESTONE wat om 10.30 op M-Net wys. 'n Country-sanger (Dolly natuurlik) wed haar baas dat sy binne twee weke van enige iemand 'n country-sanger kan maak (wat baie sê van country-musiek). Sylvester is die gelukkige ou wat vasgetrek word.

VIR die paar oorblywende

Clint Eastwood as Dirty Harry

hippies is daar 'n lekker flik op M-Net. DIRTY MARY CRAZY LARRY wys vanaand om 8.30 met Peter Fonda en Susan George in die hoofrolle.

Hulle ontduik die gereg telkens deur asemrowende toertjies in 'n motor uit te voer, met 150 000 gesteelde dollars in hul besit.

CLINT EASTWOOD is op sy beste in Dirty Harry (alhoewel sommige flikkenners die man srhoek om sy warm Magnum te bère en eerder regisseur te speel vir rolprente soos Bird) Saterdag-middag om 1.30 op M-Net. Harry is 'n roekelose man van die gereg wat bekend is daarvoor dat hy misdadigers seerder wil maak as wat sy kollegas kan. 'n Sielsieke sluipskutter gee Harry egter hoofbrekens...

LE CAGE AUX FOLLES II - Die opvolg van die briljante Broadway-treffer

met Ugo Tognazzi en Michel Serrault in die hoofrolle. 'n St Tropez nagklub-eienaar en sy verwyfde huisvriend raak betrokke by 'n spioenasienetwerk. Ook op M-Net Saterdag-aand om 8.30.

MOENIE Bedroom Eyes Woensdag-aand om 8.30 op M-Net misloop nie. Die erotiese riller vertel die verhaal van 'n man wat 'n obsessie oor 'n lieflike rooikop-vrou ontwikkel wat hy deur haar kamervenster behoer. Die arme man se fantasieë word wreed beëindig deur 'n bisarre moord waarvan hy verdink word. Met Kenneth Gilman en Dale Haddon.

VIR dié wat nie vir Bles verpes nie is daar 'n heruitsending van sy

onvergeetlike Sun City-konsert - op TV1 natuurlik. Die wondergebeurtenis (omdat die Superbowl vol was) kan vanaand om 3.30 geniet word.

GELUKKIG het The Story of Rock and Roll nog nie ten einde geloop nie en Saterdag-aand om 11.15 op TV1 is onder andere Elvis, The Beatles, Pat Boone, The Rolling Stones en The Monkees aan die beurt. Duran Duran en George - swaaikeuf - Michael is ook te sien.

VICKIE is 'n plaaslik vervaardigde rolprent wat Woensdag-aand om 9.55 deur TV4 aangebied word. Die film, wat in 1970 vrygestel is, handel oor 'n verliefde paartjie wat uitvind dat hulle broer en suster is. Met Sandra Britz en Johan Esterhuizen.

Sondag 8 Jan

TV 1
1.30 Heidi
2.05 Classic Fairy Tales
2.30 Legacy
3.00 Program sal aangekondig word
3.35 Albert Schweitzer
4.30 George Stevens: A Filmmaker's Journey
5.20 Walt Disney Special
6.05 Inordinate Fondness for Beetles
7.00 Built for Life
7.10 Life Style
7.30 Thy Kingdom Come
8.00 Netwerk
9.00 Klavierkonsert in D-mineur - Brahms
11.10 Perspektief

TV4
6.03 Kahoots
9.04 Trauma Centre
9.58 Kate and Allie
10.26 Sing Country
11.00 TopSport

M-NET
1.00 Supersport: Perdewedrenne
3.30 Ordeal by Innocence - 'n Jong man word skuldig bevind op die moord van sy ma (Faye Dunaway). 'n Dokter (Donald Sutherland) probeer sy onskuld bewys. Met Sarah Miles en Christopher Plummer.
5.00 Toughest of the Tough
5.20 Megga-T Tuffy Tooth Club
5.25 The Adventures of Teddy Ruxpin
5.50 Raggedy Ann and Andy
Oop Tyd
6.15 Heartbeat
7.05 Carte Blanche Intekenare

8.00 The Twilight Zone
8.30 Yentl - Barbra Streisand is Yentl, 'n vrou met meer ambisie as die gewone jong Oos-Europese vrou aan die begin van die eeu. Vermom as 'n jong seun slaag sy daarin om die Talmud aan die Yeshiva te bestudeer maar raak by 'n ongewone liefdesdriehoek betrokke. Met Mandy Patinkin en Amy Irving.
Regisseur: Barbra Streisand.
10.40 The Drowning Pool - Paul Newman speel die rol van 'n privaatspeurder wat 'n ryk erfgenaam (Joanne Woodward) - met wie hy toevallig tevore 'n kortstondige verhouding gehad het - te hulp snel.

Maandag 9 Jan

TV 1
7.00 Goeiemôre SA
3.30 Impact
3.55 Autobanking
4.00 Ovide
4.15 Pumpkin Patch
4.30 The Boy and the Book
4.35 Another Life
5.00 Throb
5.30 Bionic Six
6.00 News
6.15 My Town
7.00 Murder she wrote
8.00 Netwerk
9.00 Het van Verlangekraal - Die heruitsending van die uitstekende reeks wat handel oor 'n arm en opstandige skoolmeisie (Sally Campher). Met Emgee Pretorius en Schalk Jacobz.
9.30 Misterie, Mites en Legendes
10.00 TopSport
11.45 Oordenking

TV 4
6.00 Butterfly Island.
6.30 TopSport
9.00 Head of Class
9.30 Dynasty
10.23 Spenser for Hire
11.14 The Forum Presents

M-NET
10.30 Willie and Phil - Twee mans (Michael Ontkean en Ray Sharkey) ontmoet mekaar by 'n rolprentvertoning oor die liefde tussen drie mense. Hulle word goeie vriende, raak albei verlief op 'n meisie (Margot Kidder) en probeer al drie saamwoon. Ook met Natalie Wood.
12.05 Videofashion
3.30 Dirty Mary Crazy Larry

8.00 West 57th
5.25 The Spiral Zone
5.50 The Smurfs
Oop Tyd
6.15 Loving
6.50 Hart to Hart
7.45 Supersport: The Best of Wimbledon '88 Intekenare
8.00 Supersport
8.30 The Baby Game - 'n Plaaslik vervaardigde rolprent wat handel oor die penarie waarin 'n loods (Joe Stewardson) hom bevind wanneer 'n baba voor sy deur beland. Amper so iets soos die wonderlike Europese film Three Men and a Cradle... sonder onderskrifte. Met Richard Loring, Clive Scott en Erica Rogers.
10.30 Twice in a Lifetime - 'n Middeljarige man (Gene Hackman) bevind homself in 'n sieledodende huwelik. Hy ontmoet 'n kroegmeise

(Ann-Margret) en sy lewe verander. Met Ellen Burstyn, Amy Madigan en Stephen Lang.

Dinsdag 10 Jan

TV 1
6.00 Goeiemôre SA
3.30 Signs of the Time
3.50 Miema Moe en kie
4.00 Mof en Mat
4.10 Willie Walie
4.30 Gryses en Wysies
5.00 Noem my net Lamprecht
5.30 Die Wonderwêreld van Isabelle
5.57 Kompas
6.00 Die Nuus
6.15 Die Tiltse Balletgroep
7.05 Spioen-Spioen
8.00 Netwerk
8.30 Story of a Marriage - Die eerste program van 'n reeks wat handel oor 'n jong, welgestelde meisie wat probleme met haar ouers ondervind omdat sy haarself in 'n verhouding begewe wat nie hul goedkeuring wedra nie. Met Hallie Foote, Michael Higgens en Rochelle Oliver.
10.00 TopSport
11.30 Evening prayer

TV 4
6.00 Shane
9.04 Stranger in my Bed - Ná 'n ongeluk by Beverley Slater (Lindsay Wagner) aan geheueverlies en haar man (Armand Assante) vind dit moeilik om die verandering in haar persoonlikheid te hanteer. Emosionele spanning lei daartoe dat Beverley haar familie verlaat om 'n nuwe lewe iewers anders te begin.
10.43 Amen
11.10 Big Valley

M-NET
10.30 Pollyanna - Die verhaal van 'n weeskind Pollyanna (Hayley Mills) wat almal se harte steel wanneer sy op 'n Amerikaanse dorp gaan woon. Selfs haar verbitterde oujngnoot-tante (Jane Wyman) kan Pollyanna nie weerstaan nie.
3.30 The Black Stallion - Kelly Reno speel die rol van 'n seun wat 'n baie spesiale verhouding met 'n pragtige swart hings het.
5.25 The Real Ghostbusters
5.50 G I Joe
Oop tyd
6.15 Loving
6.45 China Beach
7.45 Hoogtepunte Intekenare

8.00 Floyd on Food
8.30 TURK 182
10.05 Newsnight: Yugoslavian Nationalism
10.30 Blade Runner - Harrison Ford speel die hoofrol in dié rolprent vol aksie, geweld en gevaarlike robotte. Ook met die pragtige Daryl Hannah en Joanna Cassidy.

Woensdag 11 Jan

TV 1
6.00 Goeiemôre SA
3.30 Agriforum '88
4.00 Ovide
4.15 Tele 6
4.25 The Boy and the Book
4.30 Another life
5.05 Cosby III
5.35 Curiosity Show
6.00 News
6.15 Hits of 1988 (Plaaslik)
7.00 Nothing is Easy
7.30 The Golden Girls
8.00 Netwerk
9.05 Die Ma-Plotters
9.35 Diagonal Street
10.00 TopSport
11.45 Oordenking

TV 4
6.00 Pursuit of Happiness
6.30 TopSport
9.00 The Bold and the Beautiful
9.30 Capitol
9.55 Vickie (1970) 'n Plaaslike rolprent oor 'n verliefde paartjie wat later uitvind dat hulle broer en suster is. Met Sandra Britz en Johan Esterhuizen.
11.24 The Honeymooners

M-NET
10.30 The Stepford Children
12.00 Where there's Life: Treatment vs Care Intekenare
3.30 The Sword and the Stone - 'n Disney-tekenprent van 'n seuntjie uit die middeleeue se avonture.
4.48 The Adventures of Teddy Tuxpin
5.15 Tekenprent
5.27 Mega-T Tuffy Tooth Club
5.30 The Flintstone Kids
5.50 The Adventures of the Galaxy Rangers
Oop tyd
6.15 Loving
6.50 Blue Thunder - 'n Nuwe reeks wat handel oor 'n super-helikopter wat toegerus is met 'n gesofistikeerde arsenaal om misdaad te beveg. Met James Farentino en Dana Carvey.
7.45 Supersport: Sokker Intekenare
8.00 Supersport
8.30 Bedroom Eyes - 'n

Donderdag 12

TV 1
6.00 Goeiemôre SA
3.30 Wat sê die reg?
3.50 Meaty moments.
3.55 Die Oefs
4.00 Klein Nieklaas
4.30 In Ligte Luim
5.00 Die Verhaal van 'n Dorpie
5.25 Tekkies
5.57 Kompas
6.00 Nuus
6.15 Malpoot en Strepstert
6.30 Ter Wille van Oorlewing
7.05 Kinders van die Sabbatsee
8.00 Netwerk
8.30 The Golden Girls
9.00 thirtysomething.
10.00 TopSport
11.00 Face to face

TV 4
6.00 TV Top 20
6.30 Muzik A La Carte
9.03 The Bold and the Beautiful
9.28 Capitol
9.54 Night Court
10.21 Skinderkelkies
11.24 Ripley's Believe It or Not

M-NET
10.30 Dirty Mary Crazy Larry
12.00 Brass Tacks
3.30 Walt Disney World Special
4.20 Divorced Kid's Blues
5.10 Tekenprent
5.25 Dungeons and Dragons
5.50 Inspector Gadget
Oop tyd
6.15 Loving
6.45 Designing Women
7.15 Newhart
7.45 Supersport Intekenare
8.00 Supersport
8.30 The Abdication - 'n Historiese drama oor koningin Christina van Swede (Liv Ullman) wat van haar troon afstand doen om die Katolieke geloof aan te neem. Sy ontdek liefde, maar besef dat haar verhouding met Kardinaal Azzolini sonder toekoms is. Ook met Cyril Cusack en Paul Rogers.
10.10 Flying Blind
10.30 TURK 182
12.05 Carte Blanche - heruitsending

Lees Egbertus Klaagvoort se TV-rubriek op bladsy 5